คู่มือตรวจสอบ

แหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทโรงแรม

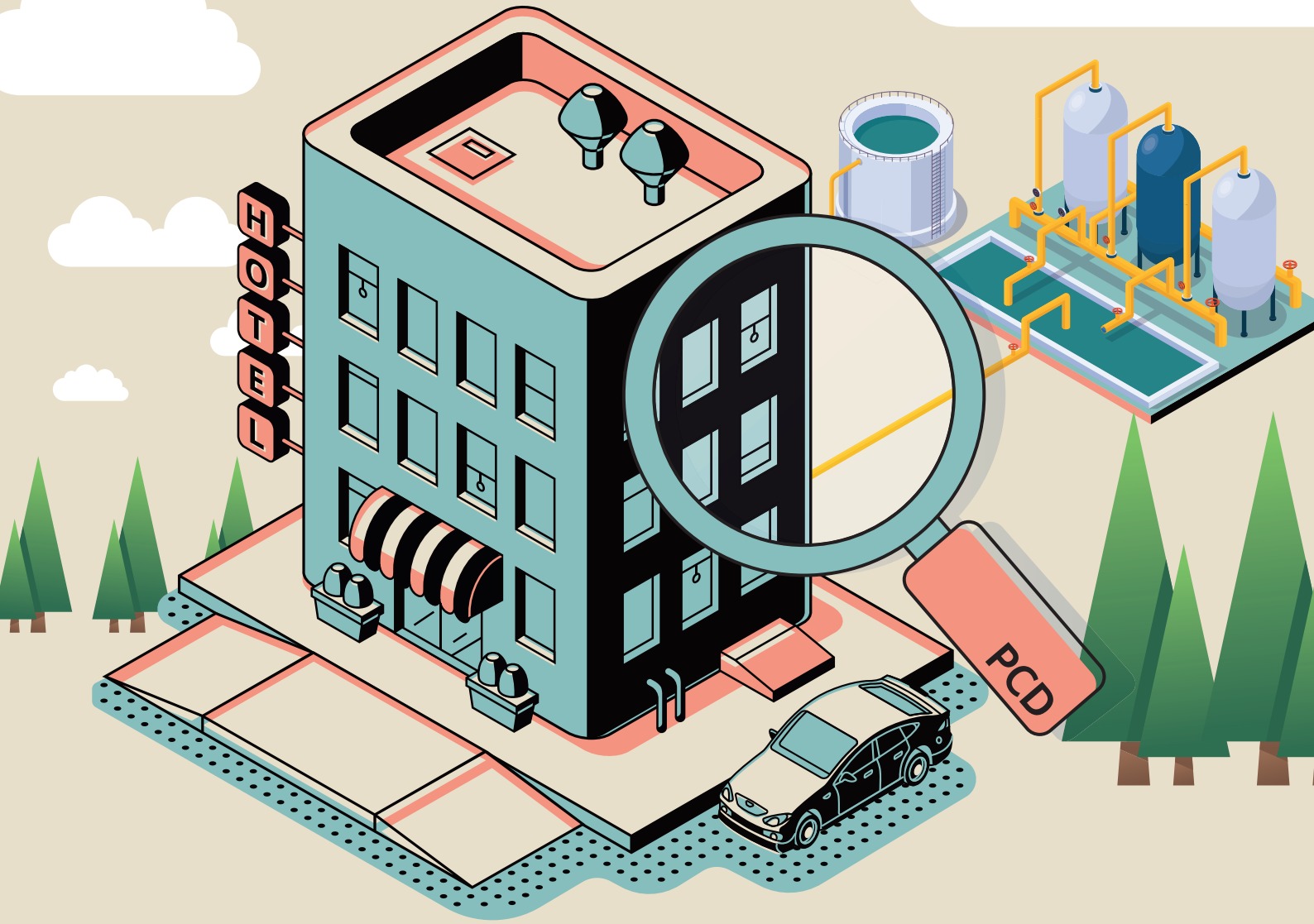

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

คำนำ

คู่มือตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรมเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบและควบคุมมลพิษ และสามารถปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษได้อย่างถูกต้อง เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งบรรลุเป้าหมายในการควบคุมมลพิษให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ซึ่งการปฏิบัติงานในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการตรวจสอบ เก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ข้อกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอน วิธีการและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทภารกิจเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ กองตรวจมลพิษ จึงได้จัดทำคู่มือตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรมขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

คู่มือตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรมเล่มนี้ มีเนื้อหาครอบคลุมการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 บท บทแรกเป็นบทนำ บทที่สองกล่าวถึงนิยาม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง บทที่สามกล่าวถึงขั้นตอนการเตรียมการก่อนการตรวจสอบ เริ่มตั้งแต่การวางแผนการตรวจสอบ การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การเตรียมเครื่องมือ/อุปกรณ์ การเตรียมความพร้อมของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บทที่สี่เป็นส่วนที่มีความสำคัญกล่าวถึงขั้นตอนการเข้าตรวจสอบ และรายงานผล เริ่มตั้งแต่การแสดงตนก่อนเข้าตรวจสอบ การรวบรวมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบความเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง การตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสีย การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง การตรวจสอบการบันทึกรายละเอียดสถิติ ข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส.1 และสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส.2 การบันทึกภาพถ่าย การบันทึกผลการตรวจสอบ การตรวจสอบและรับรองผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้งจากห้องปฏิบัติการ การวิเคราะห์ สรุปผล และรายงานผลการตรวจสอบ

กองตรวจมลพิษ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรมเล่มนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษไม่มากก็น้อย หากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กองตรวจมลพิษยินดีรับไว้พิจารณา เพื่อพัฒนาและปรับปรุงคู่มือเล่มนี้ให้มีความครบถ้วนถูกต้องต่อไป

กองตรวจมลพิษ
กรมควบคุมมลพิษ
สิงหาคม 2562

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ **6**

บทที่ 2 นิยาม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง **7**

1. คำนิยาม 7
2. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 8

บทที่ 3 ขั้นตอนการเตรียมการก่อนการตรวจสอบ **14**

1. การวางแผนการตรวจสอบ 14
2. การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 14
3. การเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์ 15
4. การเตรียมความพร้อมของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ 17
5. การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 18
   - 5.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 19
   - 5.2 โรงแรมที่จะตรวจสอบ 19

บทที่ 4 ขั้นตอนการตรวจสอบและรายงานผล **20**

1. การแสดงตนก่อนเข้าตรวจสอบ 20
2. การรวบรวมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง 21
3. การตรวจสอบโรงแรม 23
   - 3.1 การตรวจสอบการเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ 23
   - 3.2 การตรวจสอบความเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ 23
   - 3.3 ข้อยกเว้นในการตรวจสอบและบังคับทางปกครอง 23
4. การตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสีย 24
   - 4.1 ประเภทของการบำบัดน้ำเสียสำหรับโรงแรม 24
   - 4.2 แนวทางการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสีย 26
5. การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง 31
   - 5.1 กำหนดพารามิเตอร์ที่ต้องตรวจสอบ 31
   - 5.2 การกำหนดจุดเก็บตัวอย่างน้ำและเทคนิคในการเก็บตัวอย่างน้ำ 31
   - 5.3 ลักษณะน้ำทิ้ง 33
   - 5.4 แหล่งรองรับน้ำทิ้ง 34
   - 5.5 วิธีปฏิบัติในการเก็บตัวอย่างและรักษาสภาพตัวอย่างน้ำ 34

6. การตรวจสอบการดำเนินการตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555 37
7. การถ่ายภาพ 37
8. การบันทึกผลการตรวจสอบ 39
8.1 แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม 40
8.2 แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน 47
9. การตรวจสอบและรับรองผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้งจากห้องปฏิบัติการ 48
10. การวิเคราะห์ สรุปผล และรายงานผลการตรวจสอบ 49

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 53
ภาคผนวก ข พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 63
ภาคผนวก ค พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 69
ภาคผนวก ง ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม 107
ภาคผนวก จ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2) 110
ภาคผนวก ฉ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด 112
ภาคผนวก ช ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ 119
ภาคผนวก ซ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม 121
ภาคผนวก ฌ ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข 145

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก ญ	กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555	148
ภาคผนวก ฎ	ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ	156
ภาคผนวก ฏ	พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539	158
ภาคผนวก ฐ	แบบฟอร์มใบยืม และคืนพัสดุ (ด้านน้ำและดิน)	164
ภาคผนวก ฑ	แบบฟอร์มใบเบิกวัสดุสิ้นเปลือง	166
ภาคผนวก ฒ	แบบฟอร์มใบขอรับบริการ (เตรียมอุปกรณ์และทดสอบตัวอย่างน้ำและดิน)	168
ภาคผนวก ณ	ตัวอย่างหนังสือขอความร่วมมือเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษเข้าตรวจสอบ	169
ภาคผนวก ด	ตัวอย่างใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (แบบ ร.ร 2)	170
ภาคผนวก ต	ตัวอย่างใบอนุญาตเปิดโรงแรม (แบบ ร.ร 5)	172
ภาคผนวก ถ	กรณีศึกษาการพิจารณาการเข้าข่ายแหล่งกำเนิดมลพิษ และการคิดคำนวณจำนวนห้องพักของกลุ่มอาคาร	173
ภาคผนวก ท	หลักฐานการเชื่อมต่อท่อระบายน้ำทิ้งเข้ากับระบบบำบัดน้ำเสียรวม	176
ภาคผนวก ธ	ระบบบำบัดน้ำเสียที่นิยมใช้สำหรับโรงแรมเพิ่มเติม	178
ภาคผนวก น	ตัวอย่างการบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม (กตพ.-น 02)	182
ภาคผนวก บ	ตัวอย่างการบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน	188

ตาราง

ตารางที่ 1	มาตรฐานและวิธีการตรวจสอบน้ำทิ้งจากโรงแรม	10
ตารางที่ 2	รายการเครื่องมือ/อุปกรณ์/ขวดเก็บตัวอย่าง/สารเคมี เพื่อตรวจสอบและเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง	15
ตารางที่ 3	รายการเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ในการตรวจสอบและเก็บตัวอย่าง	18
ตารางที่ 4	รายการเอกสารและแหล่งที่มาของเอกสารที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม	21
ตารางที่ 5	แสดงปริมาตรตัวอย่างน้ำ การรักษาสภาพและระยะเวลาเก็บรักษาสภาพตัวอย่างแต่ละพารามิเตอร์	37

รูป

รูปที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในภาคสนาม 16
รูปที่ 2 ขวดเก็บตัวอย่างน้ำ 16
รูปที่ 3 อุปกรณ์เก็บตัวอย่างน้ำ 17
รูปที่ 4 สารเคมีรักษาสภาพตัวอย่างน้ำ 17
รูปที่ 5 แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ 18
รูปที่ 6 เอกสารเผยแพร่ 18
รูปที่ 7 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบอิสระเฉพาะอาคาร 24
รูปที่ 8 ระบบบำบัดน้ำเสียเฉพาะกลุ่มอาคาร 25
รูปที่ 9 ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง 25
รูปที่ 10 แบบแปลนระบบบำบัดน้ำเสีย 26
รูปที่ 11 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ 26
รูปที่ 12 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองเติมอากาศ 27
รูปที่ 13 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส 27
รูปที่ 14 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบถังบำบัดสำเร็จรูปแบบตะกอนเร่ง 27
รูปที่ 15 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบอาร์บีซี 28
รูปที่ 16 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอสบีอาร์ 28
รูปที่ 17 จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากปลายท่อระบายน้ำทิ้งภายนอกเขตที่ตั้งของโรงแรม 32
รูปที่ 18 การเก็บตัวอย่างน้ำในบ่อพักน้ำทิ้งที่รอการสูบออกสู่ภายนอก 33
รูปที่ 19 จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งที่ไหลผ่านฝายน้ำล้น 33
รูปที่ 20 แสดงการบันทึกภาพขณะที่ทำการเก็บตัวอย่าง และลักษณะน้ำทิ้ง 33
รูปที่ 21 ลักษณะสีของน้ำทิ้ง 34
รูปที่ 22 ตัวอย่างฉลากปิดขวดเก็บตัวอย่าง 35
รูปที่ 23 การเขียนขวดเก็บตัวอย่างน้ำ 35
รูปที่ 24 การรักษาสภาพตัวอย่างน้ำ 36
รูปที่ 25 ตัวอย่างการถ่ายภาพเพื่อใช้ประกอบการตรวจสอบ 38-39

บทที่ 1 บทนำ

โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 200 ห้องขึ้นไป เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ก. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และโรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 60 ห้อง แต่ไม่ถึง 200 ห้อง เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษอาคารประเภท ข. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2) ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรมที่เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหน้าที่ต้องก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด เพื่อบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด และบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส.1 และสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส.2 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจเข้าตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียของบุคคลใดๆ เพื่อตรวจสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อยน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ หากพบการฝ่าฝืนสามารถใช้อำนาจตามที่กฎหมายกำหนดในการออกคำสั่งทางปกครองได้

บทที่ 2 นิยาม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. คำนิยาม

1.1 แหล่งกำเนิดมลพิษ[1] หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ

1.2 อาคาร[2] หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมีลักษณะเป็นอาคารหลังเดียวหรือเป็นกลุ่มของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่ว่าจะมีท่อระบายน้ำท่อเดียว หรือมีหลายท่อที่เชื่อมติดต่อกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่

...

(2) โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

...

1.3 โรงแรม[3] หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

(1) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(2) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(3) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

1.3.1 โรงแรม (อาคารประเภท ก.)[4] หมายถึง โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 200 ห้องขึ้นไป

---

[1] มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

[2] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

[3] มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

[4] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

1.3.2 โรงแรม (อาคารประเภท ข.)[5] หมายถึง โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 60 ห้อง แต่ไม่ถึง 200 ห้อง

1.4 น้ำทิ้ง[2] หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

1.5 แหล่งน้ำสาธารณะ[4] ให้หมายความรวมถึง ท่อระบายน้ำสาธารณะด้วย

1.6 การบำบัดน้ำเสีย[4] หมายความว่า กระบวนการทำหรือปรับปรุงน้ำเสีย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด แต่ทั้งนี้ห้ามมิให้ใช้วิธีการทำให้เจือจาง (Dilution)

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.1 พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 **(ภาคผนวก ก)**

กฎหมายนี้จะกล่าวถึง รายละเอียดและขั้นตอนการยื่นขออนุญาตเปิดโรงแรมหรือประกอบธุรกิจโรงแรม วิธีการและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง การขออนุญาตซึ่งจะเป็นที่มาของใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5) และใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2) ที่ต้องใช้เป็นเอกสารหลักฐานสำคัญประกอบการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม

2.2 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม **(ภาคผนวก ข)**

จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในหมวดที่ 7 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมที่ต้องควบคุมและกำกับดูแล ซึ่งได้แก่ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในทางวิชาการย่อมหมายถึง กิจการที่มีกระบวนการหรือกรรมวิธีการผลิตหรือการประกอบการใดที่ก่อให้เกิดมลพิษหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรค ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ในบริเวณข้างเคียงนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมลพิษทางอากาศ ทางน้ำ ทางดิน ทางเสียง แสง ความร้อน ความสั่นสะเทือน รังสี ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า เป็นต้น

มาตรา 31 พระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้น กิจการใดที่ปรากฏในบัญชีหรือกิจการที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาถือว่าเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไป เล่มที่ 132 ตอนพิเศษ 165 ง ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2558 ระบุว่า ข้อ 9 กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ (5) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มิใช่โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

2.3 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม **(ภาคผนวก ค)**

กล่าวถึงหลักการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม หน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการควบคุมกำกับดูแลให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งมีมาตรา และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

[5] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2)

1) มาตรา 82 กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมหรือแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสียหรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียดสถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(2) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น แต่ถ้าแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้

(3) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งมิใช่โรงงานอุตสาหกรรมตามมาตรา 90 มาตรา 91 หรือมาตรา 92 ในกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้ออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมนั้น โดยให้ถือว่าเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการออกคำสั่งปรับภายในระยะเวลาอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมนั้นได้

(4) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียหยุดหรือปิดการดำเนินกิจการให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียนั้น ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

(5) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมตามมาตรา 68 หรือมาตรา 70 ในการที่ผู้ควบคุมนั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

2) มาตรา 84 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ โดยบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

3) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม **(ภาคผนวก ง)**

ข้อ 2 (2) โรงแรม ที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ 200 ห้องนอนขึ้นไป เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

4) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2) **(ภาคผนวก จ)**

ข้อ 1 (2) โรงแรม ที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ 60 ห้อง แต่ไม่ถึง 200 ห้อง เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

5) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด **(ภาคผนวก ฉ)** กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด และวิธีการตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ตาม**ตารางที่** 1

ตารางที่ 1 มาตรฐานและวิธีการตรวจสอบน้ำทิ้งจากโรงแรม

ดัชนีคุณภาพน้ำ/พารามิเตอร์	หน่วย	มาตรฐาน		วิธีการตรวจสอบ
		(อาคาร ก.) ตั้งแต่ 200 ห้องขึ้นไป	(อาคาร ข.) 60-ไม่ถึง 200 ห้อง	
1. ความเป็นกรดและด่าง (pH)	-	5-9	5-9	ใช้เครื่องวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (pH Meter)
2. บีโอดี (BOD)	มก./ล.	ไม่เกิน 20	ไม่เกิน 30	วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชั่น (Azide Modification) ที่อุณหภูมิ 20 ˚C เป็นเวลา 5 วัน ติดต่อกัน หรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ความเห็นชอบ
3. สารแขวนลอย (Suspended Solids)	มก./ล.	ไม่เกิน 30	ไม่เกิน 40	วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fibre Filter Disc)
4. ซัลไฟด์ (Sulfide)	มก./ล.	ไม่เกิน 1.0	ไม่เกิน 1.0	วิธีการไตเตรท (Titrate)
5. สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids)	มก./ล.	ไม่เกิน 500*	ไม่เกิน 500*	วิธีการระเหยแห้งระหว่างอุณหภูมิ 103-105 ˚C ในเวลา 1 ชั่วโมง
6. ตะกอนหนัก (Settleable Solids)	มล./ล.	ไม่เกิน 0.5	ไม่เกิน 0.5	วิธีการกรวยอิมฮอฟฟ์ (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ 1,000 ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา 1 ชั่วโมง
7. น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease)	มก./ล.	ไม่เกิน 20	ไม่เกิน 20	วิธีการสกัดด้วยตัวทำละลาย แล้วแยกหาน้ำหนักของน้ำมันและไขมัน
8. ทีเคเอ็น (TKN)	มก./ล.	ไม่เกิน 35	ไม่เกิน 35	วิธีการเจลดาห์ล (Kjeldahl)

หมายเหตุ: *เป็นค่าที่เพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ตามปกติ

แหล่งที่มา: ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2548 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 125 วันที่ 29 ธันวาคม 2548)

6) ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ **(ภาคผนวก ช)**

ข้อ 1 (2) จำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักของโรงแรม ให้ถือตามจำนวนห้องสำหรับให้เช่าพักที่ระบุในใบอนุญาตเปิดโรงแรม

ข้อ 3 การเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เก็บ ณ จุดนอกเขตที่ตั้งของอาคารที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือจุดเก็บอื่นที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากอาคารซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเห็นชอบ ในกรณีที่มีการระบายน้ำหลายจุดให้เก็บทุกจุด

7) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม **(ภาคผนวก ซ)**

กำหนดให้โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 80 ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ 4,000 ตารางเมตรขึ้นไป จะต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

8) ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. และอาคารประเภท ข. **(ภาคผนวก ฌ)**

ข้อ 3 การกำหนดค่าปรับทางปกครองกรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้ก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารประเภท ก. และอาคารประเภท ข. ให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองเป็นรายวันโดยพิจารณาจากประเภทอาคาร การดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย และเหตุอันควรลดหย่อน

(2) กรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งไม่ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองเจ็ดพันบาทต่อวันสำหรับอาคารประเภท ก. และห้าพันบาทต่อวันสำหรับอาคารประเภท ข.

(3) กรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองตามสัดส่วนของเนื้องานที่เหลือโดยใช้การตรวจสอบ และการประเมินการก่อสร้างจริงของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบ ทั้งนี้ ค่าปรับทางปกครองจะต้องไม่น้อยกว่าค่าปรับทางปกครองกรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารประเภท ก. และอาคารประเภท ข.

(4) กรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด แต่น้ำทิ้งยังไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ 4 (2)

ข้อ 4 กำหนดค่าปรับทางปกครองกรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารประเภท ก. และอาคารประเภท ข. ให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองเป็นรายวันโดยพิจารณาจากประเภทอาคาร เหตุอันควรลดหย่อนและการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งซ้ำอีก

(2) อาคารประเภท ก. ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองสองพันบาทต่อวัน และอาคารประเภท ข. ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองหนึ่งพันบาทต่อวัน

9) กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555 **(ภาคผนวก ญ)**

กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ 200 ห้องนอนขึ้นไป (อาคารประเภท ก.) และโรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 60 ห้อง แต่ไม่ถึง 200 ห้อง (อาคารประเภท ข.) ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 69 และมีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา 70 มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดดังกล่าวตามแบบ ทส. 1 และจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. 2 เสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 80 และกฎกระทรวงดังกล่าว มีบทลงโทษอาญา ตามมาตรา 104, 106 และ 107 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ผู้เกี่ยวข้องหรือมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าว และมาตราที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

(1) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หมายถึง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 69 และมีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา 70 เป็นของตนเอง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- จัดเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวันตามแบบ ทส. 1 และจัดเก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นเวลา 2 ปี
- จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือน ตามแบบ ทส. 2 เสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

(2) ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หมายถึง ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา 73

(3) เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา 80 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการฯ พ.ศ. 2555 และมาตรา 81 หมายถึง

- นายกเทศมนตรี กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเทศบาล
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ปลัดเมืองพัทยา กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา

มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- รับรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (แบบ ทส. 2)
- ออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน
- รวบรวมรายงานเสนอต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่มีอำนาจในเขตท้องถิ่นนั้นอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งอาจจัดทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้ ตามมาตรา 81

(4) เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่มีอำนาจในเขตท้องที่นั้น ตามมาตรา 81 หมายถึง

- อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ สำหรับเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
- ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (ทสจ.) สำหรับเขตพื้นที่ต่างจังหวัด

มีหน้าที่เก็บรวบรวมรายงานและใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการตรวจสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวหรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (ตามมาตรา 82 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535)

10) ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ **(ภาคผนวก ฏ)**

2.4 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 **(ภาคผนวก ฏ)**

มาตรา 13 เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

(1) เป็นคู่กรณีเอง

(2) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(3) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติที่เกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(4) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(5) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(6) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทที่ 3 ขั้นตอนการเตรียมการก่อนการตรวจสอบ

ก่อนดำเนินการตรวจสอบจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษาข้อมูลของโรงแรมที่จะตรวจสอบ การเตรียมเครื่องมือ/อุปกรณ์ การเตรียมความพร้อมของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้การตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวประกอบการพิจารณาเพื่อประเมินผลการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างถูกต้อง เป็นธรรม บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน และสามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนการดำเนินงานที่กำหนด ข้อควรปฏิบัติในการเตรียมการก่อนการตรวจสอบ มีดังต่อไปนี้

1. การวางแผนการตรวจสอบ

การตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษจำเป็นต้องมีการเตรียมการและวางแผนที่ดี เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ จึงควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1) วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการตรวจสอบ

2) กำหนดแผนงานการตรวจสอบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การตรวจสอบ

3) การกำหนดทีมตรวจสอบ ต้องมีอย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และเจ้าหน้าที่สนับสนุนการตรวจสอบ อย่างน้อย 2 คน ประมาณการค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ (เช่น ค่าเดินทาง ที่พัก ค่าขนส่งและเก็บรักษาตัวอย่าง ค่าตรวจวิเคราะห์ตัวอย่าง เป็นต้น)

4) ความพร้อมของเครื่องมือ/อุปกรณ์ และความสามารถของห้องปฏิบัติการในการวิเคราะห์ตัวอย่าง และระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ

2. การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

เมื่อกำหนดรายชื่อของโรงแรมที่จะตรวจสอบ ให้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลต่อไปนี้

1) มีประวัติถูกร้องเรียนหรือไม่ โดยตรวจสอบจากฐานข้อมูลเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษและแหล่งกำเนิดมลพิษ (ECAP) ของกองตรวจมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ

2) อยู่ระหว่างการดำเนินการทางปกครองหรือไม่

3) อยู่ในพื้นที่ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือไม่

4) เข้าข่ายต้องทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือไม่

3. การเตรียมเครื่องมือ/อุปกรณ์

ประสานเบิกเครื่องมือ/อุปกรณ์/ขวดเก็บตัวอย่าง/สารเคมี โดยปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบขั้นตอนการยืม คืนอุปกรณ์ที่กำหนด และก่อนนำเครื่องมือ/อุปกรณ์ไปใช้งาน ต้องตรวจสอบความพร้อมก่อนออกปฏิบัติงานทุกครั้ง รวมทั้งประสานงานกับห้องปฏิบัติการล่วงหน้าก่อนออกปฏิบัติงาน เพื่อทราบแผนงานติดตามตรวจสอบของหน่วยงานและจัดเตรียมแผนรองรับการวิเคราะห์ตัวอย่าง **(ภาคผนวก ฐ-ฒ)** โดยมีรายการเครื่องมือ/อุปกรณ์/ขวดเก็บตัวอย่าง/สารเคมี **ตามตารางที่** 2

ตารางที่ 2 รายการเครื่องมือ/อุปกรณ์/ขวดเก็บตัวอย่าง/สารเคมี เพื่อตรวจสอบและเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง

รายการเครื่องมือ/อุปกรณ์
1. เครื่องมือ/อุปกรณ์
( ) เครื่องวัดความเป็นกรดและด่าง
( ) กล้องถ่ายรูปดิจิตอล
( ) เครื่องวัดพิกัดดาวเทียม
( ) กรวยอิมฮอฟฟ์
( ) ด้ามตัก
( ) ถังน้ำ
( ) ขันตักน้ำ
( ) กรวย
( ) ถังแช่ตัวอย่าง
( ) ปากกาเคมี
( ) กระดาษกาว
( ) ตลับเมตร หรือเครื่องวัดระยะทางด้วยแสงเลเซอร์
( ) เชือกไนลอน ยาว 5-10 เมตร
( ) ถุงมือยาง
( ) กระดาษลิตมัส
( ) กระดาษทดสอบคลอไรด์ (Chloride test strips)
2. ขวดเก็บตัวอย่าง
( ) BOD (Polyethylene ขนาด 2,000 มล.)
( ) SS (Polyethylene ขนาด 1,000 มล.)
( ) TDS (Polyethylene ขนาด 1,000 มล.)
( ) FOG (ขวดแก้วสีชาปากกว้าง ขนาด 1,000 มล.)
( ) TKN (High density polyethylene ขนาด 500/1,000 มล.)
( ) Sulfide (ขวดแก้ว ขนาด 300 มล.)

รายการเครื่องมือ/อุปกรณ์
3. สารเคมี/อุปกรณ์
( ) กรดซัลฟูริกเข้มข้น (H_2SO_4) (Conc.)
( ) ซิงค์อะซิเตท (Zinc acetate) (2N)
( ) โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) (6N)
( ) ปิเปต ขนาด 5 และ 1 มล.
( ) ขวดน้ำกลั่น
( ) แบบฟอร์มใบส่งตัวอย่าง
( ) ลูกยาง
( ) พาราฟิล์ม
4. อุปกรณ์ Safety เช่น รองเท้า หมวก เป็นต้น
5. อุปกรณ์อื่นๆ เช่น ปากกา แผ่นรองเขียน เครื่องคิดเลข ฉลากติดถังแช่ตัวอย่าง (กรณีส่งตัวอย่างต่างจังหวัด)

รูปที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในภาคสนาม

คำอธิบาย:

1. กล้องถ่ายรูปดิจิตอล
2. เครื่องวัดความเป็นกรดและด่างพร้อมสารละลายบัฟเฟอร์ที่ใช้ในการสอบเทียบ
3. เครื่องวัดพิกัดดาวเทียม

รูปที่ 2 ขวดเก็บตัวอย่างน้ำ

คำอธิบาย:

1. BOD
2. SS
3. TDS (น้ำทิ้ง/น้ำใช้)
4. FOG
5. TKN
6. Sulfide

รูปที่ 3 อุปกรณ์เก็บตัวอย่างน้ำ

รูปที่ 4 สารเคมีรักษาสภาพตัวอย่างน้ำ

4. การเตรียมความพร้อมของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ข้อควรปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีดังนี้

1) ตรวจสอบตนเองก่อนเริ่มปฏิบัติงานว่าต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งทางตรงและทางอ้อม หากมีส่วนได้ส่วนเสียหรือทราบภายหลังว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบทันทีเพื่อขอถอนตัวออกจากการปฏิบัติงาน

2) เตรียมบัตรเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเพื่อแสดงตนให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทราบก่อนดำเนินการตรวจสอบ

3) ตรวจสอบรายการเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ในการตรวจสอบ รายละเอียดตาม**ตารางที่ 3**

4) แต่งกายชุดสุภาพ หรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบที่หน่วยงานกำหนดในขณะออกปฏิบัติราชการ รวมทั้งสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเหมาะสม

ตารางที่ 3 รายการเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ในการตรวจสอบและเก็บตัวอย่าง

รายการเอกสาร
( ) บัตรเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
( ) แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม
( ) แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน
( ) หนังสือขอความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมตรวจสอบ
( ) หนังสือแจ้งขอความร่วมมือโรงแรม อำนวยความสะดวกในการตรวจสอบ
( ) แบบสำรวจความคิดเห็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ (โครงการสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ)
เอกสารเผยแพร่ เช่น ( ) ข้อบังคับกรมควบคุมมลพิษว่าด้วยจรรยาของพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ( ) ข้อควรรู้ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ( ) กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555 ( ) การรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรือการรายงานแบบ ทส. 2 ทางอิเล็กทรอนิกส์

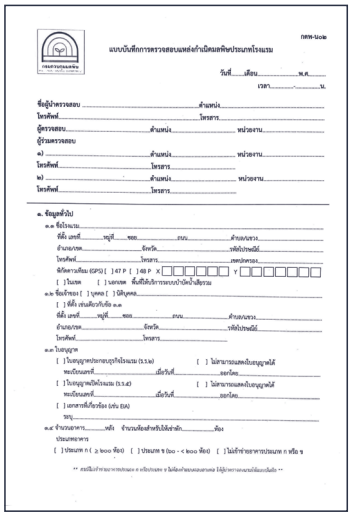

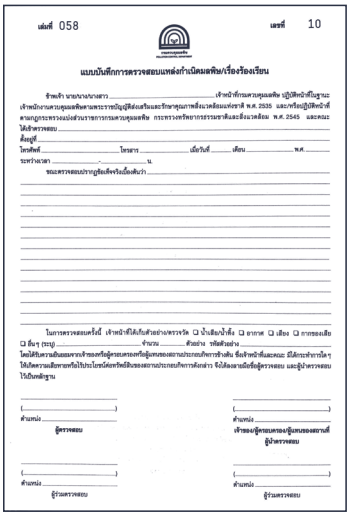

รูปที่ 5 แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ

รูปที่ 6 เอกสารเผยแพร่

5. การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการประสานงานเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษอาจเชิญเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นในพื้นที่เข้าร่วมตรวจสอบด้วย เช่น เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตในพื้นที่กรุงเทพมหานคร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค เป็นต้น โดยมีหนังสือแจ้งแผนการดำเนินการตรวจสอบแก่หน่วยงานดังกล่าวให้ทราบล่วงหน้า

5.2 โรงแรมที่จะตรวจสอบ

หากกำหนดการติดตามตรวจสอบเป็นโครงการหรือกิจกรรมในแผนงานประจำปีของหน่วยงาน ให้มีหนังสือแจ้งแหล่งกำเนิดมลพิษก่อนล่วงหน้าโดยทางไปรษณีย์หรือทางโทรสาร ให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ กิจกรรม การดำเนินโครงการและช่วงเวลาดำเนินการ เพื่อประสานการจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเตรียมบุคลากรนำตรวจ (ภาคผนวก ณ)

ขั้นตอนโดยสรุปของการเตรียมการก่อนการตรวจสอบ

1. การวางแผนการตรวจสอบ

- วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการตรวจสอบ
- กำหนดแผนงานการตรวจสอบ และทีมตรวจสอบ
- ความพร้อมของเครื่องมือ/อุปกรณ์ และห้องปฏิบัติการ

↓

2. การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

- ตรวจสอบว่ามีประวัติถูกร้องเรียน หรืออยู่ระหว่างการดำเนินการทางปกครองหรือไม่ และอยู่ในพื้นที่ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือไม่

↓

3. การเตรียมเครื่องมือ/อุปกรณ์

- เตรียมเครื่องมือภาคสนาม/อุปกรณ์เก็บตัวอย่างน้ำ/ขวดเก็บตัวอย่างน้ำ/สารเคมีสำหรับรักษาสภาพตัวอย่างน้ำ

↓

4. การเตรียมความพร้อมของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

- ตรวจสอบตนเองว่าไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับแหล่งกำเนิดมลพิษ
- เตรียมบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการแสดงตน
- ตรวจสอบรายการเอกสาร และสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ในการตรวจสอบ

↓

5. การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง
- โรงแรมที่จะตรวจสอบ

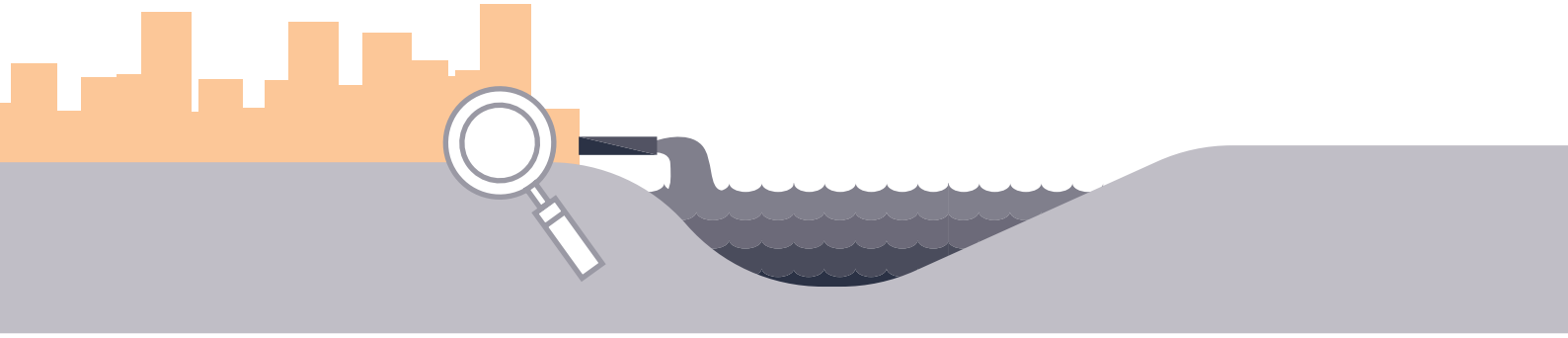

บทที่ 4 ขั้นตอนการตรวจสอบและรายงานผล

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 82 (1) ให้อำนาจเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถเข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียของบุคคลใดๆ ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียดหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบแล้วพบว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสามารถใช้อำนาจทางปกครองในการออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรม ปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ฉะนั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลพยานหลักฐานการวิเคราะห์และสรุปผลการตรวจสอบ จึงเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

1. การแสดงตนก่อนเข้าตรวจสอบ

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ อาศัยอำนาจตามมาตรา 82 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เริ่มจากการแนะนำตัวพร้อมแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรมหรือผู้แทนของโรงแรมทราบ กรณีไม่มีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แสดงบัตรข้าราชการและสำเนาประกาศกระทรวงที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแทนบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อแนะนำตัวและแสดงบัตรประจำตัวแล้ว สิ่งสำคัญที่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้แทนของโรงแรมทราบคือ เหตุแห่งการเข้าตรวจสอบ ขอบเขตอำนาจหน้าที่และจรรยาบรรณของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามที่กฎหมายกำหนด ขั้นตอนการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมาย เผยแพร่องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และขออนุญาตถ่ายภาพขณะตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยเฉพาะระบบบำบัดน้ำเสีย การระบายน้ำทิ้ง และจุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง

2. การรวบรวมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลโรงแรมที่ตรวจสอบสามารถรวบรวมได้จากการสอบถามเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรม หรือผู้แทนของโรงแรม หรือผู้นำตรวจสอบ และขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาแล้วบันทึกข้อมูลต่างๆ ลงในแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม และแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ รายการเอกสารและแหล่งที่มาของเอกสารที่จำเป็นในการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม รายละเอียดตาม**ตารางที่** 4

ตารางที่ 4 รายการเอกสารและแหล่งที่มาของเอกสารที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม

รายการเอกสาร	แหล่งที่มา			
	1	2	3	4
( ) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2)	✓	✓	✓	-
( ) ใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5)	✓	✓	-	-
( ) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (อภ. 2)	✓	✓	-	-
( ) แผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลน แผนที่ตั้ง แผนผังท่อรวบรวมน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย และการระบายน้ำ	✓	✓	-	-
( ) บันทึกรายละเอียดสถิติ ข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. 1 และสรุปรายงานผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. 2	✓	-	-	✓
( ) เอกสารอื่นๆ (ถ้ามี) เช่น ผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำที่ผ่านมา ใบเสร็จค่าน้ำประปา ใบเสร็จค่าไฟฟ้าในส่วนการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม กรณีเข้าข่าย เป็นต้น	✓	-	✓	-

หมายเหตุ: 1 หมายถึง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

2 หมายถึง กรมการปกครอง/สำนักงานเขตสำหรับโรงแรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร หรืออำเภอหรือกิ่งอำเภอในเขตพื้นที่ที่โรงแรมนั้นตั้งอยู่

3 หมายถึง รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมสำหรับประเภทโครงการโรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 80 ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอย ตั้งแต่ 4,000 ตารางเมตรขึ้นไป ซึ่งเข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

4 หมายถึง ฐานข้อมูลเพื่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 กรณีที่แหล่งกำเนิดส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดที่แหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่

2.1 ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2)

เป็นหลักฐานสำคัญที่จะนำมาใช้พิจารณาว่าโรงแรมที่ตรวจสอบเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 200 ห้องขึ้นไป) และประเภทอาคารประเภท ข. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม

การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2) (โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 60 ห้อง แต่ไม่ถึง 200 ห้อง) หรือไม่ เอกสารดังกล่าวประกอบด้วยชื่อและที่อยู่ผู้ได้รับอนุญาต (บุคคลหรือนิติบุคคล) เลขที่และวันที่ขออนุญาต ชื่อและที่ตั้งโรงแรม จำนวนห้องสำหรับให้เช่าพัก **(ภาคผนวก ด)**

2.2 ใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5)

เป็นเอกสารหลักฐานที่จะนำมาพิจารณาว่าโรงแรมที่ตรวจสอบเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 หรือไม่ โดยข้อมูลที่สำคัญในใบอนุญาตจะมีลักษณะเช่นเดียวกันกับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2) **(ภาคผนวก ต)** ปัจจุบันหากมีการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรมจะปรับเปลี่ยนชื่อใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5) เป็นใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2)

ใบอนุญาตทั้ง 2 รายการ สามารถติดต่อขอเอกสารได้ที่หน่วยงานที่ออกใบอนุญาต ณ สถานที่ ดังนี้

(ก) กรุงเทพมหานครให้ติดต่อกรมการปกครอง

(ข) ต่างจังหวัดให้ติดต่อที่ทำการปกครองอำเภอหรือที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอท้องที่ที่โรงแรมตั้งอยู่

2.3 แผนที่ตั้ง/แผนผังอาคาร/แผนผังระบบท่อรวบรวมน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย และท่อระบายน้ำ

ให้ติดต่อขอเอกสารดังกล่าวจากผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการโรงแรมหรือผู้นำตรวจเพื่อใช้ประกอบการตรวจสอบเขตที่ตั้งของโรงแรม ระบบบำบัดน้ำเสีย จุดที่ระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม หากไม่ได้รับความร่วมมือหรือไม่สามารถหาเอกสารดังกล่าวได้ ให้ติดต่อกับหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม และขอความร่วมมือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษารายละเอียดข้อมูลจากรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2.4 แบบบันทึกรายละเอียดของสถิติข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ตามแบบ ทส. 1 และสรุปรายงานผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. 2 ที่ผ่านมา ซึ่งโรงแรมที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมาย ต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติ และข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555 ให้ตรวจสอบว่ามีการบันทึกรายละเอียด สถิติ ข้อมูลต่างๆ ตามแนวทางการบันทึกข้อมูลที่กำหนดในแบบ ทส. 1 หรือไม่ ถ้าไม่ครบถ้วนให้ระบุรายการที่เป็นปัญหาอุปสรรคไม่สามารถดำเนินการบันทึกสถิติข้อมูลได้ สำหรับกรณีที่ไม่มีการบันทึกรายละเอียดสถิติข้อมูลให้ระบุปัญหาอุปสรรค และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลดังกล่าวให้ถูกต้องครบถ้วน

2.5 เอกสารอื่นๆ (ถ้ามี) เช่น ผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำที่ผ่านมา ใบเสร็จค่าน้ำประปา ใบเสร็จค่าไฟฟ้าในส่วนการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น ให้ขอเอกสารดังกล่าวจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรม หรือผู้นำตรวจแล้วแต่กรณี

3. การตรวจสอบโรงแรม

การตรวจสอบโรงแรมประกอบด้วยขั้นตอนการตรวจสอบการเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ และการตรวจสอบความเป็นตัวแทนเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ดังนี้

3.1 การตรวจสอบการเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ

การตรวจสอบการเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม โดยการตรวจสอบจำนวนห้องพักให้เช่าของโรงแรมโดยใช้จำนวนห้องพักที่ปรากฏตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2) หรือใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5) ดังนั้นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงใช้จำนวนห้องสำหรับให้เช่าพักที่ระบุในใบอนุญาต เป็นจำนวนห้องของโรงแรมที่ตรวจสอบ

- หากตรวจสอบแล้วพบว่า มีจำนวนห้องสำหรับให้เช่าพักตั้งแต่ 200 ห้องขึ้นไป ถือว่าเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. และตั้งแต่ 60 ห้อง แต่ไม่ถึง 200 ห้อง ถือว่าเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ข.
- หากตรวจสอบแล้วพบว่า มีจำนวนห้องสำหรับให้เช่าพักน้อยกว่า 60 ห้อง ถือว่าไม่เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ให้รวบรวมข้อมูล โดยไม่ต้องเก็บตัวอย่างน้ำ และให้ผู้นำตรวจลงชื่อในแบบบันทึกการตรวจสอบไว้เป็นหลักฐานด้วย

กรณีไม่สามารถแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม หรือใบอนุญาตเปิดโรงแรมได้ ให้สอบถามรายละเอียดการประกอบกิจการจากผู้นำตรวจ หากพบว่ามีลักษณะการประกอบกิจการธุรกิจโรงแรมและสามารถแสดงใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ระบุว่าประกอบกิจการโรงแรม ห้องพักให้เช่า/ห้องพักให้เช่ารายวัน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษบันทึกข้อมูลในแบบตรวจสอบให้ชัดเจน และให้ใช้ข้อมูลจากใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนี้ในการออกคำสั่งไปยังผู้ได้รับอนุญาต และแจ้งไปยังหน่วยงานอนุญาตให้ตรวจสอบการประกอบกิจการของโรงแรมต่อไป นอกจากนี้ในการพิจารณาการเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ และเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรมยังสามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ของทางโรงแรมได้อีกทางหนึ่ง หรือประสานข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำหรับประเภทโครงการโรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 80 ห้อง ขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอย ตั้งแต่ 4,000 ตารางเมตรขึ้นไป ซึ่งเข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จากสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หากตรวจสอบแล้วพบปัญหาในการพิจารณาการเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษและการคิดจำนวนห้องพักสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากกรณีศึกษา **(ภาคผนวก ถ)**

3.2 การตรวจสอบความเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

สำหรับโรงแรม ผู้ที่ถือว่าเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง คือ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เปิดโรงแรมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

3.3 ข้อยกเว้นในการตรวจสอบและการบังคับทางปกครอง

โรงแรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน และสามารถแสดงหลักฐานการเชื่อมต่อท่อระบายน้ำทิ้งเข้ากับระบบบำบัดน้ำเสียรวม **(ภาคผนวก ท)** ให้รวบรวมข้อมูลโดยไม่ต้องเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง และให้ผู้นำตรวจลงชื่อในแบบบันทึกการตรวจสอบไว้เป็นหลักฐานด้วย เช่น

- กรณีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวมของกรุงเทพมหานคร ต้องสามารถแสดงเอกสารหลักฐานการเชื่อมต่อท่อน้ำเสียเข้ากับระบบบำบัดน้ำเสียรวมจากสำนักการระบายน้ำ กรุงเทพมหานคร
- กรณีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องสามารถแสดงเอกสารหลักฐานการเชื่อมต่อท่อน้ำเสียเข้ากับระบบบำบัดน้ำเสียรวมจากหน่วยงานท้องถิ่น

4. การตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสีย

การตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ว่าแหล่งกำเนิดมลพิษมีระบบบำบัดน้ำเสียหรือไม่ มีระบบบำบัดน้ำเสียแต่ละเว้นไม่บำบัดน้ำเสียหรือไม่ น้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาดหรือไม่ ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องรวบรวมข้อมูลสำคัญ อาทิ ชนิด/ประเภทของระบบบำบัดน้ำเสีย ขนาดของระบบบำบัดน้ำเสีย ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบ สภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย จุดระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม การลักลอบระบายน้ำเสียโดยไม่ผ่านการบำบัด รวมทั้งรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียดังกล่าว เช่น ผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งที่ผ่านมา แผนการดำเนินงานปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น เพื่อประเมินศักยภาพของระบบบำบัดน้ำเสีย และพิจารณาความสอดคล้องกับผลการตรวจสอบน้ำทิ้งในการบังคับการตามกฎหมาย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ประเภทของการบำบัดน้ำเสียสำหรับโรงแรม

ระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับโรงแรม มีทั้งระบบบำบัดน้ำเสียแบบอิสระเฉพาะอาคาร ระบบบำบัดน้ำเสียเฉพาะกลุ่มอาคาร และระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง ซึ่งเจ้าของโครงการสามารถเลือกใช้ได้อย่างหนึ่งอย่างใดหรือใช้ร่วมกันทั้งสองระบบก็ได้ แต่ระบบบำบัดน้ำเสียที่ใช้จะต้องมีประสิทธิภาพ และสามารถบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพน้ำทิ้งได้เกณฑ์มาตรฐานตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด ประเภทของระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับโรงแรม มีดังนี้

1) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบอิสระเฉพาะอาคาร (Onsite Wastewater Treatment) หมายถึง ระบบบำบัดน้ำเสียที่ติดตั้งเพื่อทำการบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากอาคารแต่ละหลัง เช่น โรงแรมหนึ่ง มีอาคาร 6 หลัง แต่ละหลังมีระบบบำบัดน้ำเสียแยกจากกัน 6 ระบบ ถือว่าโรงแรมนี้มีระบบบำบัดน้ำเสียแบบอิสระเฉพาะอาคาร ดังรูปที่ 7

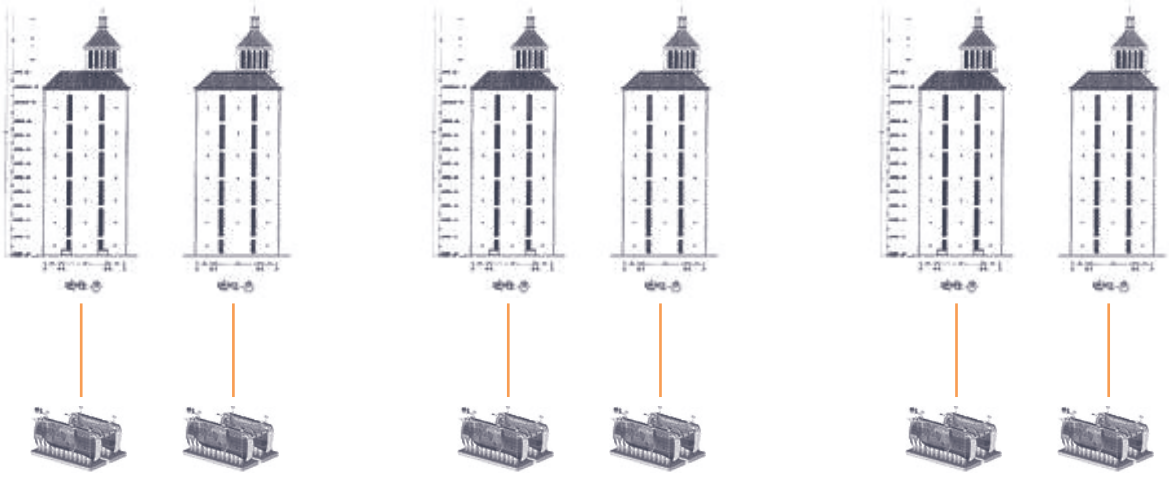

รูปที่ 7 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบอิสระเฉพาะอาคาร

2) ระบบบำบัดน้ำเสียเฉพาะกลุ่มอาคาร (Clustered Wastewater Treatment) หมายถึง ระบบบำบัดน้ำเสียที่รองรับน้ำเสียจากโรงแรมที่เป็นกลุ่มของอาคาร เช่น โรงแรมหนึ่งมีอาคาร 6 หลัง มีระบบบำบัดน้ำเสีย 2 ชุด โดยอาคาร 3 หลัง ใช้ระบบบำบัดน้ำเสียร่วมกัน 1 ชุด ถือว่าโรงแรมนี้มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นแบบเฉพาะกลุ่มอาคาร ดังรูปที่ 8

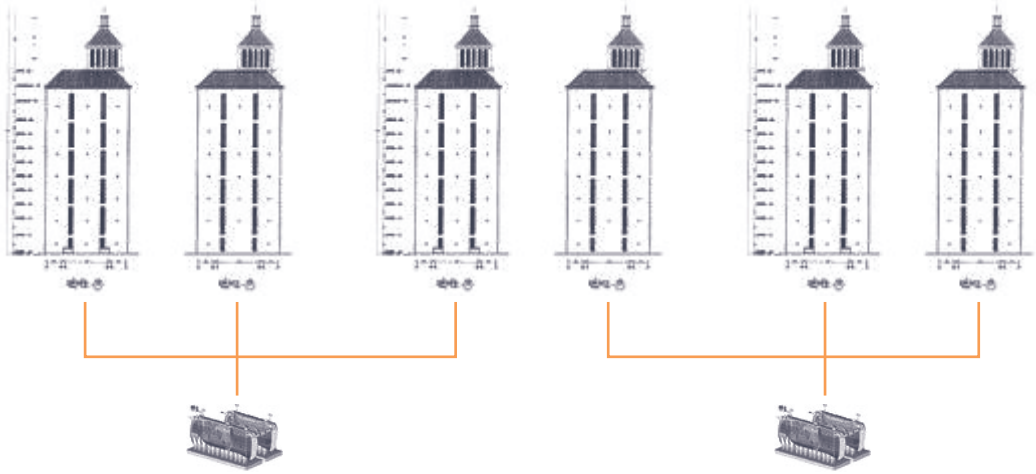

รูปที่ 8 ระบบบำบัดน้ำเสียเฉพาะกลุ่มอาคาร

3) ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง (Centralized Treatment Plant) หมายถึง ระบบบำบัดน้ำเสีย 1 แห่ง ที่ใช้ร่วมกันของทุกอาคารที่อยู่ในพื้นที่ต่อเนื่องหรือโครงการเดียวกัน เช่น โรงแรมหนึ่งมีอาคาร 6 หลัง ใช้ระบบบำบัดน้ำเสียร่วมกันเพียง 1 ระบบ ถือว่าโรงแรมนี้มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นแบบส่วนกลาง ดังรูปที่ 9

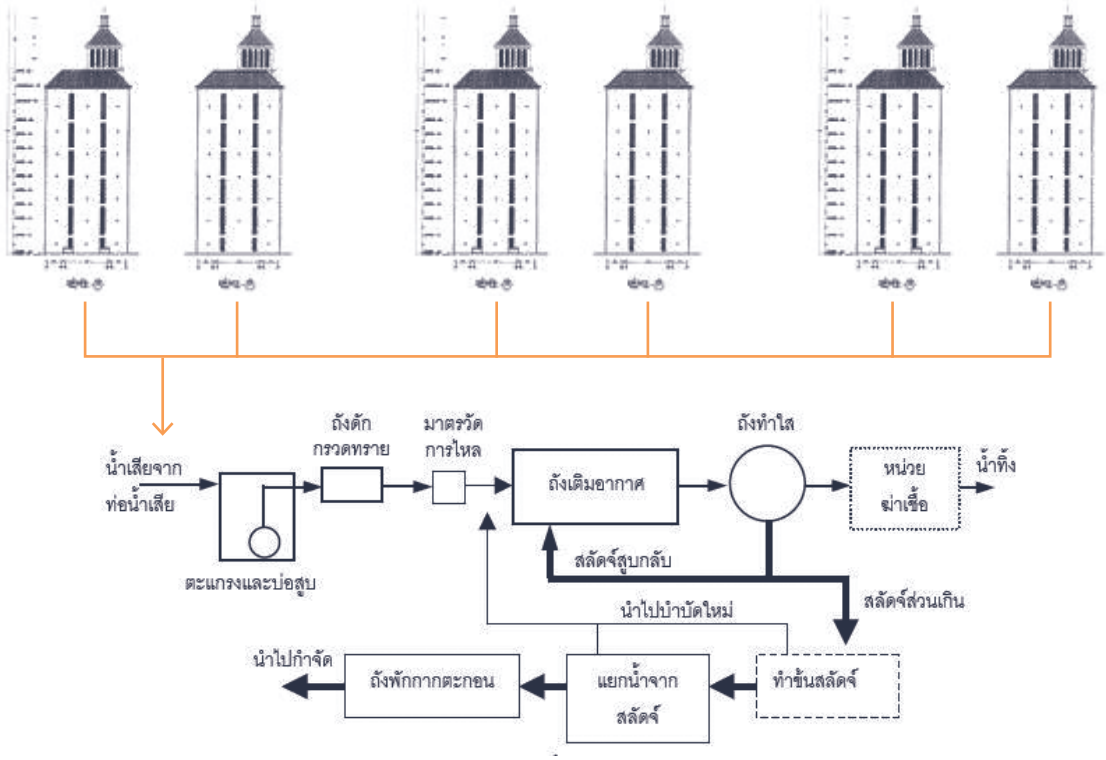

รูปที่ 9 ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง

4.2 แนวทางการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสีย

1) การรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย ได้แก่ รายละเอียดการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสีย แผนผัง/แบบแปลนระบบรวบรวมน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียและระบบระบายน้ำ โดยขอถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าวจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรม หรือผู้แทนของโรงแรม หรือผู้นำตรวจ หรือหน่วยงานที่ออกใบอนุญาต หากแบบแปลนมีขนาดแผ่นใหญ่ไม่สะดวกในการถ่ายสำเนาให้ใช้วิธีการถ่ายภาพจากแบบแปลนโดยตรง ดังรูปที่ 10

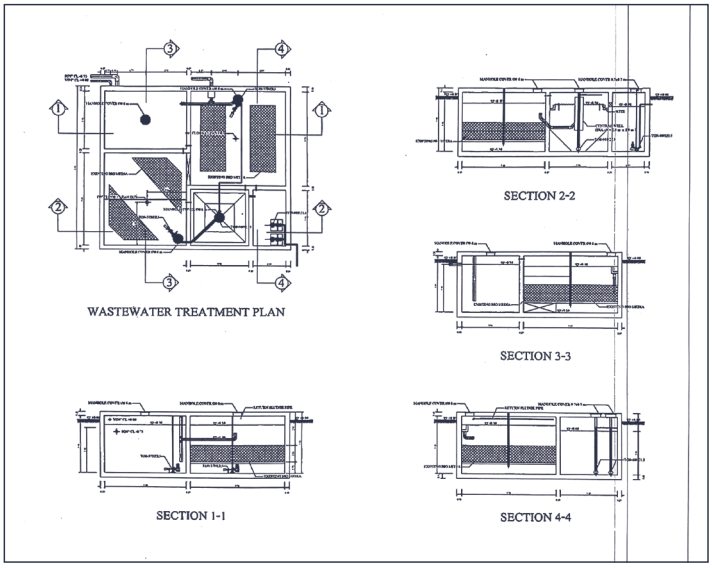

รูปที่ 10 แบบแปลนระบบบำบัดน้ำเสีย

2) การตรวจสอบรูปแบบ ชนิดของระบบบำบัดน้ำเสียชนิดที่นิยมใช้สำหรับโรงแรม มีดังนี้

(1) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อเกรอะ (Septic Tank) มีข้อสังเกตที่ "บ่อเกรอะมีลักษณะเป็นบ่อปิดซึ่งน้ำซึมไม่ได้และไม่มีการเติมอากาศ" โดยทั่วไปมักใช้สำหรับการบำบัดน้ำเสียจากส้วม แต่จะใช้บำบัดน้ำเสียจากครัวหรือน้ำเสียอื่นๆ ด้วยก็ได้

(2) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ (Anaerobic Filter) มีข้อสังเกตที่ "ภายในบ่อจะมีชั้นตัวกลาง (Media) บรรจุอยู่ แต่ไม่มีการเติมอากาศ" ดังรูปที่ 11

รูปที่ 11 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ

(3) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองเติมอากาศ (Aerobic Filter) มีข้อสังเกตที่ "ภายในบ่อจะมีชั้นตัวกลางบรรจุอยู่ และมีอุปกรณ์การเติมอากาศ พบฟองอากาศจากการเติมอากาศ" ดังรูปที่ 12

รูปที่ 12 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองเติมอากาศ

(4) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส หรือตะกอนเร่ง (Activated Sludge) มีข้อสังเกตที่ "มีบ่อเติมอากาศ บ่อตกตะกอน หมุนเวียนตะกอนกลับ และกำจัดตะกอนส่วนเกิน" ถ้าไม่มีการหมุนเวียนตะกอนกลับจะเรียกว่าระบบสระเติมอากาศ หรือบ่อเติมอากาศ ดังรูปที่ 13

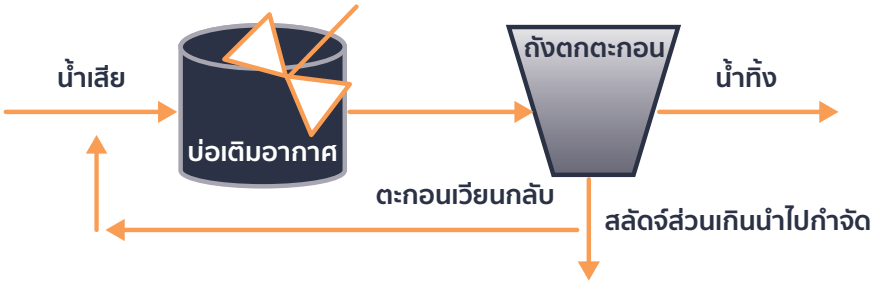

รูปที่ 13 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส

(5) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบถังบำบัดสำเร็จรูป (Compact Plant) มีข้อสังเกตที่ "เป็นถังพลาสติกหรือไฟเบอร์กล๊าสสำเร็จรูป" ส่วนกระบวนการบำบัดในถังเป็นรูปแบบใดระหว่างกระบวนการกรองไร้อากาศ กรองเติมอากาศ หรือตะกอนเร่ง ให้ระบุในผลการตรวจสอบให้ชัดเจนด้วย เช่น ถังบำบัดสำเร็จรูปแบบกรองไร้อากาศ เป็นต้น ดังรูปที่ 14

รูปที่ 14 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบถังบำบัดสำเร็จรูปแบบตะกอนเร่ง

(6) ระบบอาร์บีซี (Rotating Biological Contactor, RBC)

ระบบอาร์บีซี หรือระบบแผ่นหมุนชีวภาพ มีตัวกลางที่ใช้เป็นที่พักอาศัยส่วนประกอบทั้งหมดวางอยู่ในถังที่มีแกนหมุนซึ่งอยู่เหนือระดับน้ำในถังเล็กน้อย โดยมีส่วนของแผ่นจมน้ำอยู่จุลินทรีย์จะขยายพันธุ์และเกาะอยู่บนผิวของตัวกลางที่หมุนอยู่ การหมุนของแกนหมุนจะทำให้จุลินทรีย์สัมผัสกับน้ำเสียเกิดการกำจัดสารอินทรีย์ในน้ำเสีย นอกจากนี้การหมุนของแผ่นขึ้นมาเหนือผิวน้ำยังเป็นการถ่ายเทออกซิเจนในอากาศจากอากาศภายนอกถังเข้าสู่ระบบอีกด้วย ดังรูปที่ 15

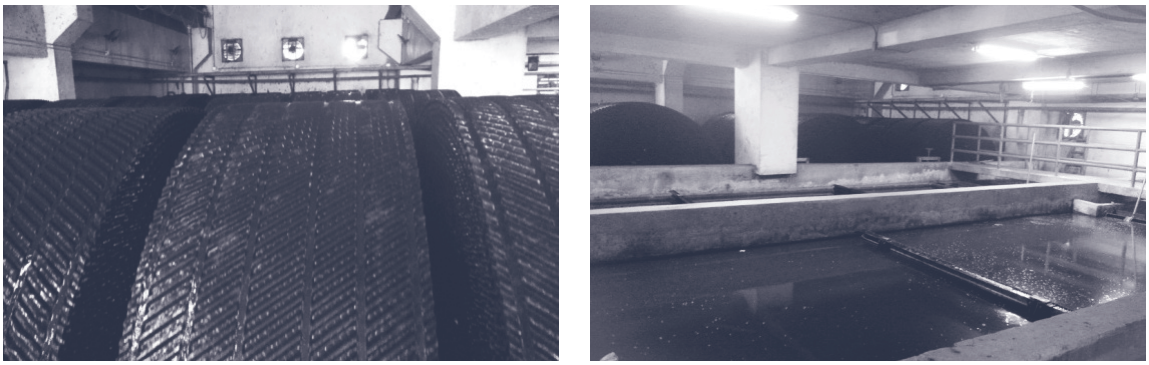

รูปที่ 15 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบอาร์บีซี

(7) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอสบีอาร์ (Sequencing Batch Reactor, SBR)

มีข้อสังเกตที่ "มีการเติมอากาศและตกตะกอนเกิดขึ้นในบ่อบำบัดเดียวกัน" ลักษณะการทำงานแบบสลับช่วงเวลา โดยมีการเติมน้ำเสีย เติมอากาศและตกตะกอน และปล่อยน้ำทิ้งออกจากระบบเป็นช่วงเวลา คือจะระบายน้ำทิ้งหลังจากตะกอนแยกออกจากน้ำแล้วเท่านั้น ดังรูปที่ 16

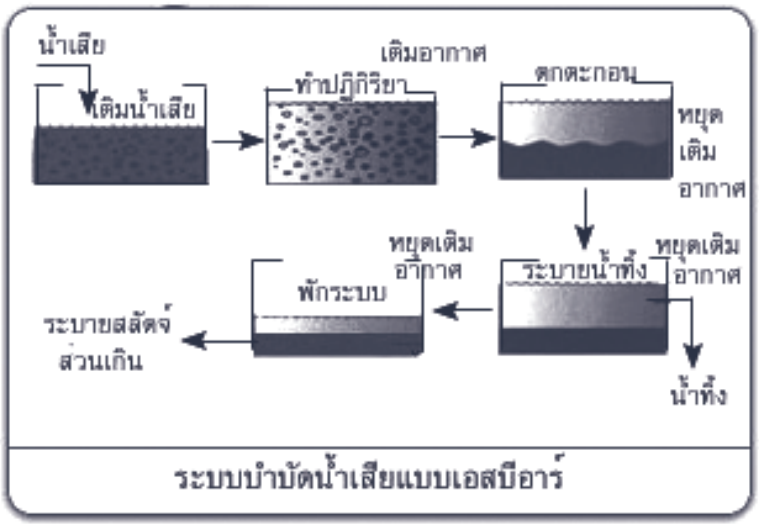

รูปที่ 16 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอสบีอาร์

3) ข้อมูลระบบบำบัดน้ำเสีย และการระบายน้ำทิ้ง

การพิจารณากรณีระบบบำบัดน้ำเสียฝังอยู่ใต้ดิน หากไม่มีแบบแปลน และไม่สามารถเปิดฝาบ่อบำบัดเพื่อตรวจสอบลักษณะองค์ประกอบของระบบบำบัดน้ำเสียได้ ให้ใช้วิธีสอบถามลักษณะองค์ประกอบสำคัญของระบบว่ามีอะไรบ้าง เช่น สอบถามด้วยคำสำคัญ (Keyword) ที่เป็นจุดเด่นของระบบแต่ละชนิด เช่น มีตัวกลางในบ่อ มีการเติมอากาศ มีการสูบหมุนเวียนตะกอนกลับมายังบ่อเติมอากาศ หรือไม่ เป็นต้น

- ระบบบ่อเกรอะ เป็นบ่อเก็บสิ่งปฏิกูลและมีการสูบส้วมเป็นประจำ โดยไม่มีบ่อหรือวัสดุอุปกรณ์อื่นใด เช่น ตัวกลางในบ่อ และการเติมอากาศในบ่อ เป็นต้น
- ระบบบ่อกรองไร้อากาศ สังเกตได้ว่ามีเพียงตัวกลางโดยไม่มีการเติมอากาศ
- ระบบถังบำบัดสำเร็จรูปแบบกรองไร้อากาศ เป็นถังสำเร็จรูปที่มีรูปร่างทรงกลมหรือทรงกระบอกแนวนอน ซึ่งซื้อมาติดตั้งได้ทันทีและภายในถังมีเพียงตัวกลาง โดยไม่มีการเติมอากาศ

กรณีไม่ทราบข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย ควรให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้แทนอาคาร หรือผู้นำตรวจ จัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสียเพิ่มเติมหรือประสานขอข้อมูลดังกล่าวจากหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตหรือรับจดทะเบียน ให้ติดตามตรวจสอบใหม่อีกครั้ง

หากขณะตรวจสอบไม่มีแบบแปลนหรือเอกสารเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสียที่ระบุถึงประเภทระบบบำบัดน้ำเสีย หรือข้อเท็จจริงไม่ตรงกับแบบแปลนหรือเอกสารฯ ให้ใช้ประเภทระบบบำบัดน้ำเสียตามข้อเท็จจริงปัจจุบัน

(1) ขนาดระบบบำบัดน้ำเสีย

การระบุขนาดของระบบบำบัดน้ำเสีย หากมีข้อมูลรายละเอียดการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ยึดตามข้อมูลดังกล่าว กรณีเป็นถังบำบัดสำเร็จรูปจะมีข้อมูลขนาดรองรับน้ำเสียของถังบำบัดน้ำเสียแต่ละรุ่นปรากฏตามรายละเอียดสินค้าที่ผู้ผลิตจัดทำขึ้น

(2) ผู้ควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย

การดำเนินการควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสียให้สามารถทำการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดเป็นหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งอาจเป็นการดำเนินการเอง หรือว่าจ้างที่ปรึกษาที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในการเดินระบบหรือให้คำปรึกษาแนะนำการดำเนินงาน ปรับปรุงแก้ไขระบบ กรณีที่ว่าจ้างที่ปรึกษาให้ระบุชื่อที่อยู่ของที่ปรึกษาเพื่อประโยชน์ในการติดต่อประสานงานด้วย

(3) การเปิดใช้งานระบบบำบัดน้ำเสีย

การตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อประเมินว่ามีการเปิดใช้งาน หรือเดินระบบบำบัดน้ำเสียตามปกติหรือไม่นั้น เป็นการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาทางปกครอง เนื่องจาก มาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 กำหนดว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง ละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียโดยใช้ระบบบำบัดน้ำเสียของตนที่มีอยู่ และลักลอบปล่อยทิ้งมลพิษน้ำเสียดังกล่าวออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษของตน จะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นว่านั้น ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องมีความรู้และความเข้าใจลักษณะการเปิดใช้งานระบบบำบัดน้ำเสียแต่ละประเภท เครื่องจักร/อุปกรณ์สำคัญ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียโดยตรง

ซึ่งจะกล่าวถึงเทคนิคการสังเกตและสอบถามเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงว่ามีการเปิดหรือไม่เปิดใช้งานระบบ มีรายการเครื่องจักร/อุปกรณ์ใดที่ชำรุด เพื่อให้สามารถสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน โดยมีรายละเอียดดังนี้

<u>ตรวจสอบรายการเครื่องจักร/อุปกรณ์สำคัญของระบบบำบัดน้ำเสียแต่ละประเภท</u>

- ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อเติมอากาศ และระบบบำบัดน้ำเสียบ่อกรองเติมอากาศ ได้แก่ เครื่องสูบน้ำ เครื่องเติมอากาศ
- ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส ได้แก่ เครื่องสูบน้ำ เครื่องเติมอากาศ เครื่องสูบตะกอนกลับ เครื่องกวาดตะกอนก้นบ่อ (ถ้ามี) เครื่องกวาดฝ้าไขบนผิวบ่อ
- ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ ถือว่าไม่มีอุปกรณ์สำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพ เนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ที่ต้องใช้ไฟฟ้า ยกเว้นเครื่องสูบน้ำ (ถ้ามี)

<u>ตรวจสอบการเปิดใช้งานระบบบำบัดน้ำเสีย</u>

สอบถามรายการเครื่องจักร/อุปกรณ์สำคัญที่ใช้ในการบำบัดน้ำเสียในแต่ละรายการว่ามีรายการใดที่มีการเปิดใช้งาน มีเครื่องจักร/อุปกรณ์รายการใดที่ไม่ชำรุดแต่ไม่เปิดใช้งาน พร้อมเหตุผลประกอบ หากชำรุดมีแผนการดำเนินงานปรับปรุงซ่อมแซมเครื่องจักร/อุปกรณ์ดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร สามารถแยกเป็นกรณี ดังนี้

- เปิดใช้งานตามปกติ หมายถึง เครื่องจักร/อุปกรณ์สำคัญที่ใช้ในการบำบัดน้ำเสียเปิดใช้งานเป็นปกติ ไม่มีรายการเครื่องจักร/อุปกรณ์ที่ชำรุด ซึ่งจะทำให้ระบบบำบัดน้ำเสียทำงานได้อย่างสมบูรณ์หรือมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ออกแบบไว้ การประเมินว่ามีการเปิดใช้งานระบบตามปกติหรือไม่ จะต้องตรวจสอบบริเวณสำคัญของระบบบำบัดน้ำเสีย ได้แก่ ระบบตู้วงจรไฟฟ้าที่ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ตรวจสอบการเปิดใช้เครื่องจักร/อุปกรณ์สำคัญทุกรายการ และลักษณะทางกายภาพในบ่อบำบัดน้ำเสีย เช่น มีน้ำเสียขังอยู่ในบ่อมากน้อยเพียงใด สี ความขุ่น กลิ่น เป็นต้น หากพบว่าตู้วงจรไฟฟ้าชำรุด สภาพบ่อบำบัดน้ำเสียรกร้าง ขาดการดูแล น้ำในบ่อใสผิดปกติแตกต่างจากลักษณะน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งมีลักษณะใสและสีเหลืองจาง เป็นต้น ให้ทำการบันทึกข้อมูลและถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐาน
- เปิดใช้งานบางส่วน เป็นกรณีที่พบว่ามีเครื่องจักร/อุปกรณ์สำคัญบางรายการไม่ได้เปิดเดินเครื่องทำงานหรือเปิดใช้งานเพื่อทำการบำบัดน้ำเสีย เช่น ตามที่ออกแบบให้มีและเปิดใช้เครื่องเติมอากาศ 4 ชุด แต่เปิดเพียง 2 ชุด ไม่ว่าเครื่องเติมอากาศที่เหลือ 2 ชุด จะชำรุดหรือไม่ก็ตาม เป็นต้น มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย อาจทำให้น้ำทิ้งที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อมมีค่าเกินมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ให้ทำการบันทึกข้อมูลและถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐาน
- ไม่เปิดใช้งาน เป็นกรณีที่ไม่มีการเปิดเดินเครื่องทำงานของเครื่องมืออุปกรณ์ทั้งหมดที่ใช้ในการบำบัดน้ำเสีย รวมถึงการนำน้ำเสียผ่านบ่อบำบัดโดยไม่เปิดเดินเครื่องเติมอากาศ ก็ถือว่าไม่เปิดใช้งานระบบบำบัดน้ำเสียด้วย ซึ่งควรระบุเหตุผลของการที่ไม่เปิดใช้งานหรือไม่ทำการบำบัดน้ำเสีย ให้ทำการบันทึกข้อมูลและถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานด้วย

หากได้แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานอย่างครบถ้วนแล้ว แต่ยังไม่ทราบข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับการชำรุดของเครื่องจักร/อุปกรณ์ ให้ระบุในแบบบันทึกการตรวจสอบว่าไม่สามารถตรวจสอบการชำรุดได้

กรณีที่ตรวจพบอุปกรณ์ชำรุด ให้บันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ด้วย รวมทั้งตรวจสอบความสอดคล้องกับการบันทึกรายละเอียดสถิติข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. 1 และสรุปรายงานผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. 2 ด้วย

ทั้งนี้ สามารถศึกษาระบบบำบัดน้ำเสียที่นิยมใช้สำหรับโรงแรมเพิ่มเติม ได้แก่ ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส (Activated Sludge, AS) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอสบีอาร์ (Sequencing Batch Reactor, SBR) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ (Anaerobic Filter) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ (Aerobic Filter) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบถังบำบัดสำเร็จรูป (Compact Plant) **(ภาคผนวก ธ)**

5. การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง

การเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของน้ำทิ้ง และลดข้อโต้แย้ง ผู้เก็บตัวอย่างต้องเก็บตัวอย่างให้เป็นไปตามวิธีมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดอย่างเคร่งครัด โดยมีแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

5.1 กำหนดพารามิเตอร์ที่ต้องตรวจสอบ

การเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย จะต้องกำหนดพารามิเตอร์ที่ตรวจสอบให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด สำหรับพารามิเตอร์ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งจากโรงแรม ได้แก่ ความเป็นกรดและด่าง บีโอดี สารแขวนลอย ซัลไฟด์ สารที่ละลายได้ทั้งหมดที่เพิ่มขึ้นจากน้ำใช้ปกติ ตะกอนหนัก น้ำมันและไขมัน และทีเคเอ็น

5.2 การกำหนดจุดเก็บตัวอย่างน้ำและเทคนิคในการเก็บตัวอย่างน้ำ

5.2.1 การกำหนดจุดเก็บตัวอย่างน้ำ

ตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ กำหนดไว้ว่า

"...ข้อ 3 การเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เก็บ ณ จุดนอกเขตที่ตั้งของอาคารที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือจุดเก็บอื่นที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากอาคารซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเห็นชอบในกรณีที่มีการระบายน้ำหลายจุดให้เก็บทุกจุด"

การเก็บตัวอย่างน้ำให้เก็บแบบจ้วง (Grab Sampling) และจะต้องเก็บทุกจุดที่มีการระบายน้ำทิ้งจากอาคารออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม จึงต้องระบุจำนวนจุดเก็บตัวอย่าง และตำแหน่งที่เก็บให้ชัดเจน การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งให้เก็บตัวอย่างจากปลายท่อ/รางระบายน้ำทิ้งนอกเขตที่ตั้งของโรงแรม หากไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ณ จุดดังกล่าวได้ เนื่องจากประเด็นปัญหา เช่น ปลายท่อระบายน้ำทิ้งจมน้ำ อยู่นอกกำแพงสูง มีวัชพืชปกคลุมรกทึบไม่สามารถเข้าถึงได้ เป็นฝาท่อคอนกรีตเปิดไม่ได้ เป็นต้น ให้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งในเขตที่ตั้งของอาคาร ณ จุดที่อยู่ถัดเข้ามาตามลำดับ ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นตัวแทนน้ำทิ้งจากโรงแรมที่ตรวจสอบ ได้แก่ ในท่อ/รางระบายน้ำทิ้งปลายท่อจากบ่อพักน้ำทิ้งหรือบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้าย หรือในบ่อพักน้ำทิ้งหรือบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้าย โดยให้ระบุเหตุผลที่ไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากปลายท่อ/รางระบายน้ำทิ้งนอกเขตที่ตั้งของโรงแรมไว้ในแบบบันทึกการตรวจสอบด้วย

จุดระบายน้ำทิ้ง คือ จุดที่มีการระบายน้ำทิ้งจากโรงแรมออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือแหล่งน้ำสาธารณะ การตรวจสอบว่าโรงแรมมีจุดระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อมกี่จุด และบริเวณใดบ้าง ควรตรวจสอบปลายท่อระบายน้ำฝนหรือปลายท่อระบายน้ำทิ้งของโรงแรม ตามที่ปรากฏในแผนผังอาคารหรือแบบแปลนระบบท่อระบายน้ำของอาคารหรือข้อมูลจากผู้นำตรวจ และให้สำรวจบริเวณที่เป็นปลายท่อระบายน้ำฝนหรือท่อระบายน้ำทิ้งที่ออกจากโรงแรมทุกจุด รวมทั้งตรวจสอบบริเวณโดยรอบว่ามีการระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือไม่ เพื่อตรวจสอบและยืนยันข้อมูลดังกล่าวอีกครั้งก่อนบันทึกข้อมูลไว้ในแบบบันทึกการตรวจสอบ รวมทั้งระบุตำแหน่งหรือจุดที่ระบายน้ำทิ้งลงในแผนผังด้วย

ขณะตรวจสอบต้องบันทึกรายละเอียดและภาพถ่ายไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง เช่น ปลายท่อระบายน้ำทิ้ง แนวท่อระบายน้ำทิ้ง แนวท่อระบายน้ำฝน จุดลักลอบระบายน้ำเสีย จุดที่มีน้ำเสียปนในท่อระบายน้ำฝนหรือท่อระบายน้ำทิ้ง ลักษณะน้ำเสียที่มาปนกับน้ำทิ้ง เป็นต้น

5.2.2 เทคนิคการเก็บตัวอย่างน้ำ

สำหรับเทคนิคการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง เพื่อให้เป็นตัวแทนน้ำทิ้งที่ดี ควรปฏิบัติดังนี้

1) การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากปลายท่อน้ำทิ้งที่จมน้ำบางส่วน ปริ่มผิวน้ำ หรือเหนือผิวน้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ หรือท่อระบายน้ำสาธารณะเพียงเล็กน้อย ต้องตรวจสอบว่าน้ำทิ้งที่ไหลออกจากปลายท่อไม่มีน้ำจากแหล่งภายนอกปนอยู่ด้วย โดยให้ยื่นภาชนะรองรับตัวอย่างเข้ามาในท่อห่างจากปลายพอประมาณ เพื่อไม่ให้มีน้ำภายนอกสามารถปนได้

2) การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งให้เก็บตัวอย่างจากปลายท่อ/รางระบายน้ำทิ้งนอกเขตที่ตั้งของโรงแรม หากไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ณ จุดดังกล่าวได้ ให้ใช้ดุลยพินิจเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งในเขตที่ตั้งของโรงแรม ณ จุดใดจุดหนึ่งที่อยู่ถัดเข้ามาตามลำดับ ได้แก่ ในท่อ/รางระบายน้ำทิ้ง ปลายท่อจากบ่อพักน้ำทิ้งหรือบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้าย หรือในบ่อพักน้ำทิ้งหรือบ่อบำบัดสุดท้าย ดังรูปที่ 17

รูปที่ 17 จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากปลายท่อระบายน้ำทิ้งภายนอกเขตที่ตั้งของโรงแรม

3) การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งในท่อ/รางระบายน้ำทิ้ง บ่อพักน้ำทิ้ง หรือบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายหากอยู่ในวิสัยที่จะรอได้ ให้รอเก็บตัวอย่างเมื่อมีการระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก แต่หากเก็บตัวอย่างในขณะที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอกจะต้องพิจารณาสภาพแวดล้อมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องว่าน้ำทิ้งที่เก็บเป็นตัวแทนน้ำทิ้งของโรงแรมนั้น ไม่ควรเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งที่ขังนิ่งอยู่ในท่อ/รางระบายน้ำทิ้ง หากเก็บตัวอย่างในบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายซึ่งส่วนมากเป็นบ่อตกตะกอน ควรเก็บในรางระบายที่ไหลผ่านฝายน้ำล้น (Weir) มาแล้ว เว้นแต่ไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเมื่อไหลผ่านฝายน้ำแล้วไม่ว่าเหตุผลใด เช่น ปริมาณน้ำทิ้งล้นไหลผ่านฝายน้ำล้นทีละน้อยอยู่ระดับพื้นร่องราง จนไม่สามารถเก็บตัวอย่างให้เพียงพอได้ และต้องเก็บตัวอย่างด้วยความระมัดระวังอย่าให้อุปกรณ์เก็บตัวอย่างไปรบกวนตะกอนที่จมอยู่ก้นบ่อ พื้นท่อ/รางระบายน้ำ ทำให้เกิดการฟุ้งกระจายขึ้นมาปนกับน้ำทิ้ง ดังรูปที่ 18 และ 19 และระบุเหตุผลที่ไม่สามารถเก็บตัวอย่างที่ปลายท่อ/รางระบายน้ำทิ้งนอกเขตที่ตั้งของโรงแรมได้ เช่น ปลายท่อจมน้ำ ปลายท่ออยู่นอกกำแพงสูง มีวัชพืชปกคลุม รกทึบไม่สามารถเข้าถึงได้ เป็นต้น

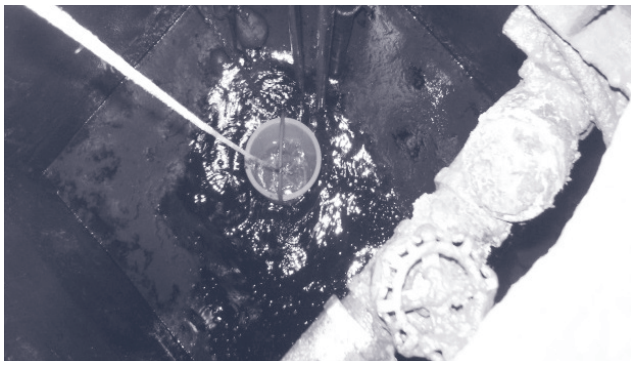

รูปที่ 18 การเก็บตัวอย่างน้ำในบ่อพักน้ำทิ้งที่รอการสูบออกสู่ภายนอก

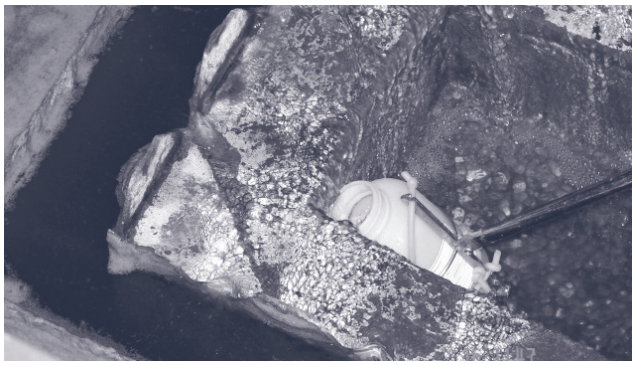

รูปที่ 19 จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งที่ไหลผ่านฝายน้ำล้น

ขณะเก็บตัวอย่าง ควรมีการถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานด้วยทุกครั้ง โดยเฉพาะภาพที่แสดงให้เห็นขณะที่ทำการเก็บตัวอย่าง และลักษณะน้ำทิ้ง ดังรูปที่ 20

รูปที่ 20 แสดงการบันทึกภาพขณะที่ทำการเก็บตัวอย่าง และลักษณะน้ำทิ้ง

5.3 ลักษณะน้ำทิ้ง

เป็นลักษณะทางกายภาพของน้ำทิ้งโดยการสังเกตด้วยตาและการดมกลิ่น เช่น ใส ขุ่น มีตะกอน สี กลิ่น และการตรวจวัดด้วยเครื่องมือภาคสนาม เช่น ความเป็นกรดและด่าง อุณหภูมิ การนำไฟฟ้า ความเค็ม และคลอไรด์ เป็นต้น เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการ แต่จะไม่นำข้อมูลดังกล่าวมาระบุไว้ในรายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ ยกเว้นค่าความเป็นกรดและด่าง

1) สี

ลักษณะสีทั่วไปของน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย จะมีสีเหลืองจาง การบันทึกให้ระบุสี เช่น ขาวขุ่น สีเทา สีดำ สีชา เหลืองใส เขียว ใสไม่มีสี เป็นต้น หากพบว่ามีลักษณะใสมากและไม่มีสีเหลืองจางปรากฏอยู่ อาจสันนิษฐานว่ามีการเจือจางน้ำทิ้ง หรือมีการเติมคลอรีนจำนวนมากซึ่งมีฤทธิ์ทำลายสารอินทรีย์ รวมถึงโมเลกุลของสารสีเหลืองจางที่ปนอยู่ในน้ำทิ้งดังกล่าวด้วย จึงควรบันทึกข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าพบหลักฐานใดที่อาจเกี่ยวข้องกับการเจือจางในบริเวณใกล้กับบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายหรือบ่อพักน้ำทิ้ง เช่น สายหรือก๊อก หรือท่อน้ำประปา มีภาชนะหรืออุปกรณ์เติมคลอรีน หรือน้ำทิ้งมีกลิ่นคลอรีนรุนแรง หรือไม่ เป็นต้น ดังรูปที่ 21

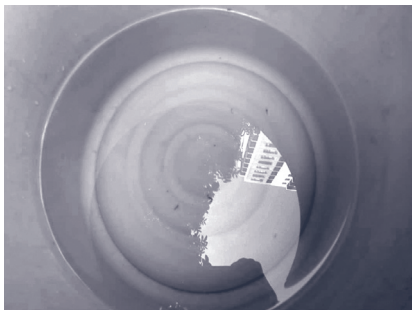

ลักษณะน้ำทิ้งใส

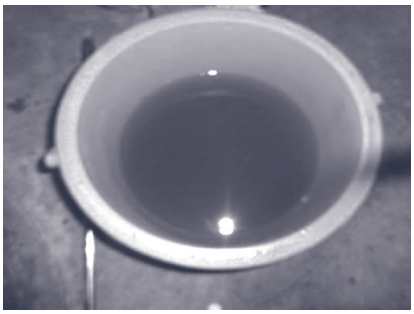

ลักษณะน้ำทิ้งขุ่น

ลักษณะน้ำทิ้งสีดำ

รูปที่ 21 ลักษณะสีของน้ำทิ้ง

2) ความขุ่น

น้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพจะมีลักษณะใส ไม่มีตะกอนแขวนลอยปนอยู่ หรือมีตะกอนขนาดเล็กแขวนลอยอยู่เพียงเล็กน้อย แต่หากมีลักษณะขุ่นหรือมีตะกอนแขวนลอยปนอยู่ค่อนข้างมาก อาจบ่งบอกว่าระบบบำบัดน้ำเสียอาจมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ โดยการบันทึกข้อมูลให้ระบุลักษณะน้ำทิ้ง เช่น ใส ค่อนข้างใส ค่อนข้างขุ่น ขุ่นมาก ไม่มีตะกอนแขวนลอย มีตะกอนแขวนลอยเล็กน้อย

3) กลิ่น

น้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียปกติจะมีกลิ่นเล็กน้อย หากน้ำทิ้งมีสารแขวนลอยสีดำปนอยู่มากแสดงว่าผ่านกระบวนการหมักไร้อากาศ เช่น บ่อเกรอะ บ่อกรองไร้อากาศ หรือไม่เปิดเครื่องเติมอากาศ มักมีกลิ่นเหม็นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (ก๊าซไข่เน่า) รุนแรง น้ำทิ้งมีสารแขวนลอยสีเทาปนอยู่มาก แสดงว่าอาจเป็นน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดหรือผ่านการบำบัดเพียงเล็กน้อย โดยการบันทึกข้อมูลให้ระบุว่ามีกลิ่นเล็กน้อย กลิ่นคลอรีน กลิ่นคาว กลิ่นก๊าซไข่เน่า เป็นต้น

5.4 แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

แหล่งรองรับน้ำทิ้งอาจเป็นได้ทั้งท่อระบายน้ำสาธารณะ แหล่งน้ำสาธารณะ หรือระบบท่อรวบรวมน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียรวม กรณีเป็นท่อรวบรวมน้ำเสียให้ระบุชื่อของระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน พร้อมแนบเอกสาร/หลักฐานการอนุญาตให้เชื่อมต่อท่อน้ำเสีย และเอกสาร/หลักฐานการจ่ายค่าบริการบำบัดน้ำเสีย รวมถึงให้ระบุเอกสาร/หลักฐานใดที่ไม่มีไว้ด้วย

5.5 วิธีปฏิบัติในการเก็บตัวอย่างและรักษาสภาพตัวอย่างน้ำ

1) ก่อนเก็บตัวอย่างน้ำ

(1) เตรียมน้ำแข็งใส่กล่องรักษาความเย็นไว้ให้เพียงพอสำหรับการเก็บรักษาสภาพกับจำนวนตัวอย่างน้ำ

(2) เขียนฉลากเก็บตัวอย่างน้ำด้วยปากกาชนิดกันน้ำ ควรติดฉลากข้างขวดก่อนเก็บตัวอย่าง เพื่อเป็นข้อมูลการส่งตัวอย่างและรายงานผล รวมทั้งป้องกันข้อผิดพลาดเกี่ยวกับจุดเก็บตัวอย่าง ซึ่งข้อความบนฉลากที่เขียนประกอบด้วยจุดเก็บตัวอย่าง พารามิเตอร์ ชื่อโครงการ ประเภทของตัวอย่าง วันที่เก็บ เวลา สถานที่ ผู้เก็บตัวอย่าง และการรักษาสภาพตัวอย่าง

- จุดเก็บตัวอย่าง เป็นรหัสที่สื่อถึงตัวอย่างน้ำที่ทำการเก็บ/โครงการ/สถานที่ ควรกำหนดเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ 3 ตัว แล้วตามด้วยตัวเลข หากมีจุดเก็บตัวอย่างมากกว่า 1 จุด

- พารามิเตอร์ที่ต้องการวิเคราะห์ระบุเป็น "BOD, SS, S^{2-}, TDS, TDS (1) สำหรับน้ำใช้, Fat Oil and Grease และ TKN"

- ชื่อโครงการ/กิจกรรม ให้เขียนว่า "ตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ โรงแรม (อาคาร ก. หรือ ข.)" หรือวัตถุประสงค์ที่ทำการเก็บตัวอย่าง (สั้นๆ และเข้าใจง่าย)

- ประเภทของตัวอย่าง ระบุเป็นน้ำทิ้ง สำหรับ TDS จะต้องเก็บทั้งน้ำทิ้งและน้ำใช้ โดยน้ำใช้ให้ระบุว่าเป็นน้ำประปาหรือน้ำบาดาล

- วันที่เก็บตัวอย่าง เวลาของการเก็บตัวอย่าง

- ชื่อผู้เก็บตัวอย่าง

- การรักษาสภาพตัวอย่าง กรณีที่ใช้สารเคมี ให้ระบุชื่อสารเคมี และปริมาณที่ใช้ด้วย

กรมควบคุมมลพิษ POLLUTION CONTROL DEPARTMENT	จุดเก็บตัวอย่าง..... พารามิเตอร์.....	โครงการ.....
ประเภทของตัวอย่าง	( ) น้ำผิวดิน ( ) น้ำใต้ดิน ( ) น้ำทะเล ( ) น้ำทิ้ง [( ) inf หรือ ( ) eff] ( ) อื่นๆ	
วันที่เก็บตัวอย่าง..... เวลา.....ผู้เก็บตัวอย่าง.....		
สภาวะของตัวอย่าง	[ ] อุณหภูมิห้อง [ ] แช่เย็น 4 °c [ ] แช่แข็ง < 0 °c [ ] อื่นๆ	
Un-Preserve (*เปลี่ยนแปลงตามพารามิเตอร์ที่เก็บ)		

สีของฉลากที่ติดข้างขวดให้เป็นไปตามการรักษาสภาพตัวอย่างที่ห้องปฏิบัติการกำหนด

รูปที่ 22 ตัวอย่างฉลากปิดขวดเก็บตัวอย่าง

รูปที่ 23 การเขียนขวดเก็บตัวอย่างน้ำ

2) ระหว่างเก็บตัวอย่างน้ำ

(1) ใส่ถุงมือเพื่อป้องกันสิ่งสกปรกปนเปื้อน โดยก่อนเก็บตัวอย่างน้ำให้ใช้ตัวอย่างน้ำที่จะเก็บเขย่าล้างอุปกรณ์เก็บตัวอย่างน้ำ เพื่อให้มั่นใจว่าไม่มีสารแปลกปลอมเจือปนในอุปกรณ์เก็บตัวอย่างน้ำ

(2) เก็บตัวอย่างน้ำให้มีปริมาตรเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ในแต่ละพารามิเตอร์ ต้องระวังไม่ให้ฝาขวดสัมผัสกับสิ่งสกปรก และให้ใช้อุปกรณ์เก็บตัวอย่างน้ำที่เหมาะสมกับสภาพจุดเก็บตัวอย่าง

(3) การตรวจวัดค่าความเป็นกรดและด่าง (pH) ต้องตรวจวัดทันทีในขณะเก็บตัวอย่าง ณ อุณหภูมิบรรยากาศ หากไม่สามารถทำได้ต้องตรวจวัดภายในเวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง เนื่องจาก CO_2 อาจละลายลงในน้ำ ทำให้ค่าความเป็นกรดและด่างลดลงได้ และการอ่านค่าความเป็นกรดและด่าง ต้องอ่านค่าอุณหภูมิด้วยทุกครั้ง เนื่องจากค่าความเป็นกรดและด่างแปรผันตามอุณหภูมิ โดยให้ใช้หัววัดจุ่มลงในตัวอย่างน้ำในบ่อ ราง หรือท่อน้ำทิ้งโดยตรง หากไม่สามารถทำได้ให้จุ่มหัววัดในภาชนะรองรับทำด้วยพลาสติกหรือแก้วเท่านั้น ไม่ควรใช้ภาชนะรองรับเป็นโลหะ เนื่องจากเป็นสื่อนำไฟฟ้าซึ่งอาจทำให้ค่าตรวจวัดมีความคลาดเคลื่อนได้

(4) การตรวจสอบค่าตะกอนหนัก ให้ตักน้ำใส่กรวยอิมฮอฟฟ์ ขนาดบรรจุ 1,000 ลูกบาศก์เซนติเมตร ตั้งทิ้งไว้ให้ตกตะกอน 1 ชั่วโมง อ่านค่าปริมาณตะกอนที่ตกลงสู่ด้านล่างของกรวยอิมฮอฟฟ์ มีหน่วยเป็นมิลลิลิตรต่อลิตร

(5) หากแหล่งกำเนิดมลพิษประสงค์จะแบ่งตัวอย่างน้ำที่เก็บร่วมกันไปวิเคราะห์ยังห้องปฏิบัติการอื่น ให้ดำเนินการดังนี้

1) ตักน้ำใส่ถัง ผสมน้ำตัวอย่างให้เป็นเนื้อเดียวกัน

2) ตักตัวอย่างน้ำใส่ขวดเก็บตัวอย่างทีละพารามิเตอร์

3) รักษาสภาพตัวอย่างน้ำ (ให้บันทึกข้อมูล/ถ่ายภาพขวดเก็บตัวอย่าง การรักษาสภาพตัวอย่างน้ำของห้องปฏิบัติการนั้นไว้ด้วย)

3) หลังการเก็บตัวอย่างน้ำ

(1) ต้องทำการรักษาสภาพตัวอย่าง เพื่อป้องกันมิให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะสมบัติของตัวอย่างน้ำในระหว่างที่ยังไม่ได้ทำการวิเคราะห์ โดยลดหรือยับยั้งการทำงานของจุลินทรีย์ชั่วคราว ลดอัตราการเกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและเคมี รวมทั้งป้องกันการดูดซับปริมาณสารที่ต้องการวิเคราะห์ที่ผิวภาชนะ หรือป้องกันการตกตะกอนแล้วแต่กรณี ดังรูปที่ 24

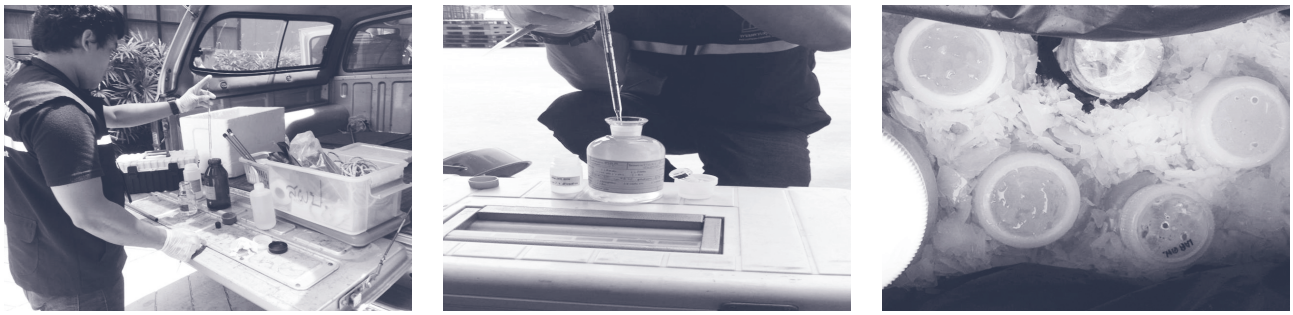

รูปที่ 24 การรักษาสภาพตัวอย่างน้ำ

(2) ส่งตัวอย่างไปยังห้องปฏิบัติการภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้แต่ละพารามิเตอร์มีระยะเวลาการเก็บรักษาสภาพตัวอย่าง (Holding Time) แตกต่างกัน จึงต้องคำนึงถึงพารามิเตอร์ที่มีระยะเวลาการเก็บรักษาน้อยที่สุดก่อนทำการวิเคราะห์ คือ บีโอดี ซึ่งมีระยะเวลาการเก็บรักษาสภาพตัวอย่างก่อนทำการวิเคราะห์ได้ ไม่เกิน 24 ชั่วโมง ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงปริมาตรตัวอย่างน้ำ การรักษาสภาพและระยะเวลาเก็บรักษาสภาพตัวอย่างแต่ละพารามิเตอร์

พารามิเตอร์	ภาชนะบรรจุ	ปริมาตร (มล.)	การรักษาสภาพ	ระยะเวลาการเก็บรักษา
ความเป็นกรดและด่าง (pH)	-	-	วัดในภาคสนาม	-
บีโอดี (BOD)	ขวดพลาสติก (PE)	2,000	แช่เย็นที่อุณหภูมิ 4±2 องศาเซลเซียส	24 ชั่วโมง
สารแขวนลอย (SS)	ขวดพลาสติก (PE)	1,000	แช่เย็นที่อุณหภูมิ 4±2 องศาเซลเซียส	7 วัน
ซัลไฟด์ (Sulfide)	ขวดแก้ว	300	เติมสารละลาย Zinc acetate 2N จำนวน 0.6 มล. เทตัวอย่างน้ำใส่ขวด และเติม NaOH 6N จำนวน 0.3 มล. เขย่าให้เข้ากัน ระวังไม่ให้มีฟองอากาศ และแช่เย็นที่อุณหภูมิ 4±2 องศาเซลเซียส	7 วัน
สารที่ละลายได้ทั้งหมด (TDS)	ขวดพลาสติก (PE)	1,000	แช่เย็นที่อุณหภูมิ 4±2 องศาเซลเซียส	7 วัน
ตะกอนหนัก (Settleable Solids)	กรวยอิมฮอฟฟ์ (Imhoff cone)	1,000	วัดในภาคสนาม	-
น้ำมันและไขมัน (FOG)	ขวดแก้วสีชาปากกว้าง	1,000	เติม H_2SO_4 ให้ pH<2 และแช่เย็นที่อุณหภูมิ 4±2 องศาเซลเซียส	28 วัน
ทีเคเอ็น (TKN)	ขวดพลาสติก (HDPE)	500 / 1,000	เติม H_2SO_4 ให้ pH<2 และแช่เย็นที่อุณหภูมิ 4±2 องศาเซลเซียส	28 วัน

6. การตรวจสอบการดำเนินการตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555

6.1 ให้ตรวจสอบว่าโรงแรม มีการบันทึกรายละเอียดสถิติ ข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ตามแบบ ทส. 1 หรือไม่

6.2 ให้ตรวจสอบว่าโรงแรม มีการรายงานสรุปรายงานผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ตามแบบ ทส. 2 หรือไม่ และขอสำเนาหลักฐานการจัดส่ง ทส. 2

หากโรงแรม ไม่สามารถแสดงเอกสารตามข้อ 6.1 หรือ 6.2 ให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

7. การถ่ายภาพ

ภาพถ่ายเป็นหลักฐานที่แสดงถึงข้อเท็จจริงที่พบในขณะตรวจสอบและใช้ประกอบผลการตรวจสอบ การถ่ายภาพควรตั้งค่าให้แสดงวัน เวลา บนภาพถ่ายไว้ด้วย โดยแสดงรายการภาพถ่ายที่สำคัญ ได้แก่

- ป้ายชื่อโรงแรม
- ลักษณะอาคารของโรงแรม
- ระบบบำบัดน้ำเสียและกระบวนการบำบัดน้ำเสีย/แผนผัง แบบแปลนของระบบ (กรณีถ่ายสำเนาไม่ได้) ตู้ไฟฟ้าแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (ถ้ามี)

- จุดที่เกิดปัญหาในการเดินระบบ เครื่องจักร/อุปกรณ์/จุดที่เกิดการชำรุด
- จุดที่มีการระบายน้ำทิ้ง/ปล่อยทิ้งน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดออกสู่สิ่งแวดล้อม
- จุดเก็บตัวอย่าง ขั้นตอนขณะเก็บตัวอย่าง และผู้ร่วมตรวจสอบ
- ลักษณะน้ำทิ้ง
- การรักษาสภาพตัวอย่าง
- สภาพแหล่งรองรับน้ำทิ้ง เป็นต้น

ระบบบำบัดน้ำเสีย

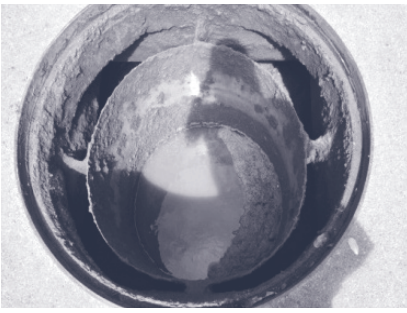

ลักษณะบ่อเติมอากาศ

ลักษณะบ่อตกตะกอน

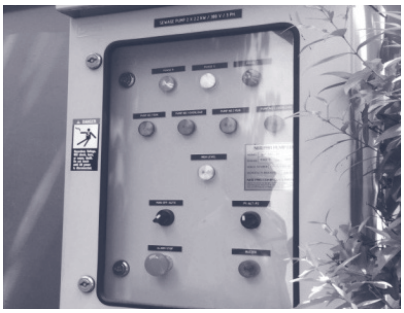
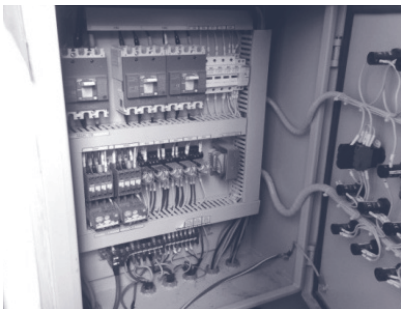

ตู้ไฟฟ้าแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

การเก็บตัวอย่างน้ำ

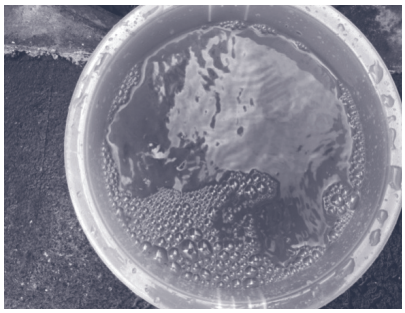

ลักษณะน้ำทิ้ง

การรักษาสภาพตัวอย่างน้ำ

การรักษาสภาพตัวอย่างน้ำ

รูปที่ 25 ตัวอย่างการถ่ายภาพเพื่อใช้ประกอบการตรวจสอบ

8. การบันทึกผลการตรวจสอบ

หลังจากรวบรวมข้อมูลและเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งแล้วเสร็จ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะต้องบันทึกข้อมูลการตรวจสอบในเอกสารแบบบันทึก 2 ฉบับ ได้แก่ แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม และแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน เมื่อบันทึกข้อมูลและผู้ร่วมตรวจสอบลงลายมือชื่อในแบบบันทึกทั้ง 2 ฉบับแล้ว ให้จัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวให้ผู้นำตรวจด้วย แนวทางการบันทึกข้อมูลตามแบบบันทึกทั้ง 2 ฉบับเป็นดังนี้

8.1 แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

กตพ-น02

เวลาที่ตรวจสอบตั้งแต่เริ่มจนสิ้นสุดเวลาในการปฏิบัติหน้าที่

แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม

วัน เดือน ปี ที่ตรวจสอบ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา.....-.....น.

ใส่ชื่อเจ้าของ/ผู้ครอบครอง/ผู้แทนโรงแรมหรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานในโรงแรมซึ่งเป็นผู้นำตรวจและให้ข้อมูล และเบอร์โทรศัพท์/โทรสารของโรงแรม

ชื่อผู้นำตรวจสอบ .....ตำแหน่ง.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ชื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ผู้ตรวจสอบ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ผู้ตรวจสอบ.....ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....

ผู้ร่วมตรวจสอบ

1) .....ตำแหน่ง..... หน่วยงาน.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ชื่อ และตำแหน่งเจ้าหน้าที่หน่วยงานเดียวกับผู้ตรวจสอบ หรือหน่วยงานอื่น หรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานในอาคารที่ตรวจสอบ ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้ร้องขอให้มาเป็นพยาน

2) .....ตำแหน่ง..... หน่วยงาน.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ใส่ชื่อและที่อยู่ของโรงแรมตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2) หรือใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5) หรือสอบถามผู้นำตรวจ

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อโรงแรม.....

ที่ตั้ง เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

วัดพิกัด ณ ป้ายหน้าโรงแรม

โทรศัพท์.....โทรสาร.....เขตปกครอง.....

พิกัดดาวเทียม (GPS) ( )47 P ( )48 P X □□□□□□ Y □□□□□□□

( ) ในเขต ( ) นอกเขต พื้นที่ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวม

1.2 ชื่อเจ้าของ ( ) บุคคล ( ) นิติบุคคล.....

ความเป็นเจ้าของดูตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2) หรือใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5)

( ) ที่อยู่ เช่นเดียวกับข้อ 1.1

ที่ตั้ง เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ตรวจสอบว่าอยู่ในพื้นที่ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือไม่ หากอยู่และสามารถแสดงหลักฐานการเชื่อมต่อท่อน้ำเสียเข้ากับระบบบำบัดน้ำเสียรวม ให้รวบรวมข้อมูล และไม่ต้องเก็บตัวอย่างน้ำ ให้ผู้นำตรวจลงชื่อในแบบบันทึกการตรวจสอบไว้เป็นหลักฐานด้วย

1.3 ใบอนุญาต

กรอกข้อมูลตามใบอนุญาต/หรือเอกสารอื่นที่โรงแรมสามารถแสดงได้

( ) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2) ( ) ไม่สามารถแสดงใบอนุญาตได้

ทะเบียนเลขที่.....เมื่อวันที่.....ออกโดย.....

( ) ใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5) ( ) ไม่สามารถแสดงใบอนุญาตได้

ทะเบียนเลขที่.....เมื่อวันที่.....ออกโดย.....

( ) เอกสารที่เกี่ยวข้อง (เช่น EIA)

(ระบุ) .....

ตรวจสอบจำนวนห้องพักจากใบอนุญาตที่นำมาแสดง

1.4 จำนวนอาคาร.....หลัง จำนวนห้องสำหรับให้เช่าพัก.....ห้อง

( ) ประเภท ก. (>200 ห้องนอน) ( ) ประเภท ข. (60 - <200 ห้อง) ( ) ไม่เข้าข่ายอาคารประเภท ก. หรือ ข.

***กรณีไม่เข้าข่ายอาคารประเภท ก, หรือ ประเภท ข, ไม่ต้องทำแบบสอบถามต่อ ให้ผู้นำตรวจลงนามให้แบบบันทึก ***

1.5 การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)[1]

ตรวจสอบว่าโรงแรมเข้าข่ายต้องจัดทำ EIA หรือไม่ หากเข้าข่าย ได้ดำเนินการจัดทำ EIA หรือไม่

( ) ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำ

( ) เข้าข่ายต้องจัดทำ

ให้ระบุแหล่งน้ำใช้

( ) ดำเนินการ ( ) ไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจาก.....

2. ข้อมูลระบบบำบัดน้ำเสีย และการระบายน้ำทิ้ง

ดูจากมิเตอร์น้ำใช้หรือคำนวณจากใบเสร็จค่าน้ำประปาภายในสามเดือนที่ผ่านมาและคำนวณเป็นหน่วย ลบ.ม/วัน หากใช้น้ำจากแหล่งอื่นอาจคำนวณจากเครื่องสูบน้ำและชั่วโมงการทำงานต่อวัน หรือขนาดถังหรือบ่อพักน้ำใช้

2.1 แหล่งน้ำใช้ ( ) น้ำประปา ( ) น้ำบาดาล ( ) อื่นๆ ระบุ.....

ปริมาณน้ำใช้.....ลบ.ม./วัน

2.2 ปริมาณน้ำเสีย.....ลบ.ม./วัน

2.3 ระบบบำบัดน้ำเสีย ( ) มี 1) ชนิด.....

ขนาด.....ลบ.ม. จำนวน.....

คำนวณจากร้อยละ 80 ของปริมาณน้ำใช้ต่อวัน

ตรวจสอบว่ามีระบบบำบัดน้ำเสียหรือไม่ ชนิดใด ขนาดเท่าไหร่ จำนวนกี่ชุด

2) ชนิด.....

ขนาด.....ลบ.ม. จำนวน.....

( ) รองรับน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษอื่น

ระบุ.....

( ) ไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจาก.....

ตรวจสอบว่าโรงแรมดูแลระบบบำบัดน้ำเสียเองหรือว่าจ้างที่ปรึกษา

( ) ไม่มี ระบุวิธีการจัดการ.....

ผู้ควบคุมดูแลระบบ ( ) ดำเนินการเอง ( ) จ้างที่ปรึกษา ระบุ..

2.4 การเปิดใช้งานระบบ ( ) เปิดใช้งาน

ตรวจสอบการเปิดใช้งานระบบ
- ปกติ คือเครื่องจักร/อุปกรณ์เปิดใช้งานเป็นปกติ ไม่มีรายการเครื่องจักร/อุปกรณ์ชำรุด
- บางส่วน คือพบเครื่องจักร/อุปกรณ์สำคัญบางรายการไม่เปิดใช้งานไม่ว่าจะชำรุดหรือไม่
- ไม่เปิดใช้งาน คือไม่เปิดเดินเครื่องจักร/อุปกรณ์ทั้งหมดที่ใช้ในการบำบัดน้ำเสีย

กรณีที่ตรวจพบอุปกรณ์ชำรุดให้บันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ด้วย รวมทั้งตรวจสอบความสอดคล้องกับการบันทึกและรายงานข้อมูลในแบบ ทส. 1 และแบบ ทส. 2 ด้วย

( ) ปกติ

( ) บางส่วน ระบุ.....

( ) ไม่เปิดใช้งาน ระบุเหตุผลและภาพถ่าย.....

.....ตั้งแต่.....

2.5 การตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรา 80 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบการเก็บสถิติข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555

1) มีการบันทึกข้อมูลตามแบบ ทส. 1 ☐ มี ☐ ไม่มี

2) มีการรายงานข้อมูลตามแบบ ทส. 2 ☐ มี ☐ ไม่มี

(ตรวจสอบที่ ทสจ./กตพ. หรือที่แหล่งกำเนิดมลพิษ)

อื่นๆ.....

.....

ให้ตรวจสอบว่ามีการบันทึกรายละเอียดสถิติ ข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส .1 หรือไม่ และให้ตรวจสอบว่ามีการรายงานสรุปรายงานผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. 2 หรือไม่ พร้อมขอสำเนาหลักฐานการจัดส่ง ทส. 2

[1] โครงการหรือกิจการประเภท: โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 80 ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ 4,000 ตารางเมตรขึ้นไป

2.6 การระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอกแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

( ) มี จำนวน.....
( ) ไม่มี เนื่องจาก.....
( ) ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของ.....(แนบเอกสาร)
( ) ท่อระบายน้ำสาธารณะ
( ) คลอง/แม่น้ำ ระบุ.....
( ) อื่นๆ ระบุ.....

ตรวจสอบว่ามีการระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอกหรือไม่ กี่จุด บริเวณใด โดยควรตรวจสอบปลายท่อระบายน้ำฝน/ปลายท่อระบายน้ำทิ้งที่ออกจากโรงแรมทุกจุด

หากมีการระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก ระบายลงแหล่งรองรับน้ำทิ้งใด

2.7 การระบายน้ำเสียโดยไม่ผ่านการบำบัด (by-pass)

( )
( ) มีจำนวน.....จุด บริเวณ.....
.....(ภาพถ่าย)

ตรวจสอบว่ามีการระบายน้ำเสียโดยไม่ผ่านการบำบัดหรือไม่ โดยการสำรวจระบบท่อรวบรวมน้ำเสีย ท่อระบายน้ำฝน ท่อระบายน้ำทิ้ง ถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐาน

2.8 ผลวิเคราะห์น้ำทิ้งที่ผ่านมา

( ) มี ผลวิเคราะห์ย้อนหลัง ..... ครั้ง (แนบสำเนาผลวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17025)
( ) เป็นไปตามมาตรฐาน
( ) ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ระบุ...
( ) ไม่มี

ให้ขอผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้งครั้งล่าสุดหรือ 3 เดือนที่ผ่านมา ตรวจสอบความถูกต้องตามหลักวิชาการและข้อกฎหมายในเรื่องจุดเก็บตัวอย่าง วิธีการเก็บตัวอย่างและวิธีวิเคราะห์ หากเห็นว่าไม่ถูกต้อง ควรให้คำแนะนำแก่เจ้าของอาคาร

2.9 การเก็บตัวอย่างน้ำ *(พารามิเตอร์ที่ต้องตรวจสอบ ได้แก่ pH, BOD, SS, TDS, Fat Oil and Grease, TKN และ Sulfide)*

( ) เก็บตัวอย่าง จำนวน.....จุด
( ) ไม่ได้เก็บตัวอย่าง เนื่องจาก.....

การเก็บตัวอย่างน้ำให้ระบุจำนวนจุดเก็บพารามิเตอร์ที่เก็บตัวอย่าง หากไม่ได้เก็บตัวอย่างน้ำให้ระบุสาเหตุไว้ด้วย
หมายเหตุ ต้องเก็บค่าทีดีเอสของน้ำใช้ด้วยทุกครั้ง สำหรับค่าความเป็นกรดและด่าง และค่าตะกอนหนักให้ตรวจวัดในภาคสนาม

จุดเก็บตัวอย่าง*	รหัสตัวอย่าง	วันที่	เวลา	ลักษณะทางกายภาพ เคมีเบื้องต้น			
				pH	สี/ความขุ่น	กลิ่น	อื่นๆ

ระบุค่าการนำไฟฟ้า ความเค็ม อุณหภูมิ คลอไรด์

ควรกำหนดเป็นภาษาอังกฤษ 3 ตัว ตามด้วยตัวเลข หากมีจุดเก็บมากกว่า 1 จุด

วันเวลาที่เก็บตัวอย่าง

ระบุกลิ่นน้ำทิ้ง เช่นมีกลิ่นคลอรีน

วัดในภาคสนามโดยใช้ pH Meter

ลักษณะสี ความขุ่น เช่น เหลือง ใส มีตะกอน

วัดในภาคสนามโดยใช้ pH Meter

* ให้ระบุจุดเก็บตัวอย่าง ดังนี้ (ตำแหน่งจุดเก็บตัวอย่างตามแผนผังที่แนบ)

1 คือ ปลายท่อระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก
2 คือ ปลายรางระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก
3 คือ รางระบายน้ำทิ้ง
4 คือ ท่อระบายน้ำทิ้ง
5 คือ ปลายท่อระบายน้ำทิ้งจากบ่อพักน้ำทิ้ง
6 คือ บ่อพักน้ำทิ้งขณะระบายออกสู่ภายนอก
7 คือ บ่อพักน้ำทิ้งที่จะระบายออกสู่ภายนอก
8 คือ ปลายท่อระบายน้ำทิ้งจากบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้าย
9 คือ บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายขณะระบายออกสู่ภายนอก
10 คือ บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายที่จะระบายออกสู่ภายนอก

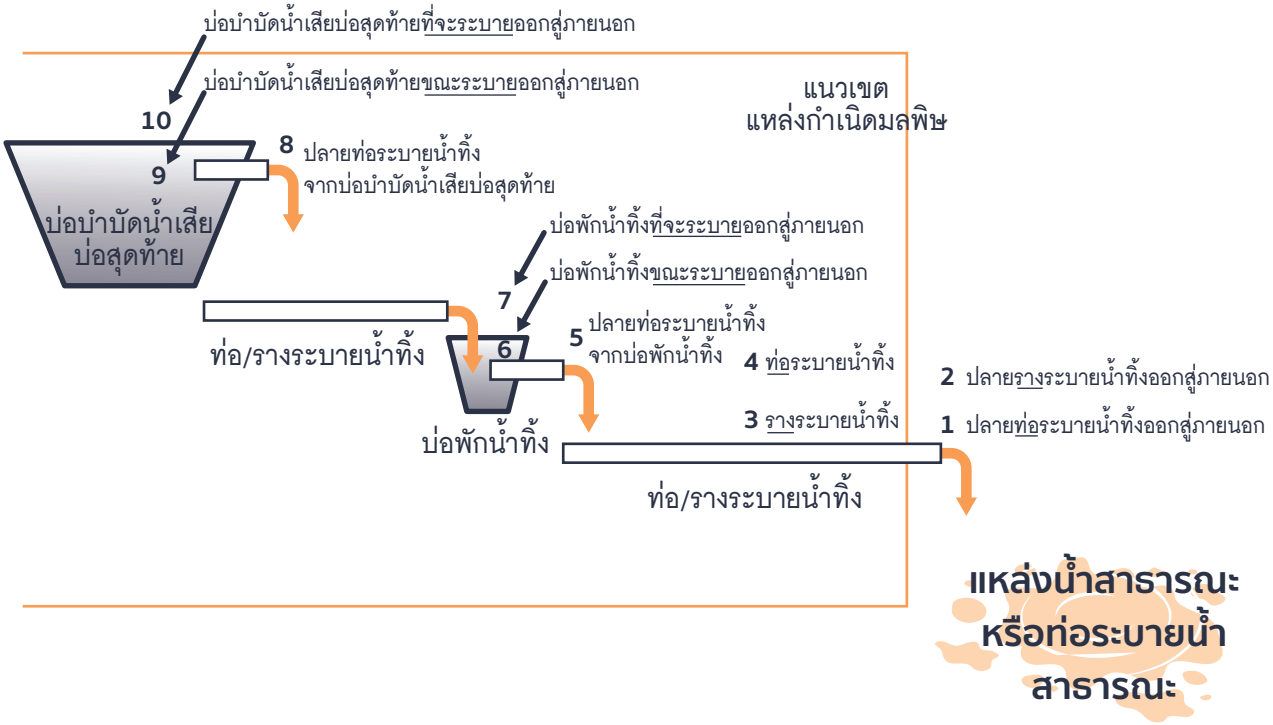

ให้เขียนแผนผังเพื่อทราบที่ตั้งของอาคาร ที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสีย แนวท่อระบายน้ำทิ้ง ขอบเขตพื้นที่อาคาร จุดระบายน้ำทิ้ง จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง แหล่งรองรับน้ำทิ้ง และให้ระบุทิศทางการไหลของน้ำไว้ด้วย

ให้เขียนแผนภาพขั้นตอน
การบำบัดน้ำเสีย

แผนผังแสดงที่ตั้งของอาคาร ระบบบำบัดน้ำเสีย จุดที่ระบายน้ำทิ้ง และจุดเก็บตัวอย่างน้ำ

2.10 ค่าใช้จ่ายในการเดินระบบบำบัดน้ำเสีย

ค่าจ้างบุคลากร.....บาท/เดือน ค่าสารเคมี.....บาท/เดือน

ค่าไฟฟ้า.....บาท/เดือน ค่าวิเคราะห์ตัวอย่าง.....บาท/เดือน

ค่าบำรุงรักษา.....บาท/เดือน อื่นๆ.....บาท/เดือน

รวมทั้งสิ้น.....บาท/เดือน

เก็บรวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายในการเดินระบบเพื่อใช้ประกอบการประเมินค่าใช้จ่าย ในการบำบัดน้ำเสียกรณีค่าปรับสี่เท่า หากมีการกระทำผิดมาตรา 91 และ 92 แห่งพ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

3. ปัญหาอุปสรรค

หากพบปัญหาอุปสรรคในการตรวจสอบสามารถระบุไว้ในแบบบันทึกฯ ได้ เช่น ผู้นำตรวจไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะ/อื่นๆ

.....

.....

.....

ในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และคณะ ได้รับความยินยอมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้แทนของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ผู้นำตรวจสอบ) โดยมิได้กระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือทรัพย์สินของแหล่งกำเนิดมลพิษ และมิได้กระทำการใดๆ อันเป็นการจูงใจ ให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญหลอกลวง หรือโดยมิชอบด้วยประการอื่น เพื่อจูงใจให้ผู้นำตรวจสอบให้ข้อมูลรายละเอียดตามบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษฉบับนี้ ทั้งนี้ ผู้นำตรวจสอบได้อ่านข้อความทั้งหมดโดยตลอดแล้ว ขอรับรองว่าถูกต้องตามที่ได้ให้ข้อมูลต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ (ผู้ตรวจสอบ) จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ผู้ตรวจสอบคือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำการตรวจสอบ ให้ระบุคำว่า "เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ" ในช่องตำแหน่ง

ผู้นำตรวจสอบคือเจ้าของ/ผู้ครอบครอง/ผู้แทนโรงแรมหรือ บุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานในโรงแรมซึ่งเป็นผู้นำตรวจและให้ข้อมูล

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผู้ตรวจสอบ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าของ/ผู้ครอบครอง/ผู้แทนของแหล่งกำเนิดมลพิษ

ผู้นำตรวจสอบ

พยาน (ผู้ร่วมตรวจสอบ) คือเจ้าหน้าที่หน่วยงานเดียวกับผู้ตรวจ หรือหน่วยงานอื่น หรือบุคคลอื่น ที่ปฏิบัติงานในโรงแรมที่ตรวจสอบซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ร้องขอให้มาเป็นพยาน

.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

พยาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

พยาน

ปรับปรุงเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2562

รายการข้อมูลเอกสารที่ต้องการ

รายการเอกสาร	วัน เดือน ปีที่ต้องจัดส่ง

ระบุรายการเอกสารที่ต้องการให้โรงแรมจัดส่งให้ภายหลัง
พร้อมระบุระยะเวลาในการจัดส่ง

กองตรวจมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ
92 ซอยพหลโยธิน 7 แขวงพญาไท
เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 02298 .....
โทรสาร 02298 5396
www.pcd.go.th

คำนิยามจุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งแนบท้ายบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม

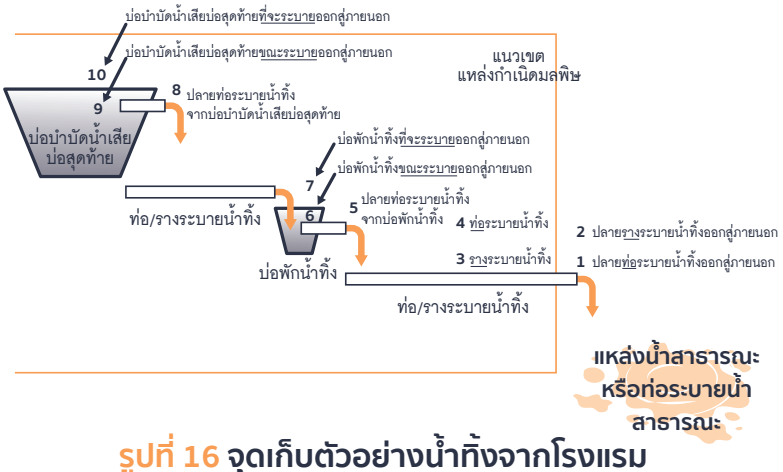

รูปที่ 16 จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากโรงแรม

1 ปลายท่อระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก หมายถึง ปลายท่อระบายน้ำทิ้งนอกเขตที่ตั้งโรงแรม

2 ปลายรางระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก หมายถึง ปลายรางระบายน้ำทิ้งนอกเขตที่ตั้งโรงแรม

3 รางระบายน้ำทิ้ง หมายถึง รางเปิดสำหรับระบายน้ำทิ้งในเขตที่ตั้งของโรงแรมอยู่ระหว่างบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายหรือบ่อพักน้ำทิ้งกับปลายรางระบายน้ำทิ้ง การเก็บตัวอย่าง ณ จุดดังกล่าวให้เก็บขณะมีการระบายน้ำทิ้งและกรณีที่ไม่สามารถเก็บตัวอย่างที่ปลายท่อหรือปลายรางระบายน้ำทิ้งตามข้อ 1 หรือข้อ 2 ได้

4 ท่อระบายน้ำทิ้ง หมายถึง ท่อระบายน้ำทิ้งในเขตที่ตั้งของโรงแรมอยู่ระหว่างบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายหรือบ่อพักน้ำทิ้งกับปลายท่อระบายน้ำทิ้ง ส่วนใหญ่จะเก็บตัวอย่างในจุดที่เปิดฝาบ่อตรวจการระบายน้ำ (Manhole) ได้ง่าย การเก็บตัวอย่าง ณ จุดดังกล่าวให้เก็บขณะมีการระบายน้ำทิ้งและไม่สามารถเก็บตัวอย่างที่ปลายท่อหรือปลายรางระบายน้ำทิ้งตามข้อ 1 หรือข้อ 2 ได้

5 ปลายท่อระบายน้ำทิ้งจากบ่อพักน้ำทิ้ง หมายถึง ปลายท่อระบายน้ำทิ้งในเขตที่ตั้งของโรงแรมซึ่งระบายน้ำทิ้งลงสู่ท่อหรือรางระบายน้ำทิ้ง และใช้เป็นจุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเมื่อไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากท่อหรือรางระบายน้ำทิ้งตามข้อ 1 ถึง 4 ได้

6 บ่อพักน้ำทิ้งขณะระบายออกสู่ภายนอก หมายถึง บ่อพักหรือบ่อรวบรวมน้ำทิ้งก่อนระบายทิ้งโดยวิธีการใช้เครื่องสูบ หรือไหลล้นลงสู่ท่อหรือรางระบายน้ำทิ้งซึ่งเก็บตัวอย่างขณะมีการระบายน้ำทิ้ง และไม่สามารถเก็บตัวอย่างที่ปลายท่อหรือรางระบายน้ำทิ้งตามข้อ 1 ถึง 5 ได้

7 บ่อพักน้ำทิ้งที่จะระบายออกสู่ภายนอก หมายถึง บ่อพักหรือบ่อรวบรวมน้ำทิ้งที่รอการระบายลงสู่ท่อหรือรางระบายน้ำทิ้ง และใช้เป็นจุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง เมื่อไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งตาม ข้อ 1 ถึง 5 ได้

8 ปลายท่อระบายน้ำทิ้งจากบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้าย หมายถึง ปลายท่อระบายน้ำทิ้งในเขตที่ตั้งของโรงแรมซึ่งระบายน้ำทิ้งลงสู่ท่อหรือรางระบายน้ำทิ้ง หรือบ่อพักน้ำทิ้ง และใช้เป็นจุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเมื่อไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งตามข้อ 1 ถึง 7 ได้

9 บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายขณะระบายออกสู่ภายนอก หมายถึง บ่อบำบัดน้ำเสียที่ยังเกิดกลไกหรือกระบวนการบำบัดน้ำเสีย โดยทั่วไปอาจเป็นบ่อตกตะกอนหรือบ่อเติมคลอรีนซึ่งมักติดตั้งอยู่ก่อนบ่อพักน้ำทิ้ง ให้ทำการเก็บตัวอย่างขณะมีการระบายน้ำทิ้ง ในกรณีที่ไม่สามารถเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งตามข้อ 1 ถึง 8 ได้

10 บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายที่จะระบายออกสู่ภายนอกให้เก็บตัวอย่าง ณ จุดดังกล่าวกรณีที่ไม่สามารถเก็บตัวอย่างตามข้อ 1 ถึง 9 ได้

8.2 แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน

เล่มที่ .... เลขที่....

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน

ชื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบ

ข้าพเจ้านาย/นาง/นางสาว..... เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และ/หรือปฏิบัติหน้าที่ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545 และคณะได้เข้าตรวจสอบ.. ใส่ชื่อและที่อยู่ของโรงแรมตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมหรือใบอนุญาตเปิดโรงแรมหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสอบถามผู้นำตรวจ

โทรศัพท์..... โทรสาร..... เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ระหว่างเวลา.....น.

เบอร์โทรศัพท์/โทรสารของโรงแรม | วัน เดือน ปี ที่ตรวจสอบ | เวลาที่ตรวจสอบตั้งแต่เริ่มจนสิ้นสุดเวลาในการปฏิบัติหน้าที่

ขณะตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริงเบื้องต้นว่า.....

.....

ประเด็นสำคัญที่ต้องตรวจสอบและระบุในแบบบันทึกฯ ได้แก่
- โรงแรม มีจำนวนห้องสำหรับให้เช่าพัก เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ ใบอนุญาตเลขที่ ตรวจสอบจากเอกสารอะไร
- มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือไม่ ประเภท/ชนิด ขนาด และจำนวนของระบบที่ใช้
- การเปิดใช้งานระบบบำบัดน้ำเสีย มีเครื่องจักร/อุปกรณ์สำคัญชำรุดหรือไม่ อะไรบ้าง
- จำนวนจุดที่ระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือแหล่งน้ำสาธารณะตำแหน่งใดบ้าง มีการลักลอบระบายน้ำเสีย หรือไม่ ตำแหน่งใด
- จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ให้ระบุจุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งให้ชัดเจนว่า เก็บตัวอย่างจากจุดใด วันและเวลาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ลักษณะทางกายภาพของน้ำทิ้ง เช่น ใส ขุ่น มีตะกอน สีดำคล้ำ มีกลิ่นหรือไม่ ถ้ามีให้บอกลักษณะกลิ่นด้วย พารามิเตอร์ที่เก็บไปวิเคราะห์ กรณีเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งที่จุดอื่นซึ่งไม่ใช่ปลายท่อระบายน้ำทิ้ง ให้ระบุเหตุผลการใช้ดุลยพินิจในการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ณ จุดดังกล่าวไว้ด้วยและให้ระบุไว้ด้วยว่าขณะเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งไม่มีน้ำทิ้งจากแหล่งอื่นเข้ามาปน
- กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม ให้ระบุรายละเอียดวิธีการจัดการน้ำเสียดังกล่าว และพิจารณาศักยภาพแหล่งรองรับน้ำทิ้งด้วย (กรณีเก็บกักไว้ภายในเขตที่ตั้งของโรงแรม)
- มีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายวันตามแบบ ทส. 1 และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือนตามแบบ ทส. 2 ตามกฎกระทรวงฯ ที่ออกตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 หรือไม่
- กรณีมีการใช้ไปรษณียบัตรสอบถามความโปร่งใสให้ระบุไว้ในแบบบันทึกด้วย

ในการตรวจสอบครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้เก็บตัวอย่าง/ตรวจวัด ☐ น้ำเสีย/น้ำทิ้ง ☐ อากาศ ☐ เสียง ☐ กากของเสีย ☐ อื่นๆ (ระบุ) ..... จำนวน ตัวอย่าง รหัสตัวอย่าง ..... ตัวอย่างน้ำที่เก็บเป็นน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง กี่ตัวอย่างใช้รหัสว่าอะไร โดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้แทนสถานประกอบกิจการข้างต้น ซึ่งเจ้าหน้าที่และคณะมิได้กระทำการใดๆ ให้เกิดความเสียหายหรือไร้ประโยชน์ต่อทรัพย์สินของสถานประกอบกิจการดังกล่าว จึงได้ลงลายมือชื่อผู้ตรวจสอบ และผู้นำตรวจสอบไว้เป็นหลักฐาน

ผู้ตรวจสอบคือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำการตรวจสอบ ให้ระบุคำว่า "เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ" ในช่องตำแหน่ง

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผู้ตรวจสอบ

ผู้นำตรวจสอบคือเจ้าของ/ผู้ครอบครอง/ผู้แทนอาคารหรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานในอาคารซึ่งเป็นผู้นำตรวจและให้ข้อมูล

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าของ/ผู้ครอบครอง/ผู้แทนสถานที่

ผู้ตรวจสอบ

ผู้ร่วมตรวจสอบคือเจ้าหน้าที่หน่วยงานเดียวกับผู้ตรวจ หรือหน่วยงานอื่น หรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานในอาคารที่ตรวจสอบ ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ร้องขอให้มาเป็นพยาน

.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผู้ร่วมตรวจสอบ

.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผู้ร่วมตรวจสอบ

กรณีที่มีการแก้ไขข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญในแบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียนภายหลัง เช่น ปรับแก้เรื่องจำนวนห้องพัก ซึ่งมีผลต่อการกำหนดว่าเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ หรือปรับเปลี่ยนประเภทของอาคารจะต้องสำเนาแบบบันทึกฯ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลให้เจ้าของโรงแรมทราบด้วย **(ภาคผนวก น-บ)**

9. การตรวจสอบและรับรองผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้งจากห้องปฏิบัติการ

กรณีที่มีการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ เมื่อส่งตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์ยังห้องปฏิบัติการจะทำการวิเคราะห์คุณภาพน้ำ และได้รับรายงานผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำแล้ว เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องทำการตรวจสอบความถูกต้องของรหัสตัวอย่าง วัน และเวลาที่เก็บตัวอย่าง พารามิเตอร์ หมายเหตุต่างๆ เช่น ค่าทางสถิติ หากพบว่าข้อมูลไม่ถูกต้องให้ประสานไปยังห้องปฏิบัติการเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง รวมถึง หากผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด และเมื่อหักลบค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty) จากการวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองแล้ว ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้การพิจารณาเป็นไปตามประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ยกตัวอย่างเช่น พบว่ามีค่า TKN เท่ากับ 35.1 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมาตรฐานกำหนดให้ค่า TKN ต้องมีค่าไม่เกิน 35 มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty) ของ TKN เท่ากับ 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตร ทำให้ผลการวิเคราะห์มีค่าอยู่ในช่วง 34.1-36.1 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งเป็นไปได้ทั้งกรณีเป็นไปตามมาตรฐานและไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จะดำเนินการเสนอเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งใหม่อีกครั้ง เพื่อยืนยันผลการตรวจสอบพร้อมมีหนังสือแจ้งให้แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นทราบ แต่หากผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้ง มีค่าเกินมาตรฐาน 2 พารามิเตอร์ขึ้นไป เช่น มีค่า TKN เท่ากับ 35.1 มิลลิกรัมต่อลิตร และค่า BOD เท่ากับ 35 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งค่า BOD มีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะไม่พิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งใหม่

เมื่อตรวจสอบใบรายงานผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำจากห้องปฏิบัติการว่าถูกต้องแล้ว ให้จัดทำใบรายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ เสนอหน่วยงานรับรองผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ โดยใบรายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำประกอบไปด้วยข้อมูลชื่อโรงแรม เลขที่ใบอนุญาต สถานที่ตั้ง จำนวนห้องพัก วันและเวลาการเก็บตัวอย่าง จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้เก็บตัวอย่าง ผลการตรวจวิเคราะห์ ค่ามาตรฐาน กรณีวิธีวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดให้หมายเหตุวิธีวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำไว้ด้วย โดยมีเอกสารประกอบการทำใบรายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำดังนี้

1) (ร่าง) ใบรายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ
2) ใบรายงานผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำของห้องปฏิบัติการ
3) แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม
4) แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน
5) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2) หรือ ใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5)
6) แบบบันทึกการปรับเทียบเครื่องมือตรวจวัดคุณภาพน้ำ
7) ใบรายงานผลการตรวจสอบครั้งที่ผ่านมา (ถ้ามี)

ขั้นตอนปฏิบัติในการจัดทำใบรายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำ

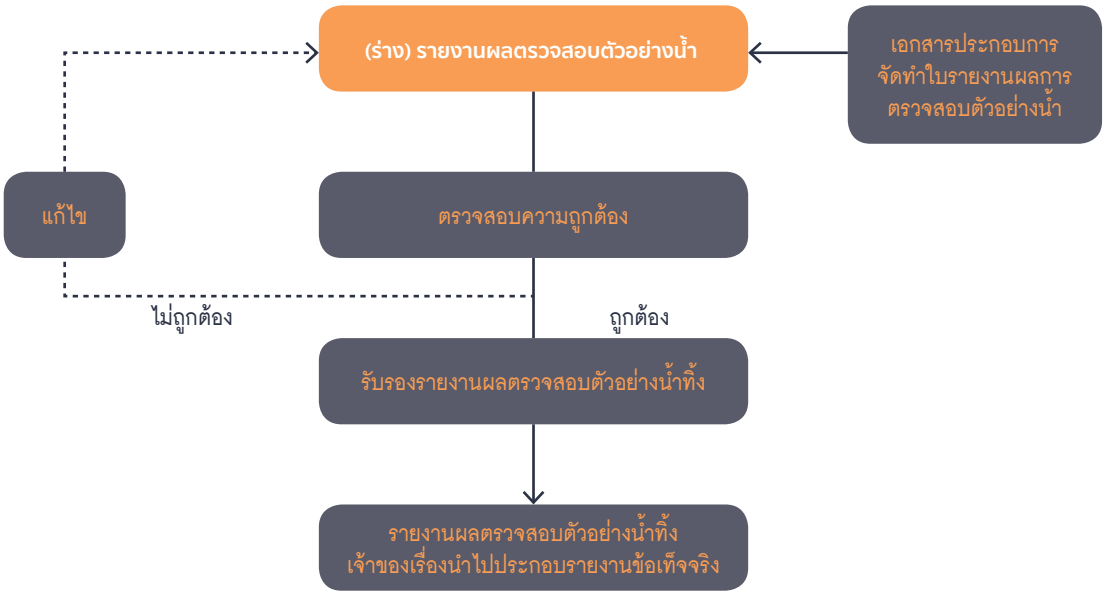

10. การวิเคราะห์ สรุปผล และรายงานผลการตรวจสอบ

หลังจากได้รับรายงานผลการตรวจสอบตัวอย่างน้ำทิ้ง ขั้นตอนต่อไปเป็นการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลและเอกสารหลักฐานที่ได้จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งหมดแล้วทำการวิเคราะห์ สรุปผลการปฏิบัติตามกฎหมาย การดำเนินการในขั้นต่อไป โดยเนื้อหาหรือประเด็นสำคัญที่ควรระบุไว้ในรายงานการตรวจสอบ ได้แก่

10.1 ข้อเท็จจริง

- ชื่อและที่ตั้งของโรงแรม วันที่ตรวจสอบ
- ระบุจำนวนห้องพัก ชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรม หรือผู้นำตรวจ พร้อมแนบใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร. 2) และใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร. 5) หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย ได้แก่ มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือไม่ ชนิด/ประเภท และขนาดของระบบบำบัดน้ำเสีย การรวบรวมน้ำเสีย การเปิดใช้งาน จุดที่ระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม
- ผลการตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ได้แก่ รายละเอียดสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย การเปิดใช้งานระบบบำบัดน้ำเสีย การระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง กรณีที่เก็บตัวอย่างจุดอื่นที่เป็นตัวแทนน้ำทิ้ง ให้ระบุเหตุผลไว้ด้วย ผลวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน พร้อมแนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- ผลการสอบถามผู้นำตรวจ เช่น สภาพปัญหาการเดินระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย แผนการดำเนินงานที่คาดว่าจะแล้วเสร็จ เป็นต้น พร้อมแนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- เอกสารหรือคำสั่งของหน่วยงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการน้ำเสีย (ถ้ามี)
- ผลการตรวจสอบการบันทึกข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายวันตามแบบ ทส. 1 และรายงาน

สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือนตามแบบ ทส. 2 ตามกฎกระทรวงฯ ที่ออกตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

10.2 ข้อพิจารณา

เป็นการสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า โรงแรมที่ตรวจสอบเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. หรืออาคารประเภท ข. หรือไม่ ผลการตรวจสอบน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฯ ที่ออกตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 หรือบทบัญญัติของกฎหมายฉบับใด มาตราใด หรือไม่ และหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเรื่องนั้นควรระบุให้ชัดเจนว่ากรณีใดเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่จะต้องดำเนินการ

10.3 การดำเนินการ

เมื่อพบว่าโรงแรมที่ตรวจสอบเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก. หรืออาคารประเภท ข.

1) กรณีมีการระบายน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐาน หรือไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะยุติการดำเนินการกับแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวและแจ้งผลการตรวจสอบน้ำทิ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบต่อไป

2) กรณีไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือมีการระบายน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด หรือมีการลักลอบระบายน้ำเสียออกสู่ภายนอกโดยจงใจไม่ทำการบำบัด

- เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถอาศัยอำนาจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ออกคำสั่งทางปกครองกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมได้ดังต่อไปนี้

1) ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา 70 วรรคหนึ่ง สำหรับกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย

2) ออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา 82 (2) สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย และผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

3) ออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองฯ ในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานของอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ กรณีที่ละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียและลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 82 (3)

3) กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฯ ที่ออกตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จะดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

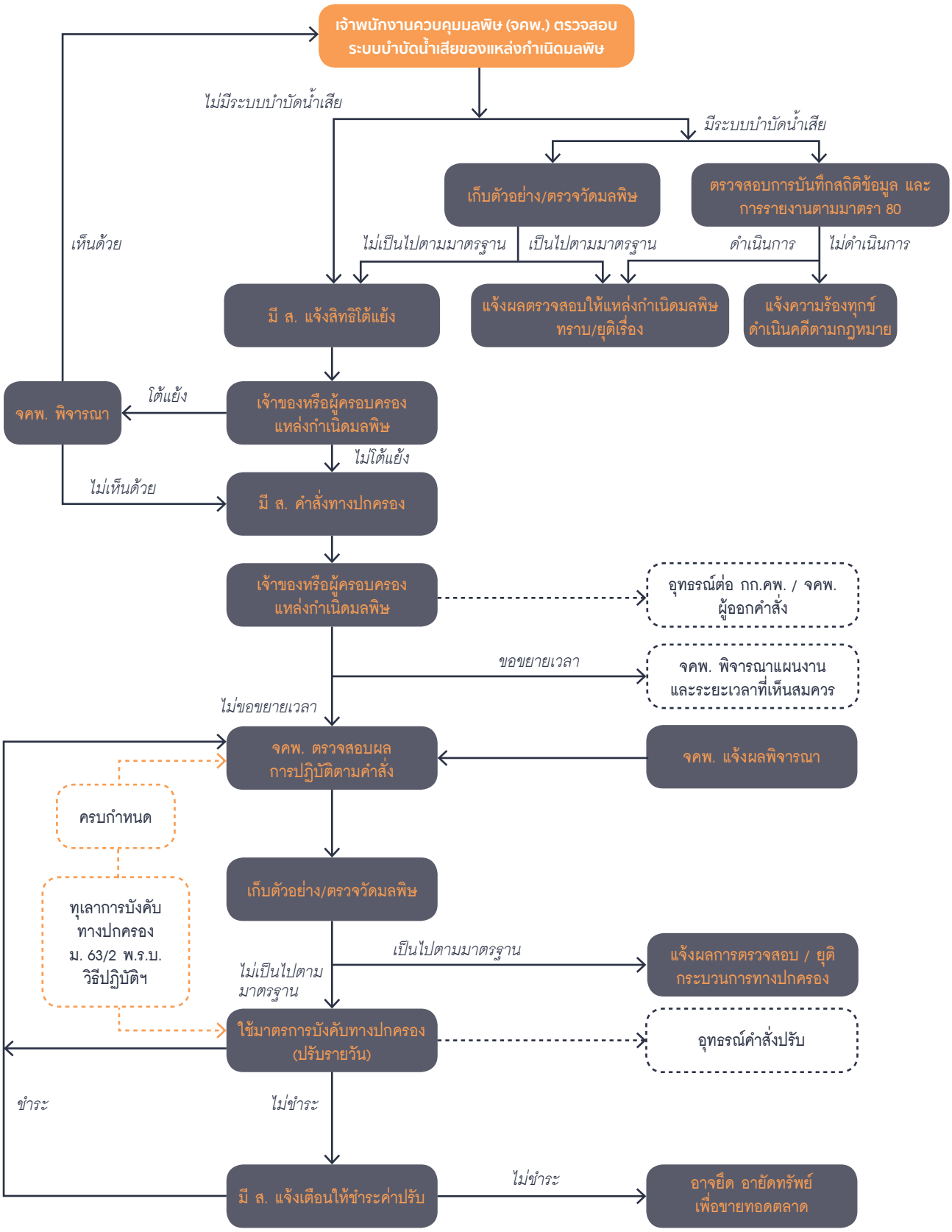

ภาคผนวก

หน้า ๑๒
เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๗๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

พระราชบัญญัติ
โรงแรม
พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๒) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔

(๓) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๙๕

(๔) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓

บรรดากฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"โรงแรม" หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

(๑) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(๒) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(๓) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้จัดการ" หมายความว่า ผู้จัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้พัก" หมายความว่า คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรม

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก

(๑) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ

(๒) ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป หรือ

(๓) ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม นายกสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ นายกสมาคมโรงแรมไทย ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านโรงแรมหรือด้านการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงการกระจายผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านโรงแรมไปตามประเภทของโรงแรมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ เป็นกรรมการ

ให้ผู้แทนกรมการปกครองเป็นเลขานุการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในประเภทเดียวกันเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓

(๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอแผนและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม

(๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ในกรณีที่คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด คณะกรรมการต้องแต่งตั้งผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นอนุกรรมการในเรื่องดังกล่าวด้วย เว้นแต่กรณีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐ (๓) ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีส่วนได้เสียหรือประโยชน์เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร หลักฐานหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๒
การประกอบธุรกิจโรงแรม

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของโรงแรม ส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรม และส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงแข็งแรง สุขลักษณะหรือความปลอดภัยของโรงแรม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทของโรงแรม และกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรม ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในโรงแรมด้วย

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก และมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะของท้องที่ที่โรงแรมตั้งอยู่หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแลโรงแรมในแต่ละประเภท หรือความเหมาะสมกับลักษณะของโรงแรมแต่ละประเภท

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่จำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือสภาพแวดล้อม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมที่ได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนวันประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับและจะประกอบธุรกิจโรงแรมที่ได้รับอนุญาตต่อไปเมื่อประกาศดังกล่าวใช้บังคับแล้ว

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๗) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๘) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มิใช่เหตุตาม (๖) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๘)

มาตรา ๑๗ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๕ ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

หากหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อ

ผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มิใช่คำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๘ นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภท เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาจากหน่วยงานตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๐ ชื่อโรงแรมต้องเป็นอักษรไทยที่มองเห็นได้ชัดเจน แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือใต้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ และจะต้อง

(๑) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินีหรือองค์พระรัชทายาท

(๒) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อโรงแรมอื่นที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมนั้น

(๓) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

มาตรา ๒๑ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงแรมมีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมดำเนินการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

(๑) เปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม

(๒) เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรมอันมีผลกระทบถึงโครงสร้างของโรงแรม

(๓) เปลี่ยนชื่อโรงแรม

การขอและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

มาตรา ๒๔ การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ ในกรณีผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจโรงแรมต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับโอนใบอนุญาต

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ให้นายทะเบียนอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบธุรกิจโรงแรมโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ทั้งนี้ จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

การขอรับโอนและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมผู้ใดประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและมีคำสั่งว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้เมื่อใดภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างใด ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายเนื่องจากเหตุอัคคีภัยหรือภยันตรายร้ายแรงอื่น ๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง

หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสียหายของโรงแรมดังกล่าวมีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นว่านั้นให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีที่เห็นว่าจำเป็นอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหยุดดำเนินกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่านายทะเบียนจะเห็นว่าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมได้ดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นว่านั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ แล้ว

ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้ ให้ถือว่าใบอนุญาตสำหรับโรงแรมดังกล่าวสิ้นอายุนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย

มาตรา ๒๙ ให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสอง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับกรณีใบอนุญาตสิ้นอายุตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ วรรคสาม และกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง โดยอนุโลม

ในกรณีที่การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้เปิดดำเนินกิจการโรงแรมตามวรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้คำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๖๖ บรรดากฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๔๗๘ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก
(๑) พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔
(๒) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕
(๓) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗
(๔) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕
(๕) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๗
(๖) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช ๒๔๘๐
(๗) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔
(๘) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๓๘/หน้า ๒๗/๕ เมษายน ๒๕๓๕

"มูลฝอย"[๒] หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

"สถานที่จำหน่ายอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

"สถานที่สะสมอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใดซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

"ราชการส่วนท้องถิ่น"[๓] หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

"ข้อบัญญัติท้องถิ่น" หมายความว่า ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับซึ่งตราขึ้นโดยราชการส่วนท้องถิ่น

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น"[๔] หมายความว่า

(๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล

(๓) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖)[๕] ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

---

[๒] มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า "มูลฝอย" แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๓] มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

[๔] มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า "เจ้าพนักงานท้องถิ่น" แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๕] มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า "เจ้าพนักงานท้องถิ่น" (๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสาธารณสุข

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

[คำว่า "ข้อบัญญัติท้องถิ่น" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐]

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุข กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดมาตรฐานสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และในกรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา[๖]

มาตรา ๗ เมื่อมีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ ใช้บังคับในท้องถิ่นใดให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งมีกิจการหรือการดำเนินการตามกฎกระทรวงดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของท้องถิ่นนั้นดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ในการนี้ หากมีกรณีจำเป็นให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือแก้ไขปรับปรุงข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ใช้บังคับอยู่ก่อนมีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ เพื่อกำหนดรายละเอียดการดำเนินการในเขตท้องถิ่นนั้นให้เป็นไปตามกฎกระทรวงดังกล่าวได้

[๖] มาตรา ๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด หรือเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทต้องอยู่ในภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

[คำว่า "ข้อบัญญัติท้องถิ่น" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐]

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

หมวด ๗
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

[คำว่า "ข้อบัญญัติท้องถิ่น" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐]

มาตรา ๓๓ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

[คำว่า "ข้อบัญญัติท้องถิ่น" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐]

หมวด ๘

ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

การเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผังและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่ การวางสิ่งของและการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการตลาด

(๓) กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

[คำว่า "ข้อบัญญัติท้องถิ่น" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐]

มาตรา ๘๙ บรรดากิจการต่าง ๆ ที่กำหนดให้เป็นกิจการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ และการแต่งผมตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้ถือว่าเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒

มาตรา ๙๐ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

[คำว่า “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐]

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก
(๑) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘
(๒) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑
(๓) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
"สิ่งแวดล้อม" หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้น
"คุณภาพสิ่งแวดล้อม" หมายความว่า ดุลยภาพของธรรมชาติ อันได้แก่ สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ และสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษยชาติ

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๓๗/หน้า ๑/๔ เมษายน ๒๕๓๕

"มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม" หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำ อากาศ เสียง และสภาวะอื่น ๆ ของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนสิ่งแวดล้อม

"มลพิษ" หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่น ๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

"ภาวะมลพิษ" หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อนโดยมลพิษ ซึ่งทำให้คุณภาพของสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษในดิน

"แหล่งกำเนิดมลพิษ" หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ

"ของเสีย" หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

"น้ำเสีย" หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

"อากาศเสีย" หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่นควัน ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้

"วัตถุอันตราย" หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม

"เหตุรำคาญ" หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

"โรงงานอุตสาหกรรม" หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

"อาคาร" หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

"ยานพาหนะ" หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

"ผู้ควบคุม" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการควบคุม ตรวจสอบ วิเคราะห์ ดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้สำหรับการควบคุม บำบัด หรือกำจัดมลพิษอื่นใด ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดสร้างให้มีขึ้นเพื่อการบำบัดน้ำเสีย กำจัดของเสีย หรือมลพิษอื่นใด ด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

"ผู้รับจ้างให้บริการ" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างทำการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย หรือตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

"เขตอนุรักษ์" หมายความว่า เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตสงวนเพื่อการท่องเที่ยว และเขตพื้นที่คุ้มครองอย่างอื่นเพื่อสงวนและรักษาสภาพธรรมชาติตามที่มีกฎหมายกำหนด

"หน่วยงานของรัฐ"[๒] หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้ง

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า

(๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๒) ประธานสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอย่างอื่น นอกเหนือจาก (๑) ถึง (๕) ข้างต้น ที่ได้รับการประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

"เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*

มาตรา ๕ ในกรณีที่บทบัญญัติใดในพระราชบัญญัตินี้อ้างถึงจังหวัด หรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานคร หรือให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการร่วมกันส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชาติ บุคคลอาจมีสิทธิและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) การได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือเป็นความลับเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล สิทธิในทรัพย์สิน หรือสิทธิในทางการค้า หรือกิจการของบุคคลใดที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

(๒) การได้รับชดใช้ค่าเสียหาย หรือค่าทดแทนจากรัฐ ในกรณีที่ได้รับความเสียหายจากภยันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการใดที่ริเริ่ม สนับสนุน หรือดำเนินการ โดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

(๓) การร้องเรียนกล่าวโทษผู้กระทำผิดต่อเจ้าพนักงานในกรณีที่ได้พบเห็นการกระทำใด ๆ อันเป็นการละเมิด หรือฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(๔) การให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๕) การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยเคร่งครัด

---

[๒] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "หน่วยงานของรัฐ" เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการนั้นบัญญัติไว้

มาตรา ๗ เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้องค์กรเอกชนซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย หรือกฎหมายต่างประเทศที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และมิได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมือง หรือมุ่งค้าหากำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าว มีสิทธิขอจดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๗ แล้ว อาจได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนจากทางราชการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดให้มีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๒) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ข้อมูลหรือข่าวสาร เพื่อสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(๓) การช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมเพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น

(๔) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเสนอแนะความคิดเห็นต่อรัฐบาลหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(๕) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้ได้รับอันตรายหรือความเสียหายจากภาวะมลพิษ อันเกิดจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ รวมทั้งเป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาลเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายนั้นด้วย

ในกรณีที่องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่ง และร้องขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติช่วยเหลือ ให้นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกต่อไป

คณะกรรมการกองทุนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจพิจารณาจัดสรรเงินทุนอุดหนุน หรือเงินกู้ให้แก่องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนแล้ว เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร

องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจเสนอชื่อผู้แทนภาคเอกชน เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้

ในกรณีที่องค์กรเอกชนใดที่ได้จดทะเบียนแล้วดำเนินกิจการโดยก่อความวุ่นวาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือไม่เหมาะสม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนขององค์กรเอกชนนั้นได้

มาตรา ๙ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือเหตุภยันตรายต่อสาธารณชนอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐเป็นอันมาก ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใด รวมทั้ง

บุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว กระทำหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระงับ หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทันท่วงที ในกรณีที่ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษดังกล่าว ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคลนั้นไม่ให้กระทำการใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่ภาวะมลพิษในระหว่างที่มีเหตุภยันตรายดังกล่าวด้วย

อำนาจในการสั่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดแทนนายกรัฐมนตรีได้ โดยให้ทำเป็นคำสั่ง และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคสองแล้ว ให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๐ เพื่อเป็นการป้องกันแก้ไข ระงับหรือบรรเทาเหตุฉุกเฉิน หรือเหตุภยันตรายจากภาวะมลพิษตามมาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีกำหนดมาตรการป้องกัน และจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า

มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ ในจำนวนนี้จะต้องมีผู้แทนภาคเอกชนร่วมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๒

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๓๕

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา ๓๗

(๕) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี

(๖) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายอันเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษเสนอตามมาตรา ๕๓ (๑)

(๘) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๕๕

(๙) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความเป็นระบบโดยสมบูรณ์

(๑๐) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่า ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑๑) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๑๒) กำกับการจัดการและบริหารเงินกองทุน

(๑๓) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือมีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ตนแทน

มาตรา ๑๖ ในการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการทั้งสองคนไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๗ การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการและคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลอื่น ส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องของโครงการและแผนงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลนั้นมาพิจารณา ในการนี้ อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วย หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจจะทำให้เกิดผลเสียหายร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เสนอมาตรการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

ในกรณีที่เอกสารหรือข้อมูลที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเรียกให้ส่งตามวรรคหนึ่งเป็นเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับความลับอันมีลักษณะเป็นสิทธิบัตรซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วย

สิทธิบัตร ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดวิธีการและมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เอกสารหรือข้อมูลเหล่านั้นถูกเผยแพร่สู่บุคคลอื่นใด นอกจากนี้ จะต้องใช้เอกสารหรือข้อมูลนั้นเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้เท่านั้น

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือคณะอนุกรรมการ อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* กรมควบคุมมลพิษ หรือกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

หมวด ๒
กองทุนสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสิ่งแวดล้อม” ในกระทรวงการคลัง ประกอบด้วย เงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงตามจำนวนที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

(๒) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการพัฒนาสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) เงินค่าบริการและค่าปรับที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นคราว ๆ

(๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๖) เงินจากดอกผลและผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากกองทุนนี้

(๗) เงินอื่น ๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้

ให้กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนสิ่งแวดล้อมและดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับการลงทุนและดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวม รวมทั้งการจัดหาจัดซื้อ ที่ดิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงาน และบำรุงรักษาระบบดังกล่าวด้วย

(๒) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจกู้ยืม เพื่อจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์อื่นใด สำหรับใช้เฉพาะในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจนั้น

(๓) ให้เอกชนกู้ยืม ในกรณีที่บุคคลนั้นมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์อื่นใด เพื่อการควบคุมบำบัดหรือขจัดมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมหรือการดำเนินกิจการของตนเอง หรือบุคคลนั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเป็นผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่คณะกรรมการกองทุนเห็นสมควร และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๕) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง* อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่* อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคนซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ระเบียบ และวิธีการขอจัดสรรหรือขอกู้ยืมเงินกองทุน

(๓) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และวิธีดำเนินงานของผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ตลอดจนวิธีการประสานงานระหว่างคณะกรรมการกองทุน กรมบัญชีกลาง และผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐

(๔) วางระเบียบการรับเงินและเบิกจ่ายเงินกองทุน

(๕) กำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินที่กู้ยืมจากกองทุนตามมาตรา ๒๓ (๒) หรือ (๓) รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยและหลักประกันตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๖) กำหนดอัตราส่วนและหลักเกณฑ์สำหรับการหักเงินค่าบริการและค่าปรับส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๙๓

(๗) จัดทำรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การกำหนดระเบียบตาม (๒) (๓) หรือ (๔) และการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) หรือ (๕) ของคณะกรรมการกองทุนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

คณะกรรมการกองทุนอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการกองทุนจะมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๖ ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุน และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ในการพิจารณาจัดสรรเงินกองทุนตามมาตรา ๒๓ (๑) ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาคำขอจัดสรรในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา ๓๙ เพื่อทำการก่อสร้าง หรือดำเนินการให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินตามมาตรา ๓๙ ให้แล้วส่วนหนึ่ง หรือราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดสรรเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นสมทบด้วยแล้วเป็นลำดับแรก

สัดส่วนระหว่างเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นกับเงินกองทุนที่คณะกรรมการกองทุนจะพิจารณาอนุมัติจัดสรรให้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๒๘ การจัดสรรเงินกองทุนให้ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน ทำการกู้ยืมตามมาตรา ๒๓ (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการกองทุนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจจัดสรรเงินกองทุนให้ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนรายหนึ่งรายใดกู้ยืมเงินกองทุนได้ โดยมีกำหนดระยะยาวเป็นพิเศษ และจะกำหนดให้ลดอัตราดอกเบี้ยหรือยกเว้นดอกเบี้ยตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เป็นผู้จัดการกองทุนในเงินกองทุนส่วนที่จัดสรรให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับการลงทุนและดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมตามมาตรา ๒๓ (๑) และเงินกองทุนในส่วนอื่นที่คณะกรรมการกองทุนจัดสรรนอกเหนือจากมาตรา ๒๓ (๒) และ (๓)

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการกองทุนอาจมอบหมายให้สถาบันการเงินของรัฐที่เห็นสมควรหรือบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้จัดการกองทุนในเงินกองทุนส่วนที่จัดสรรให้ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนกู้ยืมตามมาตรา ๒๓ (๒) หรือ (๓) ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้จัดการกองทุนมีหน้าที่วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในด้านการลงทุนและด้านวิชาการ และให้มีอำนาจทำสัญญาให้กู้ยืมแทนคณะกรรมการกองทุนในฐานะผู้ให้กู้ เก็บรักษา และจ่ายเงินกองทุนส่วนนี้ให้ผู้กู้ตามเงื่อนไขในสัญญากู้ยืม รวมทั้งติดตามทวงถาม และรับเงินที่ผู้กู้ชำระคืนพร้อมทั้งดอกเบี้ยส่งเข้ากองทุน และให้มีอำนาจกำหนดระเบียบเพื่อปฏิบัติการในการให้กู้ยืมเงินได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุน

สัญญากู้ยืมตามวรรคสองจะต้องมีเงื่อนไขซึ่งเป็นสาระสำคัญของสัญญา กำหนดให้ผู้กู้มีหน้าที่ต้องใช้เงินที่กู้ยืมไป เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของผู้กู้ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

มาตรา ๓๑ เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมที่กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๒๒ ให้กรมบัญชีกลางนำไปหาดอกผลโดยการฝากออมทรัพย์หรือฝากประจำกับสถาบันการเงินที่เป็นของรัฐ

เงินรายได้ของกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๒ ให้นำส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในกิจการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

หมวด ๓
การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑
มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานคุณภาพน้ำในแม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำ และแหล่งน้ำสาธารณะอื่น ๆ ที่อยู่ภายในผืนแผ่นดิน โดยจำแนกตามลักษณะการใช้ประโยชน์บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำในแต่ละพื้นที่

(๒) มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งรวมทั้งบริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำ

(๓) มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาล

(๔) มาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

(๕) มาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือนโดยทั่วไป

(๖) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่น ๆ

การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง จะต้องอาศัยหลักวิชาการ กฎเกณฑ์และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๓๒ เป็นพิเศษ สำหรับในเขตอนุรักษ์หรือเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตพื้นที่ตามมาตรา ๔๕ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้เหมาะสมตามความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ส่วนที่ ๒
การวางแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดทำแผนปฏิบัติการเรียกว่า “แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม” เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๓ (๑)

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น

มาตรา ๓๖ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๕ อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาวได้ตามความเหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วยแผนงาน และแนวทางการดำเนินงานในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดการคุณภาพอากาศ น้ำ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่น ๆ

(๒) การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

(๓) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๔) การประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินกองทุนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน

(๕) การจัดองค์กรและระเบียบการบริหารงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และระหว่างส่วนราชการกับเอกชน รวมทั้งการกำหนดอัตรากำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน

(๖) การตรากฎหมายและออกกฎข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ คำสั่ง และประกาศที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน

(๗) การตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๗ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดนั้นจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม

การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ

ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดของตน ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดนั้นอาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้

มาตรา ๓๘ แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะต้องเป็นแผนปฏิบัติการที่เสนอระบบการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสภาพความรุนแรงของปัญหาและเงื่อนไขต่าง ๆ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนั้น และควรจะต้องมีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) แผนการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

(๒) แผนการจัดหาและให้ได้มาซึ่งที่ดิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษา และดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) แผนการจัดเก็บภาษีอากรและค่าบริการเพื่อการดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบการกำจัดของเสียรวมตาม (๒)

(๔) แผนการตรวจสอบ ติดตาม และควบคุมการปล่อยทิ้งน้ำเสียและของเสียอย่างอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

(๕) แผนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการละเมิด และฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

มาตรา ๓๙ แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในลำดับแรก จะต้องเสนอประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุน สำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมตามมาตรา ๓๘ (๒) ด้วย ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม อาจเสนอแผนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนก่อสร้าง และดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย เพื่อให้บริการในเขตจังหวัดนั้นแทน

การจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีแบบแปลนรายการละเอียดและประมาณการราคาของโครงการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษา รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบการกำจัดของเสียรวมที่เสนอขอจัดสรรเงินงบประมาณและเงินกองทุนดังกล่าวประกอบคำขอด้วย

เพื่อประโยชน์ในการให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดซึ่งจะต้องมีคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* มีหน้าที่ในการรวบรวมและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการ

คุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อเสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* ไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไปเนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่จังหวัดใดซึ่งมีหน้าที่ต้องจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๗ ไม่จัดทำหรือไม่สามารถจัดทำได้ หรือจัดทำเสนอแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนั้นว่ามีความรุนแรงถึงขนาดที่จำเป็นจะต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ หากเห็นว่าจำเป็น ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อออกคำสั่งให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นผู้จัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับจังหวัดนั้นแทน

ส่วนที่ ๓
เขตอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๒ การคุ้มครองและจัดการพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๕ และตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลาย หรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๔ ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๓ ให้กำหนดมาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ ไว้ในกฎกระทรวงด้วย

(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติ หรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตราย หรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่นั้น ให้มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๔) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น

(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น

มาตรา ๔๕ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤตซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันทีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมาย หรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสมเพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้

เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่ รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครอง และกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น

การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสอง ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๔
การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม[๓]

มาตรา ๔๖[๔] ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม" หมายความว่า กระบวนการศึกษาและประเมินผลที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้มีการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียอื่นใดของประชาชนหรือชุมชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบดังกล่าว ผลการศึกษาเรียกว่า รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

---

[๓] ส่วนที่ ๔ การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาตรา ๔๖ ถึง มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๔] มาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

"อนุญาต" หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย

"ผู้ดำเนินการ" หมายความว่า เจ้าของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดสำหรับทรัพย์ส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด และผู้จัดสรรที่ดินหรือคณะกรรมการหมู่บ้านจัดสรรของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรสำหรับสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินด้วย

มาตรา ๔๗[๕] ในกรณีที่มีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตามระเบียบหรือกฎหมายอื่นใดไว้แล้ว การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้คำนึงถึงผลการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวด้วย

มาตรา ๔๘[๖] เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดให้โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทหรือขนาดของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการก็ได้ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ สภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน การประเมินทางเลือกในการดำเนินการ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการทั้งทางตรงและทางอ้อม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหาย

การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดเป็นการเพิ่มเติมจากที่ต้องดำเนินการตามวรรคสองด้วย

---

[๕] มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๖] มาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาทบทวนประกาศตามวรรคหนึ่งทุกรอบระยะเวลาห้าปี หรือในกรณีที่มีความจำเป็นจะดำเนินการให้เร็วกว่านั้นก็ได้

มาตรา ๔๙[๗] ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการร่วมกับเอกชนที่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ และเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ในการพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้มีความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการประกอบการพิจารณาด้วย

ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีอาจขอให้บุคคลหรือสถาบันใดซึ่งมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทำการศึกษาและเสนอรายงานหรือความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

กรณีโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นจัดทำและเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑/๑ ด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการด้านการคมนาคมขนส่ง การชลประทาน การป้องกันสาธารณภัย โรงพยาบาล หรือที่อยู่อาศัยที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในระหว่างที่รอผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินกระบวนการหรือขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกชนที่จะเป็นผู้รับงานนั้นไปพลางก่อนได้ แต่จะลงนามผูกพันในสัญญาหรือให้สิทธิกับเอกชนผู้นั้นไม่ได้

มาตรา ๕๐[๘] ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการ ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ในการเสนอรายงานดังกล่าวอาจจัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๔๘ วรรคสองก็ได้

---

[๗] มาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๘] มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายรอการสั่งอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการตามวรรคหนึ่งไว้จนกว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ และได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตรวจสอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมา หากเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นมิได้จัดทำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือมีเอกสารไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น

ในกรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้จัดทำถูกต้องและมีเอกสารครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนตามวรรคสามแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนพิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น เพื่อเสนอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาต่อไป

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เว้นแต่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการตามมาตรา ๔๙ วรรคสี่ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

ให้หน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามวรรคห้า รายงานผลการปฏิบัติงานและการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑[๙] ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการเพื่อทำหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตในกิจการอันเป็นสาระสำคัญสำหรับการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นตามกฎหมายร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย

---

[๙] มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๑/๑[๑๐] ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบ ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามแนวทาง รายละเอียด ประเด็นหรือหัวข้อที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ มิฉะนั้นให้ถือว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตไม่ประสงค์จะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา ๕๐

เมื่อผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตได้เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือได้จัดทำใหม่แล้ว ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ

ในกรณีคณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอตามวรรคสาม ให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา ๕๐

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ ความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๑/๒[๑๑] เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑/๑ ให้กรรมการผู้ชำนาญการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการมีอำนาจตรวจสถานที่ที่เป็นที่ตั้งของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นได้ โดยต้องกระทำต่อหน้าหรือด้วยความยินยอมของผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาต

มาตรา ๕๑/๓[๑๒] เมื่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ หรือในกรณีที่ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๕๑/๑ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตาม

---

[๑๐] มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๑๑] มาตรา ๕๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๑๒] มาตรา ๕๑/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

กฎหมายนำมาตรการตามที่เสนอไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการในวรรคหนึ่งที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำตามมาตรา ๕๑/๕ ไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๕๑/๔[๑๓] เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจกำหนดให้การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ ต้องจัดทำหรือได้รับการรับรองจากผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑/๕[๑๔] เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบและพัฒนาระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่ได้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการแล้ว จัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตรวบรวมรายงานที่ได้รับตามวรรคหนึ่งส่งให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดในเขตท้องที่นั้น หรือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับรายงาน

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวบรวมรายงานตามวรรคสองและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดหลีกเลี่ยงหรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑/๓ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอแนะหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้ผู้ดำเนินการ หรือผู้ขออนุญาตปฏิบัติตามมาตรการที่ได้กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้อง และให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาต แล้วแต่กรณีแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน

---

[๑๓] มาตรา ๕๑/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๑๔] มาตรา ๕๑/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๕๑/๖[๑๕] รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการสามารถนำไปใช้เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายได้เป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนได้มีหนังสือแจ้งความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตประสงค์จะนำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้ว เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง โครงการหรือกิจการ หรือการดำเนินการที่จะดำเนินการนั้นจะต้องไม่มีการดัดแปลง ขยาย ต่อเติม เพิ่ม ลด หรือเปลี่ยนแปลงที่จะมีผลกระทบหรือทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และชุมชนเพิ่มขึ้นจากที่ระบุในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือจะต้องไม่เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง และผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องทบทวนมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นหรือได้รับความเห็นชอบ เสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาใหม่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑/๗[๑๖] ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับเบี้ยประชุมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑/๑ คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลหรือสถาบันใดได้ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการโดยได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาก็ได้

บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคสองจะต้องไม่เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในสังกัดสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน แล้วแต่กรณีและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลตามวรรคสองเป็นผู้ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาได้จะต้องเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใด

---

[๑๕] มาตรา ๕๑/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๑๖] มาตรา ๕๑/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือมีความยุ่งยากซับซ้อนหรือมีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรือต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

หมวด ๔
การควบคุมมลพิษ

ส่วนที่ ๑
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการควบคุมมลพิษ" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง* อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่* อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคนซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษโดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายอันเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการส่งเสริมด้านภาษีอากรและการลงทุนของเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๔) เสนอแนะการกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๕) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๕๕

(๖) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙

(๗) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตรายตามมาตรา ๗๙

(๘) ประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน เพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษ

(๙) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง

(๑๐) พิจารณาวินิจฉัยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย

คณะกรรมการควบคุมมลพิษอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษจะมอบหมายก็ได้

มาตรา ๕๔ ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษแต่งตั้งโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒
มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

มาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด สำหรับควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นและมาตรฐานดังกล่าวไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ในกรณีที่มีอุปสรรคไม่อาจดำเนินการเช่นว่านั้นได้ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาด เมื่อมีคำชี้ขาดเป็นประการใดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำชี้ขาดนั้น

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อำนาจส่วนราชการใดกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องใดไว้ แต่ส่วนราชการนั้นไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานดังกล่าว ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องนั้นได้ และให้ถือว่าเป็นมาตรฐานตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่เห็นสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดสูงกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมายอื่น และมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๕๖ เป็นพิเศษ สำหรับในเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙

ส่วนที่ ๓
เขตควบคุมมลพิษ

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีปัญหามลพิษซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการควบคุม ลด และขจัดมลพิษได้

มาตรา ๖๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา ๓๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในท้องที่ที่ได้ประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษนั้นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อรวมไว้ในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำการสำรวจ และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีอยู่ในเขตควบคุมมลพิษนั้น

(๒) จัดทำบัญชีรายละเอียดแสดงจำนวน ประเภท และขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ได้ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลตาม (๑)

(๓) ทำการศึกษา วิเคราะห์ และประเมินสถานภาพมลพิษ รวมทั้งขอบเขตความรุนแรงของสภาพปัญหา และผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดมาตรการที่เหมาะสมและจำเป็นสำหรับการลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษนั้น

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแนะนำและช่วยเหลือตามความจำเป็น

มาตรา ๖๑ แผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๖๐ จะต้องเสนอประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุน สำหรับก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่จำเป็น สำหรับการลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษนั้นด้วย

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่จำเป็นจะต้องจัดหาที่ดินสำหรับใช้เป็นที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมสำหรับเขตควบคุมมลพิษใด แต่ไม่สามารถจัดหาที่ดินของรัฐได้ ให้ดำเนินการจัดหาที่ดินของเอกชนเพื่อพิจารณาคัดเลือกเป็นที่ตั้ง ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายให้เสนอประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนในแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้กำหนดที่ดินที่เหมาะสมเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีให้ดำเนินการเวนคืนต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินการของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๖๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจดำเนินการแทนเมื่อได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบแล้ว

ส่วนที่ ๔
มลพิษทางอากาศและเสียง

มาตรา ๖๔ ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษเกินกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าได้มีการใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนตามมาตรา ๖๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นโดยเด็ดขาด หรือจนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕

มาตรา ๖๖ ในการออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามมาตรา ๖๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้เห็นปรากฏเด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า “ห้ามใช้เด็ดขาด” หรือ “ห้ามใช้ชั่วคราว” หรือเครื่องหมายอื่นใดซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปว่ามีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่งของยานพาหนะนั้นด้วย

การทำและการยกเลิกเครื่องหมายห้ามใช้ตามวรรคหนึ่ง หรือการใช้ยานพาหนะในขณะที่มีเครื่องหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ยานพาหนะหยุดเพื่อตรวจสอบ หรือเข้าไปในยานพาหนะ หรือกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อตรวจสอบเครื่องยนต์ และอุปกรณ์ของยานพาหนะนั้นได้

มาตรา ๖๘ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม การปล่อยอากาศเสีย รังสี หรือมลพิษอื่นใดที่อยู่ในสภาพเป็นควัน ไอ ก๊าซ เขม่า ฝุ่น ละออง เถ้าถ่าน หรือมลพิษอากาศ ในรูปแบบใดออกสู่บรรยากาศไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๘

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมืออื่นใด สำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด เว้นแต่จะได้มีระบบ อุปกรณ์

หรือเครื่องมือดังกล่าว ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ทำการตรวจสภาพ และทดลองแล้วเห็นว่ายังใช้การได้อยู่แล้ว เพื่อการนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะกำหนดให้มีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมือดังกล่าวด้วยก็ได้

ให้นำความในวรรคหนึ่ง และวรรคสองมาใช้บังคับกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ปล่อย หรือก่อให้เกิดเสียง หรือความสั่นสะเทือนเกินกว่าระดับมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๘ ด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๕
มลพิษทางน้ำ

มาตรา ๖๙ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย หรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๘

มาตรา ๗๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามมาตรา ๖๙ มีหน้าที่ต้องก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด เพื่อการนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียที่กำหนดให้ทำการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีขึ้นนั้นด้วยก็ได้

ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษใดมีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียอยู่แล้วก่อนวันที่มีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๙ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษแจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเพื่อตรวจสอบ หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเห็นว่าระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียที่มีอยู่แล้วนั้นยังไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดไว้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด

มาตรา ๗๑ ในเขตควบคุมมลพิษใด หรือเขตท้องที่ใดที่ทางราชการได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมไว้แล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง ซึ่งยังมิได้ทำการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด หรือไม่ประสงค์ที่จะทำการก่อสร้าง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดดังกล่าว มีหน้าที่ต้องจัดส่งน้ำเสีย หรือของเสียที่เกิดจากการดำเนินกิจการของตนไปทำการบำบัด หรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัด

ของเสียรวมที่มีอยู่ภายในเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่นั้น และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือโดยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๗๒ ในเขตควบคุมมลพิษใด หรือเขตท้องที่ใดที่ทางราชการได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมไว้แล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทุกประเภท เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามมาตรา ๗๐ มีหน้าที่ต้องจัดส่งน้ำเสีย หรือของเสียที่เกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนไปทำการบำบัด หรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมที่มีอยู่ภายในเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่นั้น และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือโดยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นมีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของตนเองอยู่แล้ว และสามารถทำการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียได้ตามมาตรฐานที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๓ ห้ามมิให้ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุม หรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ได้รับอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การสั่งพักและการเพิกถอนการอนุญาต และการเสียค่าธรรมเนียมการขอและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างให้บริการเป็นผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ควบคุมด้วย

ในการรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียของผู้รับจ้างให้บริการตามวรรคหนึ่ง จะเรียกเก็บค่าบริการเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงมิได้

มาตรา ๗๔ ในเขตควบคุมมลพิษใด หรือในเขตท้องที่ใดที่ทางราชการยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวม แต่มีผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียอยู่ในเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่นั้นให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียจากแหล่งกำเนิดของตนไปให้ผู้รับจ้างให้บริการทำการบำบัดหรือกำจัดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

มาตรา ๗๕ ในเขตควบคุมมลพิษใด หรือเขตท้องที่ใดที่ทางราชการยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวม และไม่มีผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียอยู่ในเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่นั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจกำหนดวิธีการชั่วคราวสำหรับการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียซึ่งเกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ ได้ตามที่จำเป็นจนกว่าจะได้มีการก่อสร้าง ติดตั้ง และเปิดดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมในเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่นั้น

วิธีการชั่วคราวสำหรับการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการเก็บรวบรวม การขนส่ง หรือการจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียด้วยวิธีการใด ๆ ที่เหมาะสม ไปทำการบำบัด หรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่อยู่ในเขตอื่น หรืออนุญาตให้

ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียซึ่งรับจ้างให้บริการอยู่ในเขตอื่นเข้ามาเปิดดำเนินการรับจ้างให้บริการในเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่นั้นเป็นการชั่วคราว หรืออนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการนั้นทำการเก็บรวบรวมน้ำเสียหรือของเสียเพื่อนำขนเคลื่อนย้ายไปทำการบำบัด หรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของผู้นั้นซึ่งอยู่ในเขตท้องที่อื่นนอกเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น

มาตรา ๗๖ น้ำเสียที่ได้รับการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของทางราชการ หรือระบบบำบัดน้ำเสียของผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย จะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๘

มาตรา ๗๗ ให้ส่วนราชการ หรือราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นและเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่ส่วนราชการนั้น หรือราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดให้มีขึ้น ในกรณีเช่นว่านี้ส่วนราชการ หรือราชการส่วนท้องถิ่นจะจ้างผู้ที่ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้ดำเนินงาน และควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจัดส่ง เก็บรวบรวม และขนส่งน้ำเสีย หรือของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษมาสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ รวมทั้งข้อกำหนดข้อห้าม ข้อจำกัด และเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับการปล่อยทิ้ง และการระบายน้ำเสีย หรือของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม และแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอื่นตามมาตรา ๗๒ ลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ ให้กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๖
มลพิษอื่นและของเสียอันตราย

มาตรา ๗๘ การเก็บรวบรวม การขนส่ง และการจัดการด้วยประการใด ๆ เพื่อบำบัดและขจัดขยะมูลฝอยและของเสียอื่นที่อยู่ในสภาพเป็นของแข็ง การป้องกันและควบคุมมลพิษที่เกิดจากหรือมีที่มาจากการทำเหมืองแร่ทั้งบนบกและในทะเล การป้องกันและควบคุมมลพิษที่เกิดจากหรือมีที่มาจากการสำรวจและขุดเจาะน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และสารไฮโดรคาร์บอนทุกชนิดทั้งบนบกและในทะเล หรือการป้องกันและควบคุมมลพิษที่เกิดจากหรือมีที่มาจากการปล่อยทิ้งน้ำมัน และการทิ้งเทของเสียและวัตถุอื่น ๆ จากเรือเดินทะเล เรือบรรทุกน้ำมัน และเรือประเภทอื่น ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตรายที่เกิดจาก

การผลิต การใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การสาธารณสุข และกิจการอย่างอื่นให้อยู่ในความควบคุม ในการนี้ ให้กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการ และวิธีการเพื่อควบคุม การเก็บรวบรวม การรักษาความปลอดภัย การขนส่งเคลื่อนย้าย การนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และการจัดการ บำบัด และกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวด้วยวิธีการที่เหมาะสม และถูกต้องตามหลักวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย

ส่วนที่ ๗
การตรวจสอบและควบคุม

มาตรา ๘๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมือสำหรับควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย หรือมลพิษอื่น ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๐ เป็นของตนเอง มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดเป็นหลักฐานไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น และจะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

การเก็บสถิติ ข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงาน ให้ทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวในวรรคหนึ่ง จะต้องมีผู้ควบคุมตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด ให้ผู้ควบคุมมีหน้าที่ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแทนเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียมีหน้าที่ต้องดำเนินการเช่นเดียวกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานที่ได้รับตามมาตรา ๘๐ ส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องถิ่นนั้นเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และจะทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๘๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม หรือแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น แต่ถ้าแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมิใช่โรงงานอุตสาหกรรมตามมาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ หรือมาตรา ๙๒ ในกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้ออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมนั้น โดยให้ถือว่าเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการออกคำสั่งปรับภายในระยะเวลาอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งปรับเจ้าของ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมนั้นได้

(๔) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียหยุดหรือปิดการดำเนินกิจการให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียนั้น ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้ควบคุมนั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติราชการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะการสั่งปิดหรือพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือการสั่งให้หยุดใช้หรือทำประโยชน์ด้วยประการใด ๆ เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๘ ที่จงใจไม่ทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่น และลักลอบปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตามกฎหมาย

(๒) เสนอแนะให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดหรือกำจัดตามพระราชบัญญัตินี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือส่วนราชการนั้น

มาตรา ๘๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๖[๑๗] ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๕ และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๒ (๑) ให้ทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ ถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน

มาตรา ๘๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย ผู้ควบคุม หรือบุคคลอื่นใดซึ่งไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๒ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ถ้าผู้ร้องคัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ส่วนที่ ๘
ค่าบริการและค่าปรับ

มาตรา ๘๘ ในเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่ใดซึ่งได้จัดให้มีการก่อสร้าง และดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการโดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนซึ่งจัดสรรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในแต่ละเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมดังกล่าว

การกำหนดอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[๑๗] มาตรา ๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๘๙ อัตราค่าบริการที่กำหนดตามมาตรา ๘๘ สำหรับการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ อาจกำหนดให้มีอัตราแตกต่างกันได้ตามความเหมาะสม

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๒ ประเภทบ้านเรือนที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นผู้ใช้รายย่อย มีสิทธิได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าบริการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

มาตรา ๙๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดหลีกเลี่ยงไม่จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ และลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียนั้นออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ แต่ไม่ยอมชำระค่าบริการที่กำหนดโดยไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นตามมาตรา ๘๙ วรรคสอง จะต้องเสียค่าปรับสี่เท่าของอัตราค่าบริการที่กำหนดตามมาตรา ๘๘ จนกว่าจะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามมาตรา ๗๐ ผู้ใดลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ จะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นว่านั้น และมีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายหากการปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียนั้นก่อให้เกิดความชำรุดเสียหายหรือความบกพร่องแก่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการด้วยประการใด ๆ

มาตรา ๙๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๐ ผู้ใดละเว้นไม่ใช้อุปกรณ์และเครื่องมือของตนที่มีอยู่สำหรับการควบคุมมลพิษอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน หรือละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียโดยใช้ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของตนที่มีอยู่ และลักลอบปล่อยทิ้งมลพิษน้ำเสียหรือของเสียดังกล่าวออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตแหล่งกำเนิดมลพิษของตน จะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานของอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นว่านั้น

มาตรา ๙๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับ และเรียกร้องค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่ราชการส่วนท้องถิ่น หรือส่วนราชการนั้นจัดให้มีขึ้น

ค่าบริการและค่าปรับที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นงบประมาณแผ่นดิน โดยให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่น หรือของส่วนราชการที่ได้จัดเก็บค่าบริการและค่าปรับนั้น

หมวด ๕
มาตรการส่งเสริม

มาตรา ๙๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียอย่างอื่น รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือผู้รับจ้างให้บริการซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการได้ดังต่อไปนี้

(๑) การขอรับความช่วยเหลือด้านอากรขาเข้าสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือวัสดุที่จำเป็นซึ่งไม่สามารถจัดหาได้ภายในราชอาณาจักร

(๒) การขอรับอนุญาตนำผู้ชำนาญการ หรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้ง ควบคุม หรือดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (๑) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งขอยกเว้นภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ของตนเอง เพื่อทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่นที่เกิดจากกิจการหรือการดำเนินกิจการของตน มีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๙๕ คำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตามมาตรา ๙๔ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนของผู้ยื่นคำขอแต่ละราย และในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแนะนำให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นเพื่อให้การส่งเสริม หรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอต่อไป

หมวด ๖
ความรับผิดทางแพ่ง

มาตรา ๙๖ แหล่งกำเนิดมลพิษใดก่อให้เกิด หรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหล หรือแพร่กระจายของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นมีหน้าที่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าการรั่วไหล หรือแพร่กระจายของ

มลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นว่านั้นเกิดจาก

(๑) เหตุสุดวิสัยหรือการสงคราม

(๒) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐ

(๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายเอง หรือของบุคคลอื่น ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงหรือโดยอ้อม ในการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษนั้น

ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหาย ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องรับผิดตามวรรคหนึ่ง หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ทางราชการต้องรับภาระจ่ายจริงในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้นนั้นด้วย

มาตรา ๙๗ ผู้ใดกระทำ หรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลาย หรือทำให้สูญหาย หรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่รัฐตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๙๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๙ หรือขัดขวางการกระทำใด ๆ ตามคำสั่งดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว หรือขัดขวางการกระทำใด ๆ ตามคำสั่งดังกล่าว เป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายจากภาวะมลพิษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๙ ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าไปกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหาย หรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดแพร่หรือไขข่าวที่ไม่เป็นความจริงเกี่ยวกับอันตรายจากแหล่งกำเนิดมลพิษใดโดยมีเจตนาที่จะทำลายชื่อเสียง หรือความไว้วางใจของสาธารณชนต่อการดำเนินกิจการโดยชอบด้วยกฎหมายของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการแพร่หรือไขข่าวตามวรรคหนึ่ง กระทำโดยการประกาศโฆษณา หรือออกข่าวทางหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่อมวลชนอย่างอื่น ผู้กระทำผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๑/๑[๑๘] ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือกิจการก่อนที่รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ จะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการก่อสร้างหรือดำเนินการในโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติในวรรคหนึ่งกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๐๑/๒[๑๙] ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดไม่นำส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๕๑/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๑ หรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๒ หรือข้อกำหนดของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๗๔ หรือมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุม หรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

[๑๘] มาตรา ๑๐๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๑๙] มาตรา ๑๐๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๐๗ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใดที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๒ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙ ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือของเสียผู้ใดที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้หยุดหรือปิดการดำเนินกิจการให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียตามมาตรา ๘๒ (๔) หรือผู้ควบคุมผู้ใดที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้เพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๒ (๕) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือฝ่าฝืนดำเนินกิจการต่อไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดจ้างบุคคลที่ถูกเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมแล้ว ให้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียซึ่งตนมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๐/๑[๒๐] ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๐/๒[๒๑] บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

---

[๒๐] มาตรา ๑๑๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๒๑] มาตรา ๑๑๐/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๑๑[๒๒] ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๒ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการที่ได้แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๑๓ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้คงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๔ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษา และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นผู้มีสิทธิทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่ารัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้นั้นมาดำเนินการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๕ บรรดารายงานเกี่ยวกับการศึกษา และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการใดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ดำเนินการพิจารณาให้ความเห็นชอบได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพดำเนินการดังกล่าวเป็นสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการพิจารณาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

---

[๒๒] มาตรา ๑๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

อัตราค่าธรรมเนียม

๑.[๒๓] คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม	(ยกเลิก)	
๒.[๒๔] ใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ปีละ	๕,๐๐๐ บาท
๓. คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม	ฉบับละ	๔๐ บาท
๔. ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม	ปีละ	๔,๐๐๐ บาท
๕. คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ	ฉบับละ	๔๐ บาท
๖. ใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ	ปีละ	๔,๐๐๐ บาท
๗.[๒๕] การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	

[๒๓] อัตราค่าธรรมเนียมคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมยกเลิกโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๒๔] อัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

[๒๕] อัตราค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตเพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

หน้า ๓๓
เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

โดยที่ได้มีการปฏิรูประบบราชการโดยให้มีการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมา และให้โอนภารกิจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับได้มีการแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด โดยให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นผู้ให้ความเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้แทนกรมควบคุมมลพิษ จึงเห็นสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๘) เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

"อาคาร" หมายความว่า

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๔) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๖) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๘) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ใช้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

"น้ำทิ้ง" หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

"แหล่งน้ำสาธารณะ" ให้หมายความรวมถึง ท่อระบายน้ำสาธารณะด้วย

"การบำบัดน้ำเสีย" หมายความว่า กระบวนการทำหรือปรับปรุงน้ำเสีย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้ใช้วิธีการทำให้เจือจาง (Dilution)

ข้อ ๓ ให้อาคารตามข้อ ๒ เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๔ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ ๒ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะได้ทำการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารประเภท ก. ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ยงยุทธ ติยะไพรัช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หน้า ๘
เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๑๔๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒)

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้อาคารประเภท ข. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เพิ่มเติมจากการกำหนดให้อาคารประเภท ก. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"อาคาร" หมายความว่า อาคารประเภท ข. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนี้

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐๐ ห้องนอน แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ห้องนอน

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๖๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๒๐๐ ห้อง

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕๐ ห้องขึ้นไป

(๔) สถานบริการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐ เตียง แต่ไม่ถึง ๓๐ เตียง

(๖) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๙) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

(๑๐) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๒ ให้อาคารตามข้อ ๑ เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ ๑ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เว้นแต่น้ำเสียจะมีลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารประเภท ข. ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด แต่ทั้งนี้ต้องไม่ใช้วิธีทำให้เจือจาง (Dilution)

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔
ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หน้า ๔
เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง จากอาคารบางประเภทและบางขนาด

โดยที่ได้มีการปฏิรูประบบราชการโดยให้มีการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมา และให้โอนภารกิจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับเป็นการสมควรให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้แทนกรมควบคุมมลพิษ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

"อาคาร" หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมีลักษณะเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นกลุ่มของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่ว่าจะมีท่อระบายน้ำท่อเดียว หรือมีหลายท่อที่เชื่อมติดต่อกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่

(๑) อาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

(๒) โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๓) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(๔) สถานบริการประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งมีผู้ให้บริการแก่ลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๖) อาคารโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศและของเอกชน

(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า

(๙) ตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่ไม่รวมถึง ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือกิจการแพปลา

(๑๐) ภัตตาคารหรือร้านอาหาร

"น้ำทิ้ง" หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้แบ่งประเภทของอาคารตามข้อ ๒ ออกเป็น ๕ ประเภท คือ

(๑) อาคารประเภท ก.

(๒) อาคารประเภท ข.

(๓) อาคารประเภท ค.

(๔) อาคารประเภท ง.

(๕) อาคารประเภท จ.

ข้อ ๔ อาคารประเภท ก. หมายความถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๔) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๖) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๘) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๕ อาคารประเภท ข. หมายความถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐๐ ห้องนอน แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ห้องนอน

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๖๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๒๐๐ ห้อง

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕๐ ห้องขึ้นไป

(๔) สถานบริการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐ เตียง แต่ไม่ถึง ๓๐ เตียง

(๖) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๙) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

(๑๐) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๖ อาคารประเภท ค. หมายความถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารไม่ถึง ๑๐๐ ห้องนอน

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารไม่ถึง ๖๐ ห้อง

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๒๕๐ ห้อง

(๔) สถานบริการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๖) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๕๐๐ ตารางเมตร

(๗) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๗ อาคารประเภท ง. หมายความถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๑) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๕๐ ห้อง

(๒) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕๐ ตารางเมตร

ข้อ ๘ อาคารประเภท จ. หมายความถึง ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นไม่ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๙ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ก. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นกรดและด่าง (PH) ต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙

(๒) บีโอดี (BOD) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) สารแขวนลอย (Suspended Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ซัลไฟด์ (Sulfide) ต้องมีค่าไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๕) สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ต้องมีค่าเพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ตามปกติไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๖) ตะกอนหนัก (Settleable Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๐.๕ มิลลิลิตรต่อลิตร

(๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๘) ทีเคเอ็น (TKN) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๐ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ข. ต้องเป็นไปตามข้อ ๙ เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๑ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ค. ต้องเป็นไปตามข้อ ๙ เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๓.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๒ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ง. ต้องเป็นไปตามข้อ ๙ เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๓ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท จ. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นกรดและด่างต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙

(๒) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) น้ำมันและไขมัน ต้องมีค่าไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๔ การตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจสอบค่าความเป็นกรดและด่างให้กระทำโดยใช้เครื่องวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (PH Meter)

(๒) การตรวจสอบค่าบีโอดีให้กระทำโดยใช้วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชั่น (Azide Modification) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน ติดต่อกันหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ความเห็นชอบ

(๓) การตรวจสอบค่าสารแขวนลอยให้กระทำโดยใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fibre Filter Disc)

(๔) การตรวจสอบค่าซัลไฟด์ให้กระทำโดยใช้วิธีการไตเตรท (Titrate)

(๕) การตรวจสอบค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดให้กระทำโดยใช้วิธีการระเหยแห้งระหว่างอุณหภูมิ ๑๐๓ องศาเซลเซียส ถึงอุณหภูมิ ๑๐๕ องศาเซลเซียส ในเวลา ๑ ชั่วโมง

(๖) การตรวจสอบค่าตะกอนหนักให้กระทำโดยใช้วิธีการกรวยอิมฮอฟฟ์ (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา ๑ ชั่วโมง

(๗) การตรวจสอบค่าน้ำมันและไขมันให้กระทำโดยใช้วิธีการสกัดด้วยตัวทำละลาย แล้วแยกหาน้ำหนักของน้ำมันและไขมัน

(๘) การตรวจสอบค่าทีเคเอ็นให้กระทำโดยใช้วิธีการเจลดาห์ล (Kjeldahl)

ข้อ ๑๕ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคารและจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๖ วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ความถี่ และระยะเวลาในการเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ยงยุทธ ติยะไพรัช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หน้า ๓๓
เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๐ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐

ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ

ด้วย ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนดวิธีการคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคารและจำนวนห้องของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฉะนั้น เพื่อให้การเป็นไปตามความในประกาศดังกล่าว คณะกรรมการควบคุมมลพิษจึงกำหนดวิธีการคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคารให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนห้องนอนของอาคารชุด ให้ถือตามแผนผังแสดงรายละเอียดของอาคารชุดแต่ละชั้นที่ระบุในคำขอจดทะเบียนอาคารชุด

(๒) จำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักของโรงแรม ให้ถือตามจำนวนห้องสำหรับให้เช่าพักที่ระบุในใบอนุญาตเปิดโรงแรม

(๓) จำนวนเตียงของสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลให้ถือตามจำนวนเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่ระบุในใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล

(๔) พื้นที่ใช้สอยของอาคารโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน อาคารที่ทำการขององค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชน อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า ให้ถือตามเนื้อที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร

(๕) พื้นที่ใช้สอยของตลาด ให้ถือตามเนื้อที่ที่ระบุในใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นตลาด

(๖) พื้นที่ใช้สอยของภัตตาคารหรือร้านอาหาร ให้ถือตามเนื้อที่ที่ระบุในใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร

ในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์จากอาคารตาม (๑) ถึง (๖) ไม่ตรงกับใบอนุญาตที่ได้รับหรือคำขอจดทะเบียน ให้คิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของอาคารตาม (๑) ถึง (๖) จากพื้นที่ใช้สอยของอาคาร

ทุกชั้นและให้นำพื้นที่ที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการทั้งที่อยู่ภายในและภายนอกอาคารนั้นมารวมคำนวณด้วย แต่ไม่ให้นำพื้นที่ซึ่งเป็นอาคารจอดรถยนต์ หรือพื้นที่จอดรถยนต์มาคำนวณรวม

ข้อ ๒ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของกลุ่มอาคาร ให้คิดคำนวณจากอาคารซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่องและอยู่ในโครงการเดียวกันตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๑

ข้อ ๓ การเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เก็บ ณ จุดนอกเขตที่ตั้งของอาคารที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือจุดเก็บอื่นที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากอาคารซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเห็นชอบ ในกรณีที่มีการระบายน้ำหลายจุดให้เก็บทุกจุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐
ปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ประธานกรรมการควบคุมมลพิษ

หน้า ๑
เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๔ มกราคม ๒๕๖๒

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขการกำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๑/๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

(๓) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(๔) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(๕) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์

วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(๖) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(๗) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(๘) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๙) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(๑๐) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

"ขนาด" ให้หมายความรวมถึง จำนวน กำลังการผลิต หรือระวางรับน้ำหนัก แล้วแต่กรณีด้วย

"คณะกรรมการผู้ชำนาญการ" หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง หรือเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ทำหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นการทั่วไปและในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่น พื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดต่าง ๆ หรือในเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

"อนุญาต" หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย

"ขยะมูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

"พื้นที่ซึ่งมีสารมลพิษทางอากาศสูงเกินกว่าร้อยละ ๘๐" หมายความว่า พื้นที่ซึ่งมีผลการตรวจวัดฝุ่นละอองรวมหรือฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐๐ ไมครอน ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก่อนดำเนินโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงเกินกว่าร้อยละ ๘๐ ของค่ามาตรฐาน ตามประกาศของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ออกตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างน้อย ๔ จุด โดยต้องตรวจวัดติดต่อกันอย่างน้อย ๗ วัน ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนกันยายน และช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ โดยช่วงเวลาที่ตรวจวัดจะต้องห่างกัน ๕ - ๗ เดือน พร้อมกับบันทึกกิจกรรมในขณะที่ทำการตรวจวัดและแผนผังแสดงตำแหน่งที่ทำการตรวจวัด

"ลุ่มน้ำหลัก" หมายความว่า ลุ่มน้ำหลัก ๒๕ ลุ่มน้ำ ตามเอกสารท้ายประกาศ ๑

"ประตูระบายน้ำในแม่น้ำสายหลัก" หมายความว่า อาคารที่สร้างขึ้นในทางน้ำ เพื่อทดกักกั้น หรือระบายน้ำ โดยมีช่องปิดเปิดได้ ในแม่น้ำสายหลักตามเอกสารท้ายประกาศ ๒

"อุตสาหกรรมเหล็กหรือเหล็กกล้า" หมายความว่า

กลุ่ม ๑ เหล็กขั้นต้นหรือเหล็กขั้นกลาง โดยเป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการที่มีการถลุง การหลอม หรือการหล่อ

กลุ่ม ๒ เหล็กขั้นปลาย ได้แก่ โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ที่มี

(๑) การรีดเหล็ก (Rolling) ทั้งการรีดร้อนและรีดเย็น ยกเว้นการรีดขึ้นรูปเย็น (Cold Roll Forming) และการรีดปรับสภาพผิว (Skin-pass หรือ Temper Rolling)

(๒) การทุบขึ้นรูปร้อน (Hot Forging)

(๓) การเคลือบผิวของอุตสาหกรรมเหล็กหรือเหล็กกล้า (ทั้งกรรมวิธีจุ่มด้วยโลหะหลอมเหลว กรรมวิธีทางไฟฟ้า กรรมวิธีทางเคมี กรรมวิธีทางไฟฟ้าเคมี)

(๔) การหล่อเหล็กรูปพรรณ (Ferrous Metal Foundries)

"อาคารประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง" หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่ใช้ในการประกอบกิจการค้าปลีกหรือกิจการค้าส่ง ซึ่งสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้ส่วนบุคคลหรือใช้ในครัวเรือนในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่

"ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง" หมายความว่า กิจการค้าปลีกหรือกิจการค้าส่ง ซึ่งสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้ส่วนบุคคลหรือใช้ในครัวเรือนในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่

"ค้าปลีก" หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนน้อยให้แก่ผู้บริโภค

"ค้าส่ง" หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนมากให้แก่ผู้ซื้อเพื่อนำไปขายให้แก่ผู้บริโภค หรือนำไปให้บริการต่อ

"ระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อบนบก" หมายความว่า ระบบการขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบการขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อ ทั้งที่วางบนพื้นดินใต้ดินในน้ำหรือวางอยู่บนสิ่งปลูกสร้างใด ๆ แต่ไม่รวมถึงระบบการขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อที่อยู่ในพื้นที่นอกชายฝั่งทะเลจนถึงสถานีแรกบนฝั่ง

หมวด ๑
โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ ให้โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาต ตามขนาดที่กำหนดไว้ในเอกสารท้ายประกาศ ๓ และ ๔ เป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๔ โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาต แต่มีขนาดไม่ถึงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ หากมีการขยายขนาดของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการดังกล่าวในภายหลังจนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะต้องจัดทำรายงานให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ด้วย

ในกรณีที่โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการใดมีการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประกาศฉบับนี้ไว้แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจอนุญาตได้นำมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม และการจัดส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว ไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่อใบอนุญาตตามกฎหมายในเรื่องนั้น การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดอย่างใด ๆ หรือการขยายขนาดของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในรายงาน ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะต้องจัดทำข้อมูล หรือรายงานการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียด หรือจัดทำเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมฉบับใหม่ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องและเป็นไปตามเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงที่กำหนดไว้ในมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการนั้น ๆ

การพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประกาศนี้ หากต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือต้องจัดทำสถิติ ข้อมูล หรือเหตุผลทางวิชาการใหม่ในเรื่องใด เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ แต่ทั้งนี้คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะต้องแสดงถึงความเหมาะสมความได้สัดส่วน และความจำเป็นในการใช้ดุลพินิจในเรื่องนั้น ๆ ไว้ด้วย และให้ความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการในกรณีดังกล่าวเป็นที่สุด

ข้อ ๕ ในกรณีโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตเป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต ของประชาชนในชุมชนอย่างรุนแรงซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประกาศดังกล่าวแต่เพียงอย่างเดียว

หมวด ๒
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๖ การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๓ ให้แบ่งออกเป็น

(๑) รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และ

(๒) รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๗ การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ตามข้อ ๖ (๑) จะต้องประกอบไปด้วยสาระสำคัญอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) บทนำ ให้แสดงที่มา วัตถุประสงค์ เหตุผลความจำเป็น ขอบเขตการศึกษา และวิธีการศึกษารวมทั้งทางเลือกในการเลือกที่ตั้ง และ/หรือทางเลือกของวิธีการที่ใช้ ซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการนั้นด้วย พร้อมระบุเหตุผลและการตัดสินใจตามทางเลือกที่เสนอ

(๒) รายละเอียดโครงการ ให้มีรายละเอียดที่สามารถแสดงภาพรวมของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการได้อย่างชัดเจน ได้แก่ ประเภท ขนาด วิธีการดำเนินการ กิจกรรมประกอบ และสถานที่ตั้งของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ โดยมีภาพถ่ายและแผนที่แสดงสถานที่ตั้ง รวมทั้งภาพถ่ายและแผนที่แสดงองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ในมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ และ/หรือมาตราส่วนที่เหมาะสม ตลอดจนแผนผังการใช้ที่ดินของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ โดยแสดงทิศทางและมาตราส่วนที่เหมาะสม

(๓) สภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน ให้แสดงรายละเอียดพร้อมภาพถ่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทางชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชนในพื้นที่ และรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นการจัดทำรายงาน เพื่อนำผลการรับฟังความคิดเห็นและสภาพปัญหาปัจจุบันมาใช้ประกอบการจัดทำรายงาน พร้อมกับให้แสดงแผนที่สภาพแวดล้อม และการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบที่อาจได้รับผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาวจากการดำเนินการดังกล่าวด้วย

(๔) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะต้องให้ความสำคัญกับผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ทั้งที่เป็นผลกระทบทางตรงและผลกระทบทางอ้อมต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และคุณค่าต่าง ๆ ตาม (๓)

(๕) มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

(ก) รายละเอียดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม จากการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตาม (๔) และในกรณีที่ความเสียหายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ให้เสนอมาตรการชดเชยเยียวยาความเสียหายดังกล่าวเพิ่มเติมด้วย

(ข) รายละเอียดมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมทางวิชาการและในทางปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการนั้น ๆ

(ค) ตารางสรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ พร้อมมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๖) ส่วนประกอบท้ายรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ได้แก่ รายการอ้างอิง เช่น รูปภาพและผังหรือแบบที่ใช้ประกอบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น เป็นต้น และภาคผนวก เช่น การคำนวณ ตัวอย่างแบบสอบถาม หรือรูปภาพการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง และผลการวิจัยเพื่อช่วยเสริมความเข้าใจในการจัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

(๗) ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามรูปแบบของการจัดทำตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ถึง (๖) พร้อมกับแนบเอกสารตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(ก) ต้นฉบับรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น จำนวน ๑ ฉบับ พร้อมสำเนาของต้นฉบับรายงาน อย่างน้อย ๑๔ ฉบับ

(ข) แบบรายการแสดงผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามแบบ สผ.๑

(ค) ปกหน้าและปกในของรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ตามแบบ สผ.๒

(ง) หนังสือรับรองการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ตามแบบ สผ.๓

(จ) บัญชีรายชื่อผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ตามแบบ สผ.๔

(ฉ) แบบแสดงรายละเอียดการเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ตามแบบ สผ.๕

(ช) สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๘ การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามข้อ ๖ (๒) จะต้องประกอบไปด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานฉบับหลัก มีดังนี้

(ก) บทนำ ให้แสดงที่มา วัตถุประสงค์ เหตุผลความจำเป็น ขอบเขตการศึกษา และวิธีการศึกษา รวมทั้งทางเลือกในการเลือกที่ตั้ง และ/หรือทางเลือกของวิธีการที่ใช้ ซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการนั้นด้วย พร้อมระบุเหตุผลและการตัดสินใจตามทางเลือกที่เสนอ

(ข) รายละเอียดโครงการ ให้มีรายละเอียดที่สามารถแสดงภาพรวมของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการได้อย่างชัดเจน ได้แก่ ประเภท ขนาด วิธีการดำเนินการ กิจกรรมประกอบ และสถานที่ตั้งของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ โดยมีภาพถ่ายและแผนที่แสดงสถานที่ตั้ง รวมทั้งภาพถ่ายและแผนที่แสดงองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ในมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ และ/หรือมาตราส่วนที่เหมาะสม ตลอดจนแผนผังการใช้ที่ดินของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ โดยแสดงทิศทางและมาตราส่วนที่เหมาะสม

(ค) สภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน ให้แสดงรายละเอียดพร้อมภาพถ่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทางชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต โดยต้องมีรายละเอียดของผลการศึกษาด้านเศรษฐกิจสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนสภาพปัญหาปัจจุบัน พร้อมกับให้แสดงแผนที่สภาพแวดล้อม และการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบที่อาจได้รับผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาวจากการดำเนินการ ทั้งนี้ การดำเนินการเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนสำหรับโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ให้เป็นไปตามแนวทางที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนด

(ง) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ระบุผลกระทบสิ่งแวดล้อมและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในทุกด้านที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ทั้งที่เป็นผลกระทบทางตรงและผลกระทบทางอ้อมทั้งต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และคุณค่าต่าง ๆ ตาม (ค) รวมทั้งให้มีการประเมินทางเลือกในการดำเนินโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ และให้ประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในทุกทางเลือกด้วย

(จ) มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

๑) รายละเอียดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม จากการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตาม (ง) และในกรณีที่ความเสียหายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ให้เสนอมาตรการชดเชยเยียวยาความเสียหายดังกล่าวเพิ่มเติมด้วย

๒) รายละเอียดมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมทางวิชาการและในทางปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามตรวจสอบภายหลังการดำเนินโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการดังกล่าวด้วย

๓) รายละเอียดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้ดำเนินการผ่านมาในกรณีเป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการที่เคยมีการดำเนินการมาก่อน

๔) ตารางสรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ พร้อมมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ สามารถเสนอเป็นแผนปฏิบัติการตามมาตรการในแต่ละด้านให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ได้ด้วย

(๒) ส่วนประกอบท้ายรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รายการอ้างอิง เช่น รายงานการเก็บตัวอย่าง รายงานผลการวิเคราะห์ตัวอย่างคุณภาพสิ่งแวดล้อม รูปภาพ และผังหรือแบบที่ใช้ประกอบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นต้น และภาคผนวก เช่น การคำนวณ ตัวอย่างแบบสอบถาม หรือรูปภาพการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง และผลการวิจัยเพื่อช่วยเสริมความเข้าใจในการจัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

(๓) สำหรับกรณีโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการร่วมกับเอกชน ให้ผู้ดำเนินการ ผู้ขออนุญาต หรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ จัดทำรายงานฉบับย่อ โดยมีสาระสำคัญอย่างน้อย ได้แก่ (ก) บทนำ (ข) รายละเอียดโครงการกิจการ หรือการดำเนินการโดยสังเขป ซึ่งมีเนื้อหาเช่นเดียวกับรายงานฉบับหลัก และ (ค) ตารางสรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ พร้อมมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๔) ให้ผู้ดำเนินการ ผู้ขออนุญาต หรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามรูปแบบของการจัดทำตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ถึง (๒) หรือ (๑) ถึง (๓) แล้วแต่กรณี พร้อมกับแนบเอกสารตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(ก) ต้นฉบับรายงานฉบับหลัก ตาม (๑) จำนวน ๑ ฉบับ พร้อมสำเนาของต้นฉบับรายงานอย่างน้อย ๑๔ ฉบับ

(ข) กรณีโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการร่วมกับเอกชน ที่ต้องจัดทำรายงานฉบับย่อตาม (๓) ให้ผู้ดำเนินการ ผู้ขออนุญาต หรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการจัดส่งต้นฉบับของรายงานฉบับย่ออีกจำนวน ๑ ฉบับ

(ค) แบบรายการแสดงผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแบบ สผ.๑

(ง) ปกหน้าและปกในของรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามแบบ สผ.๖

(จ) หนังสือรับรองการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามแบบ สผ.๗

(ฉ) บัญชีรายชื่อผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามแบบ สผ.๘

(ช) แบบแสดงรายละเอียดการเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามแบบ สผ.๙

(ซ) สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๙ นอกเหนือจากต้นฉบับรายงาน และสำเนาของต้นฉบับรายงาน สำเนาเอกสารแนบและรูปแบบของรายงาน ที่ผู้ดำเนินการ ผู้ขออนุญาต หรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ จะต้องจัดทำและจัดส่งตามข้อ ๗ และข้อ ๘ แล้ว ผู้ดำเนินการผู้ขออนุญาต หรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ยังมีหน้าที่ต้องเสนอเอกสาร แผนผัง แผนที่ หรือรูปประกอบการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร และสถิติข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำรายงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่ละโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการนั้น ๆ แล้วแต่กรณีอีกด้วย โดยให้เป็นไปตามที่เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนด

การจัดส่งเอกสารในวรรคหนึ่งไม่รวมถึงกรณีคณะกรรมการผู้ชำนาญการแต่ละคณะมีมติให้ผู้ดำเนินการ ผู้ขออนุญาต หรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการจัดส่งเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาให้ความเห็นกับรายงานแต่อย่างใด

ข้อ ๑๐ การเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๖ ให้เสนอในขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ หรือของหน่วยงานของรัฐดำเนินการร่วมกับเอกชน และต้องขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการนั้นเสนอรายงานในขั้นก่อนขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(๒) กรณีเป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ

ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการนั้นเสนอรายงานในขั้นขออนุมัติโครงการ หรือขออนุมัติงบประมาณ ต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ แล้วแต่กรณี

(๓) กรณีเป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการของภาคเอกชนที่จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตเสนอรายงานตามขั้นตอนการเสนอรายงานตามตารางในเอกสารท้ายประกาศ ๕ และ ๖

ข้อ ๑๑ การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๖ จะต้องจัดทำโดยผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ ในกรณีผู้ดำเนินการ ผู้ขออนุญาต หรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการจัดส่งรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๕๑/๑ วรรคสอง และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และเป็นการพิจารณาต่อเนื่องหลังจากจบกระบวนการพิจารณาก่อนหน้านั้น การจัดเก็บสถิติข้อมูล การสำรวจข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อม การรับฟังความคิดเห็นประชาชน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการใหม่บางส่วน หรือต้องจัดทำใหม่ทั้งหมด ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการผู้ชำนาญการแต่ละคณะจะพิจารณาและมติดังกล่าวของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ ในกรณีประกาศกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ออกตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แห่งใด มิได้มีการประกาศกำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้เป็นการเฉพาะ ให้นำโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ไปใช้บังคับในเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ดำเนินการ ผู้ขออนุญาต หรือหัวหน้าหรือผู้รักษาการแทนหัวหน้าหน่วยงานของรัฐซึ่งรับผิดชอบโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการจัดส่งรายงานผลการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๗ และข้อ ๘ มายังสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ถือว่าสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับรายงานไว้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ นับแต่วันประทับรับเอกสาร

หมวด ๓
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๕ บรรดารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ยื่นไว้ก่อนประกาศฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ และยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ให้ดำเนินการพิจารณาให้ความเห็นได้ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งที่ทำให้กระบวนการพิจารณาสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารท้ายประกาศ ๔

โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	ประเภทโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ	ขนาด
๑	**การทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่** ๑.๑ เหมืองแร่ ดังต่อไปนี้ ๑.๑.๑ เหมืองแร่ถ่านหิน ๑.๑.๒ เหมืองแร่โพแทช ๑.๑.๓ เหมืองแร่เกลือหิน ๑.๑.๔ เหมืองแร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ๑.๑.๕ เหมืองแร่โลหะทุกชนิด ๑.๒ เหมืองแร่ใต้ดิน ๑.๓ เหมืองแร่ที่มีการใช้วัตถุระเบิด ๑.๔ เหมืองแร่ทุกชนิดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ดังต่อไปนี้ ๑.๔.๑ พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑ ตามมติคณะรัฐมนตรี ๑.๔.๒ ป่าอนุรักษ์เพิ่มเติมตามมติคณะรัฐมนตรี ๑.๔.๓ พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ๑.๔.๔ พื้นที่ที่อยู่ใกล้โบราณสถาน แหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ แหล่งมรดกโลกที่ขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลกตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ ในระยะทาง ๒ กิโลเมตร	ทุกขนาด
๒	**การพัฒนาปิโตรเลียม ตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม** ๒.๑ การสำรวจปิโตรเลียมโดยวิธีการเจาะสำรวจ ๒.๒ การผลิตปิโตรเลียม	ทุกขนาด
๓	**โครงการระบบขนส่งปิโตรเลียมและน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อ** ยกเว้น (๑) โครงการระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อบนบกที่โครงการทั้งหมดมีความดันใช้งานสูงสุดน้อยกว่าหรือเท่ากับยี่สิบบาร์ และมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อน้อยกว่าหรือเท่ากับสิบหกนิ้วในทุกพื้นที่ แต่ไม่รวมถึงพื้นที่ที่มีมติคณะรัฐมนตรีหรือกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น (๒) โครงการระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อบนบกที่มีความดันใช้งานสูงสุดมากกว่ายี่สิบบาร์ขึ้นไป หรือมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อมากกว่าสิบหกนิ้วขึ้นไป ที่โครงการทั้งหมดอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	ทุกขนาด

ลำดับ	ประเภทโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ	ขนาด
	ซึ่งเป็นบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๒๗.๒ อาคารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ๒๗.๓ อาคารที่ใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการของเอกชน	
๒๘	**การจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อประกอบการพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน**	ที่มีจำนวนที่ดินแปลงย่อย ตั้งแต่ ๕๐๐ แปลงขึ้นไป หรือมีเนื้อที่เกินกว่า ๑๐๐ ไร่
๒๙	**โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล** ๒๙.๑ กรณีตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำตามเอกสารท้ายประกาศ ๒ ฝั่งทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด ในระยะ ๕๐ เมตร ๒๙.๒ กรณีโครงการที่ไม่อยู่ในข้อ ๒๙.๑	 ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ตั้งแต่ ๖๐ เตียงขึ้นไป
๓๐	**โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม**	ที่มีจำนวนห้องพัก ตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป
๓๑	**อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร**	ที่มีจำนวนห้องชุดหรือห้องพัก ตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป
๓๒	**การชลประทาน**	ที่มีพื้นที่การชลประทาน ตั้งแต่ ๘๐,๐๐๐ ไร่ขึ้นไป
๓๓	**โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑**	ทุกขนาด
๓๔	**การผันน้ำข้ามลุ่มน้ำ** ดังต่อไปนี้ ๓๔.๑ การผันน้ำข้ามลุ่มน้ำหลัก ยกเว้นกรณีภัยพิบัติหรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศที่เป็นการดำเนินการชั่วคราว ๓๔.๒ การผันน้ำระหว่างประเทศ ยกเว้นกรณีภัยพิบัติหรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศที่เป็นการดำเนินการชั่วคราว	ทุกขนาด
๓๕	**ประตูระบายน้ำในแม่น้ำสายหลัก**	ทุกขนาด

เอกสารท้ายประกาศ ๖
ขั้นตอนในการเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	ประเภทโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ	ขั้นตอนในการเสนอรายงาน
๑	**การทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่** ๑.๑ เหมืองแร่ ดังต่อไปนี้ ๑.๑.๑ เหมืองแร่ถ่านหิน ๑.๑.๒ เหมืองแร่โพแทช ๑.๑.๓เหมืองแร่เกลือหิน ๑.๑.๔ เหมืองแร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ๑.๑.๕ เหมืองแร่โลหะทุกชนิด ๑.๒ เหมืองแร่ใต้ดิน ๑.๓ เหมืองแร่ที่มีการใช้วัตถุระเบิด ๑.๔ เหมืองแร่ทุกชนิดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ดังต่อไปนี้ ๑.๔.๑ พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑ ตามมติคณะรัฐมนตรี ๑.๔.๒ ป่าอนุรักษ์เพิ่มเติมตามมติคณะรัฐมนตรี ๑.๔.๓ พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ๑.๔.๔ พื้นที่ที่อยู่ใกล้โบราณสถาน แหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ แหล่งมรดกโลกที่ขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลกตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ ในระยะทาง ๒ กิโลเมตร	ในขั้นขอประทานบัตร
๒	**การพัฒนาปิโตรเลียม ตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม** ๒.๑ การสำรวจปิโตรเลียมโดยวิธีการเจาะสำรวจ ๒.๒ การผลิตปิโตรเลียม	ในขั้นขอรับความเห็นชอบจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานผู้อนุญาต
๓	**โครงการระบบขนส่งปิโตรเลียมและน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อ** ยกเว้น (๑) โครงการระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อบนบกที่โครงการทั้งหมดมีความดันใช้งานสูงสุดน้อยกว่าหรือเท่ากับยี่สิบบาร์ และมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อน้อยกว่าหรือเท่ากับสิบหกนิ้วในทุกพื้นที่ แต่ไม่รวมถึงพื้นที่ที่มีมติคณะรัฐมนตรีหรือกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น (๒) โครงการระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อบนบกที่มีความดันใช้งานสูงสุดมากกว่ายี่สิบบาร์ขึ้นไป หรือมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อมากกว่าสิบหกนิ้วขึ้นไป ที่โครงการทั้งหมดอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	ในขั้นขอใบอนุญาต หรือในขั้นขอรับความเห็นชอบจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ แล้วแต่กรณี

ลำดับ	ประเภทโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ	ขั้นตอนในการเสนอรายงาน
๒๖	**โครงการระบบขนส่งทางอากาศ** เฉพาะการก่อสร้างหรือการขยาย สนามบินหรือทางขึ้นลงชั่วคราวของเครื่องบินพาณิชย์	ในขั้นขออนุมัติ หรือในขั้นขออนุญาตโครงการ แล้วแต่กรณี
๒๗	**อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารซึ่งมีลักษณะที่ตั้งหรือการใช้ประโยชน์ในอาคารอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้** ๒๗.๑ อาคารที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำตามเอกสารท้ายประกาศ ๒ ฝั่งทะเล หรือทะเลสาบ หรือชายหาด หรือที่ตั้งอยู่ใกล้ หรืออยู่ในอุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๒๗.๒ อาคารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ๒๗.๓ อาคารที่ใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการของเอกชน	ในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี
๒๘	**การจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อประกอบการพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน**	ในขั้นขออนุญาตจัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน
๒๙	**โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล** ๒๙.๑ กรณีตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำตามเอกสารท้ายประกาศ ๒ ฝั่งทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด ในระยะ ๕๐ เมตร ๒๙.๒ กรณีโครงการที่ไม่อยู่ในข้อ ๒๙.๑	ในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี
๓๐	**โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม**	ในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี
๓๑	**อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร**	ในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี
๓๒	**การชลประทาน**	ในขั้นขออนุมัติ หรือในขั้นขออนุญาตโครงการ แล้วแต่กรณี

แบบ สผ. ๑

แบบรายการแสดงผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
ชื่อโครงการ.....

องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมและคุณค่าต่างๆ	ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ			
ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ			
คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์			
คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต			

แบบ สผ. ๒

รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

ชื่อโครงการ.....
ที่ตั้งโครงการ .....
ชื่อเจ้าของโครงการ .....
ที่อยู่เจ้าของโครงการ .....
การมอบอำนาจ

( ) เจ้าของโครงการได้มอบอำนาจให้ .....
เป็นผู้ดำเนินการเสนอรายงานดังหนังสือมอบอำนาจที่แนบ

( ) เจ้าของโครงการมิได้มีการมอบอำนาจแต่อย่างใด

จัดทำโดย

.....
(ผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น)

แบบ สผ. ๓

หนังสือรับรองการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

วันที่..... เดือน .....พ.ศ. .....

หนังสือฉบับนี้ขอรับรองว่า.....เป็นผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการ .....
ให้แก่ .....
เพื่อ .....ตามคำขอเลขที่ .....
โดยมีบุคคลธรรมดาผู้มีสิทธิจัดทำรายงานและผู้ร่วมจัดทำรายงานดังต่อไปนี้

บุคคลธรรมดาผู้มีสิทธิจัดทำรายงาน	ลายมือชื่อ
.....	.....
ผู้ร่วมจัดทำรายงาน	**ลายมือชื่อ**
.....	.....
.....	.....
.....	.....

.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

แบบ สผ. ๔

บัญชีรายชื่อผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

ชื่อโครงการ.....

ชื่อ– สกุล / วุฒิการศึกษา	หัวข้อที่ทำการศึกษา	ที่อยู่ / ที่ทำงานปัจจุบัน	สัดส่วนผลงานคิดเป็นร้อยละของงานศึกษาจัดทำรายงานทั้งฉบับ	ลายมือชื่อ

แบบ สผ. ๕

แบบแสดงรายละเอียดการเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

ชื่อโครงการ.....
ที่ตั้งโครงการ.....
ชื่อเจ้าของโครงการ.....

เหตุผลในการเสนอรายงาน

( ) เป็นโครงการเข้าข่ายต้องจัดทำรายงานตามประกาศ.....
สำหรับโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการประเภท.....

( ) เป็นโครงการที่จัดทำรายงานเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง.....
เมื่อวันที่.....(แนบมติคณะรัฐมนตรีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง)

( ) เป็นโครงการที่จัดทำรายงานตามเงื่อนไขการส่งเสริมการลงทุน

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

การขออนุมัติ/อนุญาตโครงการ

( ) รายงานนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการขออนุมัติ/อนุญาตจาก.....
(ระบุชื่อหน่วยงานผู้ให้อนุมัติ/อนุญาต) กำหนดโดย พ.ร.บ.....
มาตรา/ประเภทที่/ข้อ/ลำดับที่.....

( ) รายงานนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

( ) รายงานนี้เป็นโครงการที่ไม่ต้องยื่นขอรับอนุญาตจากหน่วยงานราชการและไม่ต้องขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

( ) รายงานนี้เป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการด้าน (ระบุ).....
ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา๔๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

สถานภาพโครงการตามขั้นตอนการเสนอรายงาน (ระบุได้มากกว่า ๑ ข้อ)

( ) ยังไม่ได้ก่อสร้าง/ดำเนินโครงการ

( ) เริ่มก่อสร้างโครงการแล้ว (พร้อมระบุวันที่ และรายละเอียดโดยสังเขป และคำสั่งทางปกครอง (ถ้ามี))

( ) เปิดดำเนินโครงการแล้ว

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

สถานภาพโครงการนี้รายงานเมื่อวันที่.....

แบบ สผ. ๖

รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ชื่อโครงการ.....
ที่ตั้งโครงการ.....
ชื่อเจ้าของโครงการ .....
ที่อยู่เจ้าของโครงการ .....

การมอบอำนาจ

( ) เจ้าของโครงการได้มอบอำนาจให้ .....
เป็นผู้ดำเนินการเสนอรายงานดังหนังสือมอบอำนาจที่แนบ

( ) เจ้าของโครงการมิได้มีการมอบอำนาจแต่อย่างใด

จัดทำโดย

.....
(ชื่อนิติบุคคลผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม)

แบบ สผ. ๗

หนังสือรับรองการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

วันที่..... เดือน .....พ.ศ. .....

หนังสือฉบับนี้ขอรับรองว่า .....เป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการ.....
ให้แก่ .....
เพื่อ .....ตามคำขอเลขที่ .....
โดยมีบุคคลธรรมดาผู้มีสิทธิจัดทำรายงานและผู้ร่วมจัดทำรายงานดังต่อไปนี้

บุคคลธรรมดาผู้มีสิทธิจัดทำรายงาน	ลายมือชื่อ
.....	.....
ผู้ร่วมจัดทำรายงาน	ลายมือชื่อ
.....	.....
.....	.....
.....	.....

.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
(ประทับตรานิติบุคคล)

แบบ สผ. ๘

บัญชีรายชื่อผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ชื่อโครงการ.....

ชื่อ– สกุล / วุฒิการศึกษา	หัวข้อที่ทำการศึกษา	ที่อยู่ / ที่ทำงานปัจจุบัน	สัดส่วนผลงานคิดเป็นร้อยละของงานศึกษาจัดทำรายงานทั้งฉบับ	ลายมือชื่อ

แบบ สผ. ๙

แบบแสดงรายละเอียดการเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ชื่อโครงการ.....
ที่ตั้งโครงการ.....
ชื่อเจ้าของโครงการ.....

เหตุผลในการเสนอรายงาน

( ) เป็นโครงการเข้าข่ายต้องจัดทำรายงานตามประกาศ.....
สำหรับโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการประเภท.....

( ) เป็นโครงการที่จัดทำรายงานเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง.....
เมื่อวันที่.....(แนบมติคณะรัฐมนตรีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง)

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

การขออนุมัติ/อนุญาตโครงการ

( ) รายงานนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการขออนุมัติ/อนุญาตจาก.....
(ระบุชื่อหน่วยงานผู้ให้อนุมัติ/อนุญาต) กำหนดโดย พ.ร.บ.....
มาตรา/ประเภทที่/ข้อ/ลำดับที่.....

( ) รายงานนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

( ) รายงานนี้เป็นโครงการที่ไม่ต้องยื่นขอรับอนุญาตจากหน่วยงานราชการและไม่ต้องขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

( ) รายงานนี้เป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการด้าน (ระบุ).....
ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา ๔๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

สถานภาพโครงการตามขั้นตอนการเสนอรายงาน (ระบุได้มากกว่า๑ข้อ)

( ) ยังไม่ได้ก่อสร้าง/ดำเนินโครงการ

( ) เริ่มก่อสร้างโครงการแล้ว (พร้อมระบุวันที่ และรายละเอียดโดยสังเขป และคำสั่งทางปกครอง (ถ้ามี))

( ) เปิดดำเนินโครงการแล้ว

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

สถานภาพโครงการนี้รายงานเมื่อวันที่.....

ประกาศกรมควบคุมมลพิษ

เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข เพื่อเป็นแนวทางสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษนำไปใช้ประกอบดุลพินิจในการกำหนดค่าปรับทางปกครองสำหรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข ซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้ก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ จึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"อาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข" หมายความถึง อาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

"เหตุสุดวิสัย" หมายความว่า เหตุใด ๆ อันจะเกิดขึ้นก็ดี จะให้ผลพิบัติก็ดี เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้ แม้กระทั่งบุคคลผู้ต้องประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะหรือภาวะเช่นนั้น เช่น ภัยธรรมชาติ สงครามหรือการจลาจล

ข้อ ๒ เมื่อปรากฏว่าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้ก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองที่จะสั่งปรับในแต่ละวันโดยยึดถือตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๖ วรรคสาม ที่บัญญัติว่า "ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด" และตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๓ ถึงข้อ ๗

ข้อ ๓ การกำหนดค่าปรับทางปกครองกรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้ก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข ให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองเป็นรายวันโดยพิจารณาจากประเภทอาคาร การดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย และเหตุอันควรลดหย่อน

(๒) กรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งไม่ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองเจ็ดพันบาทต่อวันสำหรับอาคารประเภท ก และห้าพันบาทต่อวันสำหรับอาคารประเภท ข

(๓) กรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองตามสัดส่วนของเนื้องานที่เหลือโดยใช้การตรวจสอบ และการประเมินการก่อสร้างจริงของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบ ทั้งนี้ ค่าปรับทางปกครองจะต้องไม่น้อยกว่าค่าปรับทางปกครองกรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข

(๔) กรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด แต่น้ำทิ้งยังไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๔ (๒)

ข้อ ๔ การกำหนดค่าปรับทางปกครองกรณีผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารประเภท ก และอาคารประเภท ข ให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองเป็นรายวันโดยพิจารณาจากประเภทอาคาร เหตุอันควรลดหย่อน และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งซ้ำอีก

(๒) อาคารประเภท ก ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองสองพันบาทต่อวัน และอาคารประเภท ข ให้กำหนดค่าปรับทางปกครองหนึ่งพันบาทต่อวัน

ข้อ ๕ เมื่อกำหนดค่าปรับทางปกครองตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ แล้วแต่กรณีแล้ว ให้พิจารณาเหตุอันควรลดหย่อน ดังนี้

(๑) ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งมีความพยายามปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว แต่น้ำทิ้งยังคงมีลักษณะไม่เป็นไปตามค่ามาตรฐานที่กำหนด เช่น ปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อให้น้ำเสียมีปริมาณน้อยลงหรือมีคุณภาพดีขึ้น ลดการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

(๒) ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งประสบภาวะทางเศรษฐกิจ เช่น มีปัญหาทางการเงิน

(๓) เกิดอุบัติภัยหรือภาวะความวุ่นวายของสังคมจนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ แต่ไม่ถึงขั้นเป็นเหตุสุดวิสัย เช่น น้ำท่วมบริเวณที่ก่อสร้างหรือใกล้เคียงเป็นเหตุให้เครื่องจักรหรือคนงานทำงานได้ยากลำบาก ผู้รับเหมาละทิ้งงาน

(๔) เหตุอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนข้อหนึ่งข้อใดหรือหลายข้อตามวรรคหนึ่ง ให้ลดค่าปรับทางปกครองได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบ

ข้อ ๖ ระยะเวลาของการปรับ

(๑) กรณีตามข้อ ๓ (๒) และ (๓) ให้คิดค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด จนถึงวันที่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ

(๒) กรณีตามข้อ ๓ (๔) ให้คิดค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้ดำเนินการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด จนถึงวันที่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งได้รับแจ้งคำสั่งปรับ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน และปรับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งได้รับแจ้งคำสั่งปรับต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ

(๓) กรณีตามข้อ ๔ ให้คิดค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด จนถึงวันที่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งได้รับแจ้งคำสั่งปรับ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน และปรับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งได้รับแจ้งคำสั่งปรับต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ

ข้อ ๗ ภายใน ๒ ปี นับจากวันที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จหรือหมดเหตุที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย หากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซ้ำอีก เมื่อกำหนดค่าปรับทางปกครองตามข้อ ๔ แล้ว ไม่ให้มีสิทธิได้รับการพิจารณาลดหย่อนค่าปรับทางปกครองตามข้อ ๕ และให้เพิ่มค่าปรับทางปกครองอีกร้อยละห้าสิบ

ข้อ ๘ กรณีที่เกิดเหตุสุดวิสัยทำให้ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ ก็ให้งดเว้นการสั่งปรับทางปกครองในครั้งนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา)
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

หน้า ๔
เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๙ ก ราชกิจจานุเบกษา ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล
การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

"ระบบบำบัดน้ำเสีย" หมายความว่า กระบวนการบำบัดน้ำเสีย และให้หมายความรวมถึงท่อ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียด้วย

"น้ำทิ้ง" หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดดังกล่าวตามแบบ ทส. ๑ เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่มีการเก็บสถิติและข้อมูลนั้น

ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส. ๒ และเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

โดยยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด ทั้งนี้ การส่งรายงานทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือวันที่ลงทะเบียนเป็นวันที่ส่งรายงาน และการส่งรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือวันที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นถูกส่งออกจากระบบข้อมูลของผู้ส่งข้อมูลเป็นวันที่ส่งรายงาน

การรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ ๔ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามข้อ ๓ มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูล จัดทำบันทึกรายละเอียด หรือจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียอยู่แล้วตามกฎหมายอื่น และการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด หรือการจัดทำรายงานดังกล่าวมีข้อมูลไม่น้อยกว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด หรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงนี้ ให้ถือว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด หรือการจัดทำรายงานตามกฎหมายดังกล่าวเป็นการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด หรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงฉบับนี้โดยอนุโลม และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ วรรคสอง

ข้อ ๕ ให้นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ และข้อ ๔ มาใช้บังคับแก่ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียด้วยโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕
ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แบบ ทส. ๑

แบบบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย
ของแหล่งกำเนิดมลพิษ

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย .....
ถนน ..... แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....
จังหวัด ..... โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....
มี ..... เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท .....
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....
ซึ่งมีแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

ได้เก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียปรากฏตามตาราง ดังนี้

วัน เดือน ปี	สถิติและข้อมูลที่เก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ														ลายมือชื่อ ผู้บันทึก
	ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)	ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.)	การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย)	ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตรหรือกิโลกรัม)	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย							ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.)	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข	
						ระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องเติมอากาศ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมสารเคมี (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบตะกอน (ปกติ/ผิดปกติ)	อื่น ๆ (ระบุ) (ปกติ/ผิดปกติ)			

หมายเหตุ ๑. ให้กรอกสถิติและข้อมูลเฉพาะในกรณีที่มีสถิติและข้อมูลนั้น ๆ ในแต่ละวัน

๒. ในกรณีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติ ให้แนบผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งทุกวันแยกตามพารามิเตอร์ที่ตรวจวัด และทำการสรุปผลเป็นสถิติและข้อมูลรายเดือน

ขอรับรองว่าการบันทึกสถิติและข้อมูลตามตารางข้างต้นถูกต้องทุกประการ

..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

(.....)

..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

แบบ ทส. ๒

รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

๑. ข้อมูลทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย .....
ถนน ..... แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....
จังหวัด ..... โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....
มี ..... เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท .....
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....

ในการนี้ ขอรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษสำหรับเดือน ..... พ.ศ. .... ตามที่ได้กำหนดในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะ

..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
(.....)
..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....
..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

(๑) ประเภท/ชนิดของระบบบำบัดน้ำเสีย .....
ความสามารถในการรองรับน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสีย ..... ลบ.ม./วัน

(๒) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ แบบต่อเนื่อง ..... ชั่วโมง/วัน
☐ แบบไม่ต่อเนื่อง (ระบุ) .....

(๓) อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ เครื่องสูบน้ำ ☐ เครื่องเติมอากาศ
☐ เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ เครื่องกวน/ผสมสารเคมี
☐ เครื่องสูบตะกอน ☐ อื่น ๆ (ระบุ) .....

(๔) แหล่งรองรับน้ำทิ้ง (ระบุ) .....

(๕) วิธีจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด .....

๓. สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

(๑) ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย) .....

(๒) ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) .....

(๓) ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) .....

(๔) การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย .....

(๕) ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ลิตรหรือกิโลกรัม) .....

(๖) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

- ระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องสูบน้ำ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องเติมอากาศ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องกวน/ผสมสารเคมี ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องสูบตะกอน ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- อื่น ๆ ..... ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....

(๗) ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) .....

(๘) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข .....

.....

คำเตือน ๑. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๖

๒. ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมควบคุมมลพิษ

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกรมควบคุมมลพิษเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้กรมควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมควบคุมมลพิษเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่มของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

"ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรอง" หมายความว่า ห้องปฏิบัติการที่ได้การรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17025 ไม่ว่าจะเป็นห้องปฏิบัติการที่จัดตั้งขึ้นโดยหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชนที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

"เหตุสุดวิสัย" หมายความว่า เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้นก็ดี จะให้ผลพิบัติก็ดี เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้ แม้ทั้งบุคคลผู้ต้องประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะหรือภาวะเช่นนั้น

ข้อ ๓ เหตุที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะต้องนำพิจารณาเพื่อเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งซ้ำหรือเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพิ่ม

๓.๑ จุดเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง เช่น จุดเก็บตัวอย่างที่ไม่เป็นตัวแทนน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นที่ระบายออกสู่ภายนอกอย่างแท้จริง

๓.๒ วิธีการเก็บและรักษาสภาพตัวอย่างน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐานหรือหลักวิชาการ

๓.๓ กรณีแบ่งตัวอย่างน้ำทิ้งที่เก็บตัวอย่างร่วมกันไปวิเคราะห์ โดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองแล้วผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

๓.๔ ผลการ...

๓.๔ ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษย้อนหลังภายในระยะเวลา ๓ เดือน ก่อนวันที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผลการวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรอง พร้อมแนบหลักฐานแสดงจุดเก็บตัวอย่าง พารามิเตอร์และวิธีวิเคราะห์

๓.๕ ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ และเมื่อหักลบค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty) จากการวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองแล้ว ปรากฏว่าผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

กรณีที่เป็นไปตามข้อ ๓.๓ หรือ ๓.๔ แต่ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของแหล่งกำเนิดมลพิษมีพารามิเตอร์ที่ไม่ตรงกับผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะพิจารณาเอกสารขอบข่ายของพารามิเตอร์ตามใบรับรองความสามารถห้องปฏิบัติการ และหลักฐานการควบคุมคุณภาพผลการทดสอบตามวิธีการมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์น้ำและน้ำเสียใน Standard Methods for Examination of Water and Wastewater ซึ่ง APHA : American Public Health Association, AWWA : American Water Works Association และ WPCF : Water Pollution Control Federation ร่วมกันกำหนดไว้

ข้อ ๔ กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประสงค์จะโต้แย้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ให้จัดทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งพร้อมแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องมายังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับแจ้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และหากพ้นระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะดำเนินการทางปกครองต่อไป เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือกรณีมีข้อเท็จจริงใหม่ที่เป็นสาระสำคัญ

ข้อ ๕ การรับฟังข้อโต้แย้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามข้อ ๔ จะพิจารณาเพียง ๑ ครั้ง และถือเอาผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายประลอง ดำรงค์ไทย)
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙
เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) องค์กรที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ

(๓) การพิจารณาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในงานทางนโยบายโดยตรง

(๔) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓/ตอนที่ ๖๐ ก/หน้า ๑/๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

(๕) การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) การดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายการต่างประเทศ

(๗) การดำเนินงานเกี่ยวกับราชการทหารหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ทางยุทธการร่วมกับทหารในการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ

(๘) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๙) การดำเนินกิจการขององค์การทางศาสนา

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามข้อเสนอของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง" หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใด ๆ ในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

"การพิจารณาทางปกครอง" หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

"คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

"กฎ" หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

"คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท" หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

"คู่กรณี" หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง" ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ผู้นั้นต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกหรือเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดตามมาตรา ๗๖

มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่บุคคลดังกล่าวร้องขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนด

(๓) มีหนังสือเรียกให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดมาชี้แจงหรือแสดงความเห็นประกอบการพิจารณาได้

(๔) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมแต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติราชการทางปกครองให้เป็นไปโดยมีความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๖) เรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๒
คำสั่งทางปกครอง

ส่วนที่ ๑
เจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๒ คำสั่งทางปกครองจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีเอง

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๗๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๖ การให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุบกพร่องอย่างยิ่งต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

มาตรา ๗๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ วรรคสอง การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการชุดนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีมีกรรมการครบที่จะเป็นองค์ประชุมได้ แต่การพิจารณาเรื่องใดถ้าต้องเลื่อนมาเพราะไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมของคณะกรรมการซึ่งมิใช่คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมาและการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม แต่ทั้งนี้ต้องระบุความประสงค์ให้เกิดผลตามบทบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือนัดประชุมด้วย

มาตรา ๘๐ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการกำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๘๑ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการมีหน้าที่ต้องดำเนินการใด ๆ นอกจากการดำเนินการประชุมให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

มาตรา ๘๓ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๘๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น

ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๕ ให้ถือว่าระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นระเบียบที่คณะรัฐมนตรีวางขึ้นตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๖ บรรดาคำขอเพื่อให้มีคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ได้รับไว้ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ทำการพิจารณาคำขอดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายหรือกฎสำหรับเรื่องนั้นได้กำหนดไว้

มาตรา ๘๗ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นแล้ว บทบัญญัติมาตรา ๔๘ ให้เป็นอันยกเลิก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

แบบใบยืม และคืนพัสดุ (ด้านน้ำและดิน) ณ ห้องพัสดุ กตพ. ๑ และ ๒ หน้า ๑

เรียน หน.ศูนย์สนับสนุนการตรวจวัดมลพิษ ผ่าน ผอ. ..... วันที่/เวลาที่จอง ..... /.....โทร. .....

ด้วยข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว) (ชื่อ) ..... (นามสกุล) ..... มีความประสงค์ขอยืมพัสดุ ลำดับที่ .....

เพื่อปฏิบัติราชการกรณี .....ในพื้นที่ .....ระหว่างวันที่.....จึงขอยืมพัสดุระหว่างวันที่..... ดังนี้

พัสดุที่ให้ยืม (✓)	ลำดับที่/รายละเอียดพัสดุ	หมายเลข/จำนวนพัสดุที่ให้ยืม (✕)	จำนวน	สภาพ/ใช้ได้ (✓)/ชำรุด (ระบุ...)	
				ก่อนใช้งาน	หลังใช้งาน
	ครุภัณฑ์				
	๑. อุปกรณ์เก็บตัวอย่างน้ำ (Water Sampler)	(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕)			
	๒. อุปกรณ์เก็บตัวอย่างดินตะกอน หรือโคลนดินใต้ท้องน้ำ (Grab Sample) ยี่ห้อ Ekman Dredge รุ่น GS - 600	(๑)			
	๓. อุปกรณ์เก็บตัวอย่างสัตว์น้ำ (ถุงเก็บแพลงตอน)	(๑)			
	๔. เครื่องมือเก็บตัวอย่างน้ำแบบอัตโนมัติ ยี่ห้อ ISCO รุ่น 6700 Full - Size	(๑)			
	๕. เครื่องมือตรวจวัดความเค็ม สภาพการนำไฟฟ้า ความเป็นกรด – เป็นด่าง ออกซิเจนละลายในน้ำ อุณหภูมิ mV และ TDS ยี่ห้อ HACH รุ่น sensION 156	(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐)			
	๖. เครื่องมือตรวจวัดความเป็นกรด - เป็นด่าง ความเค็ม สภาพการนำไฟฟ้าและอุณหภูมิ ยี่ห้อ YSI รุ่น ๖๓	(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒)(๑๓)(๑๔)(๑๕)(๑๖)(๑๗)(๑๘)(๑๙)(๒๐)			
	๗. เครื่องเก็บตัวอย่างดิน (Soil Sampler Chromed Plated) รุ่น MBD 226078	(๑)			
	๘. เครื่องมือตรวจวัดคุณภาพน้ำหลายตัวแปร (DO, Sal, Conduct , Temp, TDS, pH, ORP and Barometer) ยี่ห้อ YSI รุ่น 556 MPS	(๑) (๒) (๓)			
	๙. เครื่องมือตรวจวัดคุณภาพน้ำหลายตัวแปร ยี่ห้อ YSI รุ่น Professional Plus	(๑) (๒) (๓) (๔)			
	๑๐. ชุดกรองตัวอย่างน้ำ ยี่ห้อ KNF รุ่น N 035.1.2AT.18 – IP20	(๑) (๒)			

เรียน .....

โปรดดำเนินการตรวจสอบ และจัดเตรียมพัสดุข้างต้น

ลงชื่อ .....

(นายสมพงษ์ หงษ์สินี)

หน.ศูนย์สนับสนุนการตรวจวัดมลพิษ

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

แจ้งผล ๑. พัสดุที่ให้ยืมได้ ได้แก่ .....

๒. พัสดุที่ให้ยืมไม่ได้ ได้แก่ .....

รับพัสดุได้ตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ลงชื่อ ..... ผู้ตรวจสอบ

(.....)

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

D : แบบใบยืม และคืนพัสดุ (ด้านน้ำและดิน) ณ ห้องพัสดุ กตพ. ๑ และ ๒ 2019 07 12.xls.2019 07 12 P1

แบบใบยืม และคืนพัสดุ (ด้านน้ำและดิน) ณ ห้องพัสดุ กตพ. ๑ และ ๒ หน้า ๒

พัสดุที่ให้ยืม (√)	ลำดับที่/รายละเอียดพัสดุ	หมายเลข/จำนวนพัสดุที่ให้ยืม (✕)	จำนวน	สภาพ/ใช้ได้ (√)/ชำรุด (ระบุ...)	
				ก่อนใช้งาน	หลังใช้งาน
	๑๑. เครื่องวัดความลึกของน้ำ ยี่ห้อ Honda รุ่น PS - 7FL	(๑) (๒)			
	๑๒. อุปกรณ์ประกอบ				
	๑) กล่องโฟม ขนาด/เล็ก/กลาง/ใหญ่				
	๒) ด้ามตักน้ำสเตนเลส (NO...)				
	๓) ถังตักน้ำพลาสติกสำหรับแช่ตัวอย่างน้ำ (NO...)				
	๔) ถังตักน้ำพลาสติก (NO...)				
	๕) ขันตักน้ำพลาสติก (NO...)				
	๖) กรวยตวงน้ำพลาสติก (NO...)				
	๗) แกลลอน ขนาด/เล็ก/กลาง/ใหญ่				
	๘) ชุดต่อไฟฟ้าพร้อมม้วนเก็บแบบใช้มือหมุน (๒๐ - ๓๐ เมตร) (NO...)				
	๙) ชุดต่อไฟฟ้าแบบ ๓ ตา (๓ - ๑๐ เมตร) (NO...)				
	๑๐) หัวปลั๊กไฟฟ้า (NO...)				
	๑๑) กล่องเอนกประสงค์ (ใส่วัสดุที่จำเป็นในการเก็บตัวอย่างน้ำ) (NO...)				
	๑๒)				
	๑๓)				

หมายเหตุ ใบยืมฯ ฉบับนี้จะสมบูรณ์และถูกต้องตามระเบียบพัสดุฯ **ผู้ยืมครุภัณฑ์** จะต้องขอและได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจาก อคพ. ด้วย

ลงชื่อ ..... ผู้ยืมพัสดุ
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันเดือนปี / เวลา ..... / ..... นาฬิกา

ลงชื่อ ..... ผู้ให้ยืมพัสดุ
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันเดือนปี / เวลา ..... / ..... นาฬิกา

ลงชื่อ ..... ผู้คืนพัสดุ
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันเดือนปี / เวลา ..... / ..... นาฬิกา

ลงชื่อ ..... ผู้รับคืนพัสดุ
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันเดือนปี / เวลา ..... / ..... นาฬิกา

แบบใบเบิกวัสดุสิ้นเปลือง ณ ห้องพัสดุ / ฝคบ. ๑ ชั้น B1 หน้า ๑/

เรียน หน.ศูนย์สนับสนุนฯ ผ่าน หน.....วันที่ / เวลาที่จอง...../.....โทร. .....

ด้วยข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว) (ชื่อ) ..... (นามสกุล) ..... มีความประสงค์ขอเบิกวั

ลำดับที่ .....เพื่อปฏิบัติราชการกรณี .....ในพื้นที่.....ระหว่างวันที่.....

จึงขอเบิกวัสดุระหว่างวันที่.....ดังนี้

วัสดุที่ให้เบิก (√)	ลำดับที่ / รายละเอียดวัสดุ (หน่วย)	จำนวน			คืนซาก	ไม่คืนซา
		เบิก	ใช้งาน	คืน	√ (จำนวน)	(×)
	๑. แบตเตอรี่ ขนาด ๙ โวลท์ (ก้อน)					
	๒. แบตเตอรี่แบบ AA ขนาด ๑.๕ โวลท์ (ก้อน)					
	๓. แบตเตอรี่แบบ AAA ขนาด ๑.๕ โวลท์ (ก้อน)					
	๔. แบตเตอรี่แบบ C ขนาด ๑.๕ โวลท์ (ก้อน)					
	๕. หน้ากากป้องกันฝุ่นละอองแบบคล้องหู รุ่น 9003A (ชิ้น)					
	๖. หน้ากากป้องกันฝุ่นละอองและไอสารตัวทำละลายเจือจาง รุ่น 9913V (ชิ้น)					
	๗. หน้ากากป้องกันไอเจือจางของไอกรด รุ่น ๙๙๑๖ (ชิ้น)					
	๘. ตลับกรองอนุภาคประสิทธิภาพสูง รุ่น ๒๐๙๑ (คู่)					
	๙. ตลับกรองไอระเหยสารทำละลายและไอกรดระดับเจือจาง รุ่น ๒๐๗๘ (คู่)					
	๑๐. ตลับกรองไอระเหยสารทำละลายและไอกรดระดับเจือจาง รุ่น ๓๐๑๑ (ชิ้น)					
	๑๑. เทปพันสายไฟ (ม้วน)					
	๑๒. ผ้าทำความสะอาด (ผืน)					
	๑๓. ถุงมือแพทย์ (คู่)					
	๑๔. ถุงดำ (ใบ)					
	๑๕. ถุงขิบ (ใบ) ขนาด.....					
	๑๖. กระดาษกาว (ม้วน)					
	๑๗. เทปใส (ม้วน)					
	๑๘. เทปสีน้ำตาล (ม้วน)					
	๑๙. กระดาษลิตมัส (กล่อง) กล่องละ ..... แผ่น					
	๒๐. ปากกาเขียนขวด (ด้าม)					

เรียน .....

โปรดดำเนินการตรวจสอบ และจัดเตรียมวัสดุข้างต้น

ลงชื่อ .....

(นายสมพงษ์ หงษ์สินี)

หน.ศูนย์สนับสนุนฯ

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

แจ้งผล ๑. วัสดุที่ให้เบิกได้ ได้แก่ .....

๒. วัสดุที่ให้เบิกไม่ได้ ได้แก่ .....

รับวัสดุได้ตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ลงชื่อ ..... ผู้ตรวจสอบ

(.....)

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

320GB EXT HD : แบบใบเบิกวัสดุสิ้นเปลืองห้องพัสดุ ฝคบ. ๑ 2016 01 03.xls.2016 01 03 P1

แบบใบเบิกวัสดุสิ้นเปลือง ณ ห้องพัสดุ / ฝตบ. ๑ ชั้น B1 หน้า

วัสดุที่ให้เบิก (√)	ลำดับที่ / รายละเอียดวัสดุ (หน่วย)	จำนวน			คืนซาก	ไม่คืน
		เบิก	ใช้งาน	คืน	√ (จำนวน)	(
	๒๑. พาราฟิล์ม (ม้วน)					
	๒๒. Aluminium Foil (ม้วน)					
	๒๓. ทินเนอร์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ (แกลลอน)					
	๒๔. สเปรย์ทำความสะอาดเครื่องมือ ยี่ห้อ ThreeBond ขนาดบรรจุ ๔๘๐ มิลลิลิตร (กระป๋อง)					
	๒๕.					
	๒๖.					
	๒๗.					
	๒๘.					
	๒๙.					
	๓๐.					

หมายเหตุ

เพื่อลดการสิ้นเปลืองของวัสดุสิ้นเปลืองจากการใช้งาน สามารถตรวจสอบได้ว่าการเบิกวัสดุได้นำไปใช้ประโยชน์เพื่องานราชการจริง และ วัสดุที่ใช้งานแล้วเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก จึงขอให้ผู้เบิกวัสดุปฏิบัติตามข้อกำหนดเบื้องต้น ดังนี้

๑. เมื่อมีการเปลี่ยนวัสดุใหม่ทดแทนของเก่า ให้นำซากวัสดุเก่าส่งคืนเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเพื่อตรวจสอบสภาพและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยว

๒. วัสดุที่เบิกไปใช้งานแล้วมีสภาพชำรุด / เสื่อมสภาพ / สกปรก ให้นำซากวัสดุเก่าส่งคืนเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ เพื่อจัดเก็บรวบรวมแ ให้หน่วยงานของ คพ. ที่รับผิดชอบทำการกำจัดให้ถูกต้อง ต่อไป

๓. ในการจัดเก็บซากวัสดุที่เบิกไปใช้งานแล้วตามข้อ ๑. และ ๒. กลับมาส่งคืนให้เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ผู้เบิกวัสดุสามารถเบิกภาชนะใน เช่น ถุงซิป ถุงดำ กล่องเปล่า เป็นต้น เพื่อใช้ในการจัดเก็บและรวบรวมวัสดุดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการได้

ลงชื่อ ..... ผู้เบิกวัสดุ
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันเดือนปี / เวลา ..... / ..... นาฬิกา

ลงชื่อ ..... ผู้ให้เบิกวัสดุ
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันเดือนปี / เวลา ..... / ..... นาฬิ

ลงชื่อ ..... ผู้คืนวัสดุ
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันเดือนปี / เวลา ..... / ..... นาฬิกา

ลงชื่อ ..... ผู้รับคืนวัสดุ
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันเดือนปี / เวลา ..... / ..... นาฬิ

320GB EXT HD : แบบใบเบิกวัสดุสิ้นเปลืองห้องพัสดุ ฝตบ. ๑ 2016 01 03.xls.2016 01 03 P2

ห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ Environmental Laboratory, Pollution Control Department

No. .....

ใบขอรับบริการ (เตรียมอุปกรณ์และทดสอบตัวอย่างน้ำและดิน)

เรียน ผอ.สวน. ผ่าน ผอ. กอง..... / ผอ. ส่วน .....

ทำเครื่องหมาย ✓ ใน [ ]

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)..... ส่วน..... กอง .....

โทร. ..... E-mail: .....

ต้องการเก็บตัวอย่างโครงการ ..... จังหวัด .....

ในวันที่ .....ถึงวันที่ ..... สำหรับ [ ] งานปกติ [ ] งานบังคับใช้กฎหมาย [ ] เรื่องร้องเรียน [ ] ฉุกเฉิน [ ] อื่นๆ .....

ประเภทตัวอย่าง (เลือกได้มากกว่า 1 รายการ): [ ] น้ำทิ้ง ประเภทแหล่ง.....[ ] น้ำผิวดิน [ ] น้ำใต้ดิน

ขอเบิกอุปกรณ์และสารเคมีดังนี้ [ ] น้ำ..... [ ] ดิน/ตะกอนดิน [ ] ตัวอย่างอื่นๆ .....

อุปกรณ์เก็บตัวอย่าง	ขนาด	จำนวนขวด		ความต้องการส่งตัวอย่าง	ฉลาก	จำนวนส่งคืน	
		ตัวอย่าง	สำรอง			ขวดเปล่า	ชำรุด
ขวด DO พร้อมฝาพลาสติก	300			[ ] DO	-		
ขวดพลาสติก (PE)	2000			[ ] BOD	ขาว		
	500/1000			[ ] TSS [ ] TDS [ ] TS [ ] NO_2^--N [ ] pH [ ] EC [ ] Alkalinity	ขาว		
	500			[ ] Cl^- [ ] SO_4^{2-} [ ] NO_3^- [ ] Ca^{2+} [ ] Na^+ [ ] Mg^{2+} [ ] K^+ [ ] NH_4^+	ขาว		
	500			[ ] TPN	ขาว		
ขวดแก้ว	500			[ ] PO_4^{3-}-P	ขาว		
ขวดแก้ว Sterile	100 / 1000			[ ] TCB [ ] FCB น้ำทะเล [ ] TCB / [ ] FCB / [ ] Enterococci Bacteria	ขาว		
ขวดแก้วสีชา	700/1000			[ ] Color at pH 7.0 / Color at original pH	ขาว		
ขวด HDPE	500/1000			[ ] TP [ ] COD [ ] NO_3^--N [ ] NH_3-N [ ] TKN [ ] TN [ ] TDN	ชมพู		
ขวดแก้วสีชา	700/1000			[ ] Oil&Grease (O&G)	ชมพู		
ขวด HDPE	500			HM: [ ] Cu [ ] Cd [ ] Cr [ ] Pb [ ] Mn [ ] Ni	เหลือง		
	1000			[ ] Zn [ ] Fe [ ] As [ ] Se [ ] Ba [ ] Al [ ] Hardness			
	500			HM น้ำทะเล: [ ] Cu [ ] Cd [ ] Fe [ ] Pb	เหลือง		
ขวด HDPE	500			[ ] Hg	ส้ม		
ขวด PTFE, Teflon	250			[ ] Hg น้ำทะเล	ฟ้า		
PTFE-Sealed Screw Cap Bottle	40			[ ] VOCs (น้ำใต้ดิน)	ฟ้า		
ขวด DO พร้อมฝาพลาสติก	300			[ ] S^{2-} [ ] H_2S	ม่วง		
ขวด HDPE	250 / 500			[ ] CN [ ] Cr^{6+}	เขียวอ่อน		
กระปุกเก็บดิน	500			HM: [ ] Cu [ ] Cd [ ] Cr [ ] Pb [ ] Mn [ ] Ni [ ] Zn [ ] Fe [ ] As [ ] Se [ ] Ba [ ] Al [ ] Hg	ขาว		
อื่นๆ (ระบุ).....				[ ]	เขียว		

สารเคมี	ปริมาตร (ml)	พารามิเตอร์	วัสดุ/อุปกรณ์	ขนาด	จำนวน	ชำรุด
Starch (น้ำแป้ง) / $MnSO_4$ / AIA / 0.025 N		DO	บิวเรต	ml		
			ขาตั้งบิวเรต	-		
H_2SO_4 (Conc.)		TP / COD / NO_3^--N / NH_3-N / TKN /	ปิเปต	5 ml		
		TN / TDN / O&G	ปิเปต	1 ml		
HNO_3 (Conc.)		HM / Hardness / Hg	ลูกยาง			
Zinc acetate (2 N) / NaOH (6 N)	/	S^{2-} / H_2S	น้ำกลั่น (ขวด)			
HCl (6 N) / HCl (Conc.)	/	VOCs น้ำใต้ดิน / Hg น้ำทะเล	กระบอกตวง			
NaOH (40%) / NaOH (5 N)	/	CN / Cr^{6+}				

มอบหมายให้ ..... โทร..... เป็นผู้ประสานงานการจัดเตรียมอุปกรณ์/สารเคมี กำหนดรับอุปกรณ์วันที่ ...../...../..... และคืนอุปกรณ์ในวันที่ ..... ช่วง [ ] เช้า [ ] บ่าย [ ] นอกเวลาทำการ โดยขอรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น

หน. โครงการ..... ผู้ส่งคืนอุปกรณ์..... ผู้รับคืนอุปกรณ์.....

( ) ( ) ( )

..... / ..... / .... /..... /..... ..... /..... /.....

เฉพาะห้องปฏิบัติการ: รับใบงานโดย.....วันที่.....ตรวจสอบโดย..... วันที่.....อนุมัติโดย.....วันที่.....

ข้อมูลเพิ่มเติม:.....

หมายเหตุ 1. ห้องปฏิบัติการมีนโยบายไม่รายงานความสอดคล้องกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน ไม่รายงานข้อคิดเห็นและแปลผล และไม่อ้างเหมาช่วงงานทดสอบ

2. กรุณาแจ้งล่วงหน้าก่อนทำการออกเก็บตัวอย่าง 7 วัน มิฉะนั้นอาจได้รับความไม่สะดวกในการให้บริการ

3. หากต้องการส่งคืนอุปกรณ์นอกเวลาทำการ ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการทราบอย่างช้าในเวลาทำการของวันนั้น โทร. 0 2298 2588, 0 2298 2561, 0 2298 2566

4. ห้องปฏิบัติการใช้วิธีทดสอบตามมาตรฐานซึ่งระบุในรายการพารามิเตอร์ทดสอบประจำปีงบประมาณ

F-00-37

ครั้งที่แก้ไข 0 วันที่ 14 พฤษภาคม 2562

ที่ ทส ๐๓๐๗/

กรมควบคุมมลพิษ
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตรวจสอบการระบายน้ำทิ้ง

เรียน ผู้จัดการโรงแรม.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม จำนวน ๓ แผ่น

๒. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) จำนวน ๒ แผ่น

๓. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด จำนวน ๗ แผ่น

๔. กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๘ แผ่น

ด้วยกรมควบคุมมลพิษ ดำเนินโครงการตรวจสอบการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งอาคารบางประเภทและบางขนาดเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ๒ และ ๓ เพื่อควบคุมการระบายน้ำทิ้งให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ หากฝ่าฝืน มีบทกำหนดโทษทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๔ และ ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

กรมควบคุมมลพิษ ขอความร่วมมือจากท่าน โปรดอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเก็บตัวอย่างน้ำเสีย/น้ำทิ้ง และปฏิบัติตามกฎกระทรวงฯ ดังกล่าวอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ มอบหมายให้..... โทร. ๐ ๒๒๙๘..... เป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

กองตรวจมลพิษ
โทร. ๐ ๒๒๙๘.....
โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๕๓๙๖

แบบ ร.ร.๒

ทะเบียนเลขที่.....

ใบอนุญาตเลขที่.....

กระทรวงมหาดไทย

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

- - - - - - - - - - - - - - - - - -

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า.....

.....

ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.๒๕๔๗ โดยใช้ชื่อภาษาไทยว่า.....

.....

ชื่อภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี).....

โรงแรมประเภท.....จำนวนห้องพัก.....ห้อง

สถานที่ตั้ง.....

.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึง วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นายทะเบียน

ประทับตราประจำตำแหน่งเป็นสำคัญ

คำเตือน

(๑) ใบอนุญาตนี้ให้ใช้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น โดยให้แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้โดยง่าย

(๒) ผู้รับอนุญาตจะต้องไม่กระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.๒๕๔๗ และจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

(๓) ผู้รับอนุญาตจะต้องไม่ดำเนินกิจการในลักษณะที่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) กรณีที่ผู้รับอนุญาตละเลยหรือกระทำการฝ่าฝืนเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้นจะต้องถูกดำเนินคดีอาญาหรือโทษปรับทางปกครองตามที่กฎหมายบัญญัติ และนายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

(๕) ให้ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หากยื่นคำขอไม่ทันตามกำหนดดังกล่าวให้ยื่นได้อีกภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ แต่ทั้งนี้ต้องชำระค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของค่าธรรมเนียมใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องขออนุญาตใหม่

บันทึกนายทะเบียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบ ร.ร.๕

กระทรวงมหาดไทย
ใบอนุญาตเปิดโรงแรม

ที่.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
อาชีพ.....เปิดโรงแรมประเภทชั้นที่.....มีชื่อหรือยี่ห้อว่า.....
ตั้งอยู่ที่ตำบล.....ซึ่งมีจำนวนห้องสำหรับให้เช่าพัก.....ห้อง
โดย.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
อาชีพ.....เป็นเจ้าสำนักควบคุมและจัดการโรงแรมนี้

ใบอนุญาตนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
และใช้ได้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. .....

ลงนาม.....
นายทะเบียนผู้อนุญาต

ที่ติดรูปถ่าย
เจ้าสำนักโรงแรม

แบบ ร.ร.๕ นี้ เป็นแบบฉบับใหม่ท้ายกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓)

แบบ ร.ร.๖ ถูกยกเลิกแล้วจึงไม่พิมพ์ลงไว้ ให้ดูแบบ ร.ร.๖ ท้ายกฎกระทรวงฯ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ.๒๔๙๖) แทน ในที่สุดถูกยกเลิกใช้แบบท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๐๔) แทน

กรณีศึกษาที่ 1: การพิจารณาการเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ กรณีตั้งอยู่บนพื้นที่ต่อเนื่องหรืออยู่ในพื้นที่เดียวกัน แต่ใบอนุญาตหลายใบ และชื่อผู้ได้รับอนุญาตต่างกัน

โรงแรม 2 แห่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

- ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ตั้งอยู่เลขที่ ..... ถนน..... อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนห้องพัก 178 ห้อง ใช้ชื่อว่า โรงแรม....ป..... โดยมีนาย.....ก.....เป็นผู้ได้รับอนุญาต
- ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ตั้งอยู่เลขที่ ..... ถนน..... อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนห้องพัก 79 ห้อง ใช้ชื่อว่า โรงแรม...ป.2.... โดยมีบริษัท.....ข.....จำกัด เป็นผู้ได้รับอนุญาตมีระบบบำบัดน้ำเสีย จำนวน 2 ชุด (ประจำแต่ละแห่ง) น้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วจากระบบ แต่ละชุดจะถูกรวบรวมมายังบ่อพักน้ำทิ้งบริเวณด้านหลังโรงแรมก่อนระบายออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ จำนวน 1 จุด ซึ่งจากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งพบว่ามีค่าน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กฎหมายกำหนด และมีการดำเนินการจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย แบบ ทส.1 และ ทส.2 นำส่งเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 1 ชุด ภายใต้ชื่อโรงแรม....ป..... โดยบริษัท.....ข.....จำกัด จากการสอบถามผู้นำตรวจเพิ่มเติม แจ้งว่าการจดทะเบียนบริษัท.....ข.....จำกัด ระบุ นาย.....ก..... และนาง.....ช.....เป็นกรรมการบริษัท และโรงแรม....ป..... และ....ป.2..... บริหารงานโดยบริษัท.....ข.....จำกัด และใช้ชื่อว่าโรงแรม....ป..... ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบได้ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ของโรงแรม....ป..... พบว่า โรงแรม....ป..... ได้เปิดให้บริการห้องพัก ระบุจำนวนรวมทั้งสิ้น 266 ห้อง

กรณีข้างต้น จะคิดคำนวณห้องพักของโรงแรมทั้ง 2 แห่ง อย่างไร และจะดำเนินการทางปกครองกับผู้ใด

จากข้อเท็จจริงข้างต้น พบว่า โรงแรมทั้ง 2 แห่ง ใช้ชื่อต่างกัน ได้รับใบอนุญาตแยกกัน ระบุผู้ได้รับอนุญาตเป็นบุคคลและนิติบุคคล การขออนุญาตทั้งหมดใช้ประโยชน์ร่วมกันและลักษณะเดียวกันในพื้นที่และเลขที่ตั้งเดียวกัน มีที่ตั้งเลขที่เดียวกัน คือ โรงแรม....ป..... มีนาย.....ก..... ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ระบุจำนวนห้องพัก 178 ห้อง และภายในพื้นที่และเลขที่ตั้งเดียวกัน บริษัท.....จ..... .จำกัด ซึ่งมี นาย.....ก..... เป็นกรรมการบริษัท ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม โดยใช้ชื่อว่า โรงแรม....ป.2..... มีจำนวนห้องพัก 79 ห้อง บริหารงานโดยบริษัท .....ข.....จำกัด ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคารและจำนวนห้องของอาคารหรือกลุ่มอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ข้อ 2 การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของกลุ่มอาคาร ให้คิดคำนวณจากอาคาร ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่องและอยู่ในโครงการเดียวกัน ประกอบกับจากการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมทางเว็บไซต์ พบว่า โรงแรม....ป..... เปิดให้บริการห้องพักรวมทั้งสิ้น 266 ห้อง ดังนั้น จึงคิดคำนวณจำนวนห้องพักของโรงแรมทั้ง 2 แห่ง ให้ยึดตามใบอนุญาตที่แสดงต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ รวมกันเป็น 257 ห้อง เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก.

กรณีนี้ จึงถือได้ว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามใบอนุญาตคือบริษัท .....ข.....จำกัด เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตามมาตรการทางปกครองต่อไป

กรณีศึกษาที่ 2 การคิดคำนวณจำนวนห้องพักของกลุ่มอาคาร ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นที่ต่อเนื่องหรืออยู่ในพื้นที่เดียวกัน ได้รับใบอนุญาตหลายใบ แต่ชื่อผู้ได้รับอนุญาตเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลเดียวกัน

โรงแรมแห่งหนึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

- ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนห้องพัก 34 ห้อง ใช้ชื่อว่า โรงแรมนครเชียงใหม่ โดยมีบริษัท ลานนา จำกัด เป็นผู้ได้รับอนุญาต
- ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนห้องพัก 41 ห้อง ใช้ชื่อว่า โรงแรมนครเชียงใหม่เหนือ โดยมีบริษัท ลานนา จำกัด เป็น ผู้ได้รับอนุญาตโรงแรมนครเชียงใหม่ มีระบบบำบัดน้ำเสีย จำนวน 1 ชุด มีการระบายน้ำทิ้ง จำนวน 1 จุด ซึ่ง น้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนด และมีการดำเนินการจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย แบบ ทส.1 และ ทส.2 นำส่งเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 1 ชุด ภายใต้ชื่อโรงแรมนครเชียงใหม่ ระบุจำนวนห้องพัก 75 ห้อง โดยบริษัท ลานนา จำกัด

กรณีข้างต้น จะคิดคำนวณห้องพักของโรงแรมทั้ง 2 แห่ง อย่างไร และจะดำเนินการทางปกครองกับผู้ใด

จากข้อเท็จจริงข้างต้น พบว่า ภายใต้เลขที่และที่ตั้งและเดียวกันของโรงแรมทั้ง 2 แห่ง มีบริษัทลานนา จำกัด ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรม จำนวน 2 ใบ คือโรงแรมนครเชียงใหม่ ระบุจำนวนห้องพัก 34 ห้อง และโรงแรมนครเชียงใหม่เหนือ ระบุจำนวนห้องพัก 41 ห้อง การขออนุญาตทั้งหมดใช้ประโยชน์ร่วมกันและลักษณะเดียวกันในพื้นที่และเลขที่ตั้งเดียวกัน บริหารงานโดย บริษัท ลานนา จำกัด ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคารหรือกลุ่มอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ข้อ 2 การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของกลุ่มอาคาร ให้คิดคำนวณจากอาคาร ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่องและอยู่ในโครงการเดียวกัน ดังนั้น จึงคิดคำนวณจำนวนห้องพักของโรงแรมทั้ง 2 แห่ง จึงให้ยึดตามใบอนุญาตที่แสดงต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ รวมกันเป็น 75 ห้อง เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ข.

กรณีนี้ จึงถือได้ว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามใบอนุญาตคือบริษัท ลานนา จำกัด เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตามมาตรการทางปกครองต่อไป

กรณีศึกษาที่ 3 : การพิจารณาการเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ กรณีตั้งอยู่บนพื้นที่ต่อเนื่องหรืออยู่ในพื้นที่เดียวกัน

โรงแรมแห่งหนึ่ง ประกอบด้วยอาคาร 2 หลัง ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน เป็นอาคารเก่า มีจำนวนห้องพัก 70 ห้อง และอาคารใหม่ มีจำนวนห้องพัก 150 ห้อง รวมเป็น 220 ห้อง สามารถแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมชื่อว่าโรงแรม...สอง.... ซึ่งมีบริษัท .....สอง.... จำกัด โดยนาย.....เป็นผู้ได้รับอนุญาต ตั้งอยู่เลขที่ ..... ถนน..... อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวนห้องพัก 150 ห้อง แต่ไม่สามารถแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมของอาคารเก่าได้ (ห้องพัก จำนวน 70 ห้อง)

โรงแรม...สอง.... มีระบบบำบัดน้ำเสีย จำนวน 2 ชุด แยกประจำแต่ละอาคาร มีการระบายน้ำทิ้งจำนวน 1 ชุด ซึ่งน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนด และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ตรวจสอบได้ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ของโรงแรม..สอง..... พบว่า เปิดให้บริการห้องพัก ระบุจำนวนรวมทั้งสิ้น 220 ห้อง

กรณีข้างต้น จะคิดคำนวณจำนวนห้องพักของโรงแรมอย่างไร และการแจ้งตรวจสอบการอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

จากข้อเท็จจริงข้างต้น พบว่า ภายใต้เลขที่และที่ตั้งเดียวกันของโรงแรมทั้ง 2 หลัง มีบริษัทสอง จำกัด เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมเพียง 1 ใบอนุญาต แต่เนื่องจากลักษณะการประกอบกิจการของอาคารทั้ง 2 หลัง เป็นการให้บริการในรูปแบบเดียวกันในพื้นที่และเลขที่ตั้งเดียวกัน บริหารงานโดย บริษัท สอง จำกัด ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคารหรือกลุ่มอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ข้อ 2 การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอยของกลุ่มอาคาร ให้คิดคำนวณจากอาคารซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่องและอยู่ในโครงการเดียวกัน ดังนั้น จึงคิดคำนวณจำนวนห้องพักของโรงแรมทั้ง 2 หลัง รวมกันเป็น 220 ห้อง เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารประเภท ก.

กรณีนี้ จึงถือได้ว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามใบอนุญาตคือบริษัท สอง จำกัดเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ดำเนินการตามมาตรการทางปกครองต่อไป และมีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ในฐานะนายทะเบียนผู้ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมเพื่อพิจารณาตรวจสอบการอนุญาตของอาคารเก่าของโรงแรม สอง จำกัด ตามอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ที่ กท ๑๐๐๗/

สำนักการระบายน้ำ กรุงเทพมหานคร
๑๒๓ ถนนมิตรไมตรี เขตดินแดง
กทม. ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง ขอความร่วมมือตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีโรงแรม (ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ).

เรียน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๗/..... ลงวันที่.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แนวท่อรวบรวมน้ำเสียและจุดดักน้ำเสียเข้าระบบ
๒. สำเนาหนังสือสำนักงานเขตยานนาวา ที่ กท ๔๕๐๓/..... ลงวันที่.....

ตามหนังสือที่อ้างถึงกรมควบคุมมลพิษ ขอให้สำนักการระบายน้ำ ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าได้อนุญาตให้โรงแรม (ชื่อแหล่งกำเนิดมลพิษ). ต่อเชื่อมท่อน้ำเสีย เพื่อส่งไปบำบัดน้ำเสียรวมของกรุงเทพมหานครหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักการระบายน้ำได้ตรวจสอบแล้ว ขอเรียนว่า สำนักงานเขตยานนาวา ได้อนุญาตให้โรงแรมฯ ดังกล่าว เชื่อมท่อระบายน้ำ เมื่อวันที่..... และสำนักการระบายน้ำได้ออกหนังสือรับรองการให้บริการบำบัดน้ำเสียแก่โรงแรมฯ ดังกล่าว เมื่อวันที่..... จริง เนื่องจากโรงแรมฯ ดังกล่าว อยู่ในพื้นที่บริการบำบัดน้ำเสียของโรงควบคุมคุณภาพน้ำช่องนนทรี โดยน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดเบื้องต้นของโรงแรมฯ จะระบายลงสู่บ่อพักท่อระบายน้ำสาธารณะของกรุงเทพมหานครในถนนนนทรี และจะถูกดักเข้าบ่อดักน้ำเสีย (รหัส). ก่อนลงคลองช่องนนทรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ
โทร. .....
โทรสาร .....

ที่ กท ๑๐๐๗/

สำนักการระบายน้ำ
๑๒๓ ถนนมิตรไมตรี เขตดินแดง
กทม. ๑๐๔๐๐

วัน เดือน ปี

เรื่อง การออกหนังสือรับรองการให้บริการบำบัดน้ำเสียโรงแรม.....

เรียน .....(เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ).....

อ้างถึง หนังสือบริษัท.....จำกัด (โรงแรม.....) ลงวันที่.....

ตามหนังสือที่อ้างถึง บริษัท.....จำกัด (โรงแรม.....) ขอให้ออกหนังสือรับรองการให้บริการบำบัดน้ำเสียของโรงแรม.....ตั้งอยู่เลขที่..... ถนน.....แขวง.....เขต.....กรุงเทพมหานคร นั้น

สำนักการระบายน้ำ ได้ตรวจสอบแล้วพบว่าโครงการดังกล่าวตั้งอยู่ในพื้นที่บริการบำบัดน้ำเสียของโรงควบคุมคุณภาพน้ำจตุจักร และพิจารณารายละเอียดตามหลักเกณฑ์การขอรับบริการของกรุงเทพมหานครแล้ว อนุญาตให้ดำเนินการตามรายละเอียดที่เสนอโดยสามารถทิ้งน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดเบื้องต้นได้ในช่วงเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๕.๐๐ น. ลงสู่บ่อพักท่อระบายน้ำสาธารณะของกรุงเทพมหานคร และห้ามทิ้งน้ำเสียลงมาในช่วงเวลาฝนตก ทั้งนี้ (เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ) ดังกล่าว จะต้องเสียค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียเมื่อกรุงเทพมหานครได้ประกาศหลักเกณฑ์การปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ที่มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งจะมีผลบังคับใช้ทางกฎหมายต่อไปในอนาคต

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
โทร. .....
โทรสาร .....

ระบบบำบัดน้ำเสียที่นิยมใช้สำหรับโรงแรม

โรงแรม ที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 200 ห้องขึ้นไป (อาคารประเภท ก.) และโรงแรม ที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ 60 ห้อง แต่ไม่ถึง 200 ห้อง (อาคารประเภท ข.) ส่วนมากตั้งอยู่ในเขตเมืองที่เป็นชุมชนหนาแน่น มีพื้นที่จำกัดเนื่องจากที่ดินมีราคาแพง จึงนิยมใช้งานระบบบำบัดน้ำเสียที่ใช้พื้นที่ก่อสร้างน้อย แต่มีค่าก่อสร้างและค่าใช้จ่ายในการเดินระบบสูง ซึ่งระบบบำบัดน้ำเสียที่นิยมใช้งานทั่วไปสำหรับอาคารประเภทดังกล่าว ได้แก่ ระบบเอเอส ระบบเอสบีอาร์ ระบบบ่อกรองไร้อากาศ ระบบบ่อกรองเติมอากาศ และระบบถังบำบัดสำเร็จรูป

1) **ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส** (Activated Sludge, AS)

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส (หรือระบบแอกติเวเต็ดสลัดจ์หรือระบบตะกอนเร่ง) เป็นระบบบำบัดน้ำเสียทางชีวภาพที่ควบคุมสภาวะในบ่อบำบัดให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์เพื่อให้ย่อยสลายหรือกินสารอินทรีย์ในน้ำเสีย เช่น มีการเติมอากาศ ควบคุมปริมาณจุลินทรีย์ให้พอเหมาะกับปริมาณสารอินทรีย์ที่เป็นอาหารโดยการกำจัดปริมาณจุลินทรีย์ส่วนเกินออกจากระบบ มีองค์ประกอบของการบำบัด 4 ส่วนหลัก ได้แก่ บ่อเติมอากาศ บ่อตกตะกอน การหมุนเวียนตะกอนกลับจากบ่อตกตะกอนมายังบ่อเติมอากาศเพื่อควบคุมปริมาณจุลินทรีย์ให้เหมาะสมต่อปริมาณอาหาร และการกำจัดตะกอนส่วนเกินออกจากระบบ

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอสจำแนกได้หลายชนิด เช่น ระบบเอเอสธรรมดา ระบบเอเอสกวนสมบูรณ์ ระบบเอเอสยืดเวลา ระบบเอเอสแบบเอสบีอาร์ และระบบเอเอสแบบคลองวนเวียน เป็นต้น โดยทั่วไปหากเป็นระบบที่ออกแบบและเดินระบบอย่างถูกต้อง (เติมอากาศ 4-8 ชั่วโมง ตกตะกอน 2 ชั่วโมง มีค่าออกซิเจนละลาย 2-3 มิลลิกรัมต่อลิตร) ลักษณะตะกอนในบ่อเติมอากาศจะมีตะกอนเข้มข้น มีสีน้ำตาลเข้มหรือคล้ายสีกาแฟ ทั้งนี้อาจมีระบบเอเอสบางชนิดที่ไม่จำเป็นต้องมีการกำจัดตะกอนส่วนเกิน เนื่องจากควบคุมระบบให้จุลินทรีย์ในระบบมีอายุตะกอนมาก และมีตะกอนส่วนเกินที่ต้องกำจัดน้อยมาก

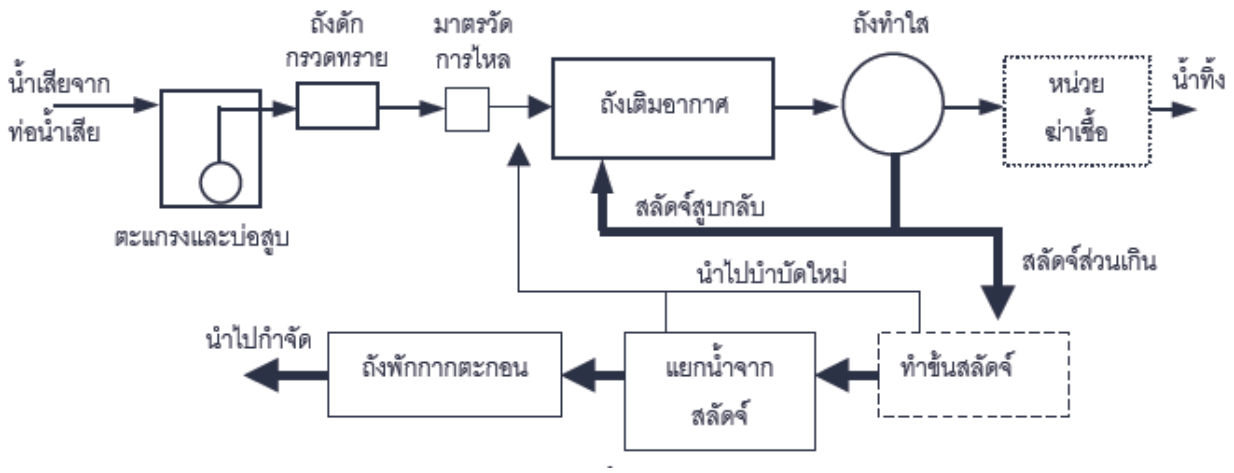

แผนผังระบบน้ำเสียแบบเอเอสแบบเติมอากาศยืดเวลา

2) **ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอสบีอาร์** (Sequencing Batch Reactor, SBR)

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอสบีอาร์เป็นระบบเอเอสชนิดหนึ่ง มีลักษณะเด่นคือ มีบ่อเติมอากาศและบ่อตกตะกอนเป็นบ่อบำบัดเดียวกัน และมีองค์ประกอบกระบวนการบำบัดคล้ายกับระบบเอเอสทั่วไป ได้แก่ การเติมอากาศ การตกตะกอน และการกำจัดตะกอนส่วนเกิน แต่ไม่มีการหมุนเวียนตะกอนเนื่องจากบ่อเติมอากาศและบ่อตกตะกอนเป็นบ่อเดียวกัน มีระยะเวลาการเติมอากาศและตกตะกอนใช้เกณฑ์ใกล้เคียงกับระบบเอเอส กล่าวคือ เติมอากาศอย่างน้อยตั้งแต่ 4 ชั่วโมงขึ้นไป ตกตะกอน 2 ชั่วโมง เป็นต้น โดยทั่วไปแบ่งกระบวนการทำงานของระบบเป็น 5 ระยะ ได้แก่ ระยะเติมน้ำเสีย เติมอากาศ ตกตะกอน ระบายน้ำใส และระยะพัก และพบว่าภายในระยะเวลา 1 วัน อาจมีรอบการทำงานเพื่อบำบัดน้ำเสีย 2 - 3 รอบต่อวัน ระบบเอสบีอาร์มีแนวโน้มได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจากใช้พื้นที่ก่อสร้างน้อยและสามารถปรับรูปแบบการเดินระบบให้กำจัดไนโตรเจนและฟอสฟอรัสได้

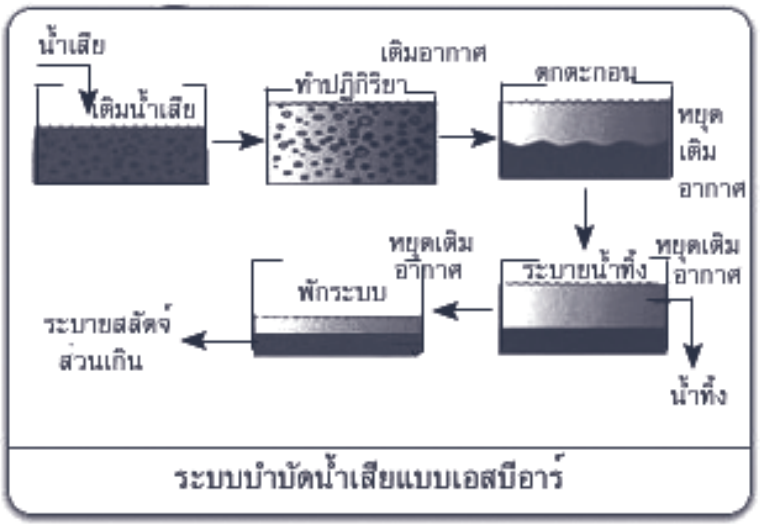

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอสบีอาร์

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอสบีอาร์

3) **ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ** (Anaerobic Filter)

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ เป็นระบบบำบัดน้ำเสียทางชีวภาพที่อาศัยจุลินทรีย์ที่ดำรงชีวิตแบบไร้อากาศและเกาะบนผิวตัวกลางในการย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสีย จึงอาจจัดเป็นระบบเจริญเติบโตแบบยึดเกาะตัวกลาง (Fixed Film Growth) ชนิดหนึ่ง มีองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการบำบัด ประกอบด้วยบ่อกรองไร้อากาศและบ่อพักน้ำใส ระบบนี้ไม่มีการเติมอากาศ และภายในบ่อกรองไร้อากาศบรรจุด้วยตัวกลางซึ่งอาจเป็นพลาสติกที่มีจำหน่ายทั่วไป หรือก้อนหิน กรวด หรือวัสดุที่มีลักษณะใกล้เคียงเพื่อให้เป็นตัวกลางให้จุลินทรีย์ยึดเกาะ ตัวกลางพลาสติกจะนิยมใช้งานมากกว่า โดยทั่วไปจะออกแบบให้น้ำเสียไหลเข้าด้านล่างบ่อผ่านชั้นตัวกลางขึ้นด้านบน และออกแบบให้มีบ่อเกรอะอยู่ก่อนบ่อกรองไร้อากาศเพื่อป้องกันตะกอนอุดตันชั้นตัวกลาง และระบบชนิดนี้อาจมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอที่จะทำให้น้ำทิ้งจากอาคารที่ทำการฯ เป็นไปตามค่ามาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด

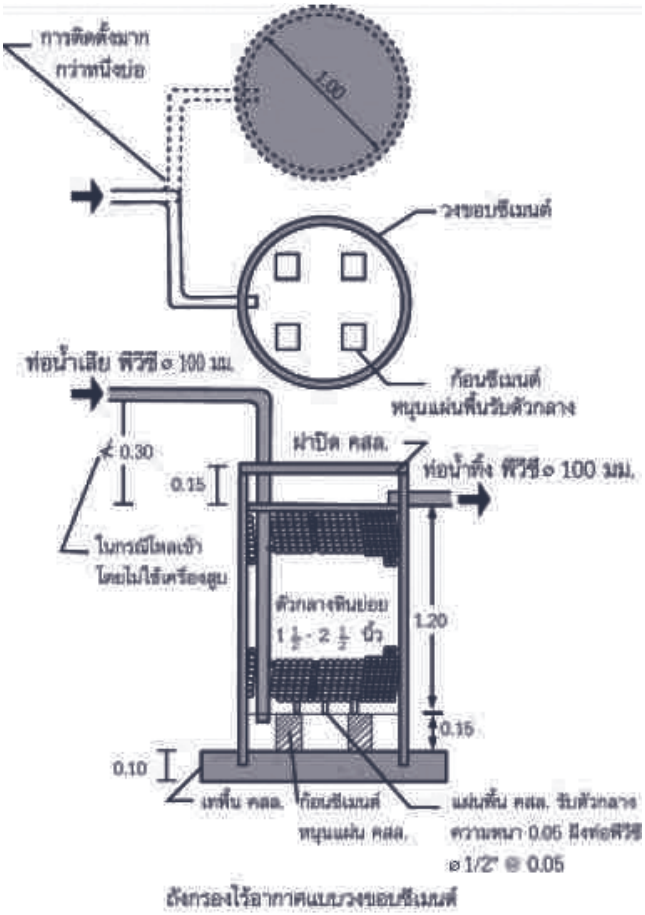

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองไร้อากาศ

4) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองเติมอากาศ (Aerobic Filter)

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองเติมอากาศ หรืออาจเรียกว่าระบบเจริญเติบโตแบบใช้อากาศและยึดเกาะตัวกลาง (Fixed Film Aeration) ชนิดหนึ่ง เป็นระบบที่พัฒนาต่อจากระบบกรองไร้อากาศเพื่อให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น โดยมีองค์ประกอบสำคัญคล้ายกับระบบกรองไร้อากาศ แต่ต่างกันที่มีการเติมอากาศซึ่งมักใช้เครื่องเติมอากาศแบบเครื่องเป่าอากาศจ่ายอากาศผ่านหัวพ่นอากาศที่อยู่ใต้ชั้นตัวกลาง

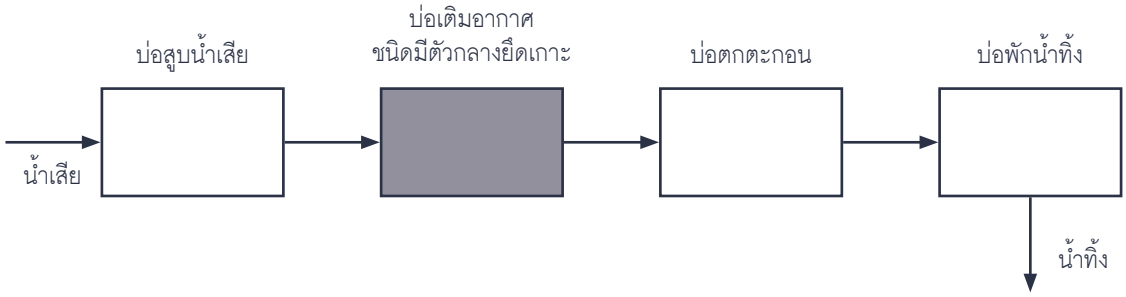

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อกรองเติมอากาศ

5) **ระบบบำบัดน้ำเสียแบบถังบำบัดสำเร็จรูป** (Compact Plant)

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบถังบำบัดสำเร็จรูปเป็นระบบบำบัดน้ำเสียซึ่งส่วนมากผลิตจากถังไฟเบอร์กล๊าส และมีจำหน่ายในท้องตลาดทั่วไป มีรูปร่างเป็นทรงกลม ทรงกระบอกหรือที่เรียกว่ารูปร่างแคปซูล และมีขนาดแตกต่างกันตามรุ่นและบริษัทผู้ผลิต อาจติดตั้งใต้ดินหรือบนดินก็ได้ ปัจจุบันมีทั้งประเภทที่กระบวนการบำบัดเป็นระบบบ่อกรองไร้อากาศ ระบบบ่อกรองเติมอากาศ และระบบเอเอส จึงอาจทำให้มีประสิทธิภาพแตกต่างกัน หากเป็นประเภทบ่อกรองไร้อากาศ หรือบ่อกรองเติมอากาศ อาจมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอที่จะทำให้น้ำทิ้งจากอาคารที่ทำการฯ เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด และหากเป็นแบบระบบเอเอสซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่าและอาจทำให้น้ำทิ้งเป็นไปตามค่ามาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดได้

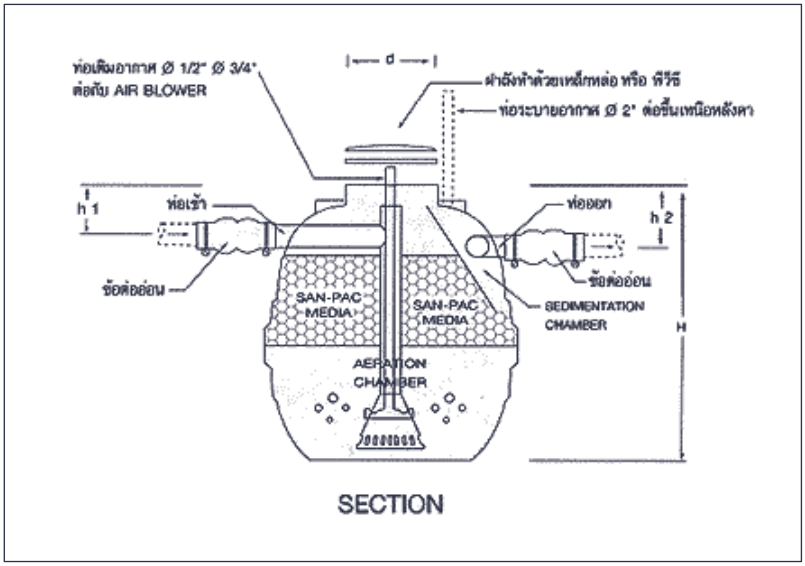

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบถังบำบัดสำเร็จรูปแบบเติมอากาศ

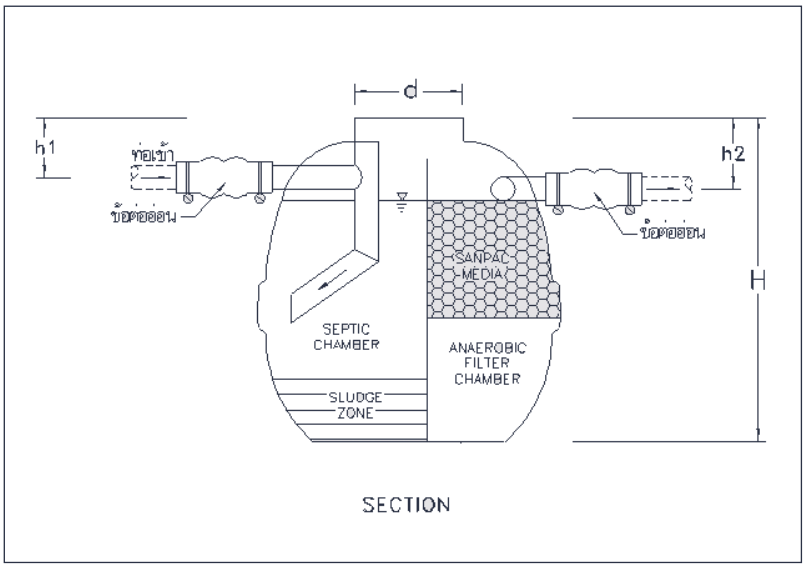

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบถังบำบัดสำเร็จรูปแบบไม่เติมอากาศ

กตพ.-น๐๒

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม

วันที่...17....เดือน....ธันวาคม....พ.ศ. 2553.....
เวลา...10.15.....-.....11.30.....น.

ชื่อผู้นำตรวจสอบ .....นายสากล มโนธรรม.....**ตำแหน่ง**.....ผู้จัดการฝ่ายซ่อมบำรุง.....
โทรศัพท์.....0 2246 4823..... **โทรสาร**.....0 2246 4824.....
ผู้ตรวจสอบ....นางสาวปฏิณญา พรหมสุข ...**ตำแหน่ง**.....นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ.....**หน่วยงาน**.....กรมควบคุมมลพิษ .....
ผู้ร่วมตรวจสอบ
๑. .....นายสมคิด บดินทร.....**ตำแหน่ง**.....นักวิชาการสุขาภิบาล 6.....**หน่วยงาน**...สำนักงานเขตราชเทวี.....
โทรศัพท์.....0 2246 5316.....**โทรสาร**.....0 2246 5318.....
๒. .....นางสาวคำสร้อย ร่าเริง.....**ตำแหน่ง**.....นักวิชาการสิ่งแวดล้อม..... **หน่วยงาน**....กรมควบคุมมลพิษ...
โทรศัพท์. .....0 2298 0000.....**โทรสาร**.....0 2298 2596.....

---

๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อโรงแรม.....เฮฟเว่นเพลส.....
ที่ตั้ง เลขที่.....13.....หมู่ที่....-.....ซอย.....-.....ถนน...ราชปรารภ.....ตำบล/แขวง....มักกะสัน.....
อำเภอ/เขต.....ราชเทวี.....จังหวัด.....กรุงเทพฯ.....รหัสไปรษณีย์.....10400.....
โทรศัพท์...0 2246 4823.....โทรสาร.....0 22464824.....เขตปกครอง.....
พิกัดดาวเทียม (GPS) [/] 47P [ ] 48P X ☐☐☐☐☐☐ Y ☐☐☐☐☐☐☐
[ ] ในเขต [/] นอกเขต พื้นที่ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวม

๑.๒ ชื่อเจ้าของ [ ] บุคคล [/] นิติบุคคล.....บริษัท เฮฟเว่นเพลส จำกัด.....
[/] ที่ตั้ง เช่นเดียวกับข้อ 1.1
ที่ตั้ง เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....

๑.๓ ใบอนุญาต
[ ] ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร.ร.2) [ ] ไม่สามารถแสดงใบอนุญาตได้
ทะเบียนเลขที่.....เมื่อวันที่.....ออกโดย.....
[/] ใบอนุญาตเปิดโรงแรม (ร.ร.5) [ ] ไม่สามารถแสดงใบอนุญาตได้
ทะเบียนเลขที่.....78/2549.....เมื่อวันที่...3 กุมภาพันธ์ 2549...ออกโดย...กรมการปกครอง.....
[ ] เอกสารที่เกี่ยวข้อง (กรณีไม่สามารถแสดง ร.ร.5 หรือ ร.ร.2 ได้)
ระบุ.....

๑.๔ จำนวนอาคาร.....หลัง จำนวนห้องสำหรับให้เช่าพัก.....350.....ห้อง
ประเภทอาคาร
[/] ประเภท ก (≥ 200 ห้อง) [ ] ประเภท ข (60 - < 200 ห้อง) [ ] ประเภท ค (< 60 ห้อง)

*** กรณีไม่เข้าข่ายอาคารประเภท ก หรือประเภท ข ไม่ต้องทำแบบสอบถามต่อ ให้ผู้นำตรวจลงนามให้แบบบันทึก ***

๑.๕ การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) [๑]

[/] ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำ

[ ] เข้าข่ายต้องจัดทำ

[ ] ดำเนินการ

[ ] ไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจาก.....

๒. ข้อมูลระบบบำบัดน้ำเสีย และการระบายน้ำทิ้ง

๒.๑ แหล่งน้ำใช้ [/] น้ำประปา [ ] น้ำบาดาล [ ] อื่นๆ ระบุ.....

ปริมาณน้ำใช้.....300.....ลบ.ม./วัน

๒.๒ ปริมาณน้ำเสีย.....ประมาณ 240.....ลบ.ม./วัน

๒.๓ ระบบบำบัดน้ำเสีย [/] มี ๑) ชนิด.....ตะกอนเร่ง (AS).....

ขนาด.....500.....ลบ.ม. จำนวน...1 ชุด.....

๒) ชนิด.....

ขนาด.....ลบ.ม. จำนวน.....

๓) ชนิด.....

ขนาด.....ลบ.ม. จำนวน.....

[ ] ไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจาก.....

[ ] ไม่มี รวบรวมไปบำบัด ระบุ.....

ผู้ควบคุมดูแลระบบ [/] ดำเนินการเอง [ ] จ้างที่ปรึกษา ระบุ.....

๒.๔ การเปิดใช้งานระบบ [/] เปิดใช้งาน

[/] ปกติ

[ ] บางส่วน ระบุ.....

[ ] ไม่เปิดใช้งาน ระบุเหตุผลและภาพถ่าย.....

..... ตั้งแต่.....

๒.๕ การตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบการเก็บสถิติข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕

๑) มีการรายงานข้อมูลตามแบบ ทส. ๒ *(ตรวจสอบที่ ทสจ./ฝตบ. หรือที่แหล่งกำเนิดมลพิษ)*	☑ มี	☐ ไม่มี
๒) มีการบันทึกข้อมูลตามแบบ ทส. ๑ (ถ้าไม่มีข้ามไปข้อ ๔))	☑ มี	☐ ไม่มี
๓) มีการบันทึกข้อมูลตามแบบ ทส. ๑ ทุกวัน	☑ มี	☐ ไม่มี ระบุวันที่.....
๔) มีแบบ ทส. ๑ ให้ตรวจสอบย้อนหลังได้	☑ มี	☐ ไม่มี

อื่นๆ ....

๒.๖ การระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก [/] มี จำนวน.....1.....จุด บริเวณ.....ด้านหลังโรงแรม.....

.....

[๑] โครงการหรือกิจการประเภท : โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป

แหล่งรองรับน้ำทิ้ง [ ] ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของ.....*(แนบเอกสาร)*

[ ] ท่อระบายน้ำสาธารณะ

[/] คลอง/แม่น้ำ ระบุ.....คลองสามเสน.....

[ ] อื่นๆ ระบุ.....

๒.๗ การระบายน้ำเสีย [/] ไม่มี

โดยไม่ผ่านการบำบัด (by-pass) [ ] มี จำนวน .....จุด บริเวณ..... *(ภาพถ่าย)*

๒.๘ ผลวิเคราะห์น้ำทิ้งที่ผ่านมา

[/] มี ผลวิเคราะห์ย้อนหลัง.....ครั้ง (แนบสำเนาผลวิเคราะห์)

[/] เป็นไปตามมาตรฐาน

[ ] ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ระบุ.....

[ ] ไม่มี

๒.๙ การเก็บตัวอย่างน้ำ *(พารามิเตอร์ที่ต้องตรวจสอบ ได้แก่ pH, BOD, SS, Fat Oil and Grease, TKN และ Sulfide)*

[/] เก็บตัวอย่าง จำนวน.....1.....จุด

[ ] ไม่ได้เก็บตัวอย่าง เนื่องจาก.....

จุดเก็บตัวอย่าง*	รหัสตัวอย่าง	วันที่	เวลา	ลักษณะทางกายภาพ เคมีเบื้องต้น			
				pH	สี/ความขุ่น	กลิ่น	อื่นๆ
ปลายท่อระบายน้ำทิ้ง	HT1-GDP01	17 ธ.ค. 53	10.50 น.	7.3	ใส	ไม่มี	-

*** ให้ระบุจุดเก็บตัวอย่าง ดังนี้ (ดูตำแหน่งจุดเก็บตัวอย่างตามแผนผังที่แนบในหน้าหลัง)**

1 คือ ปลายท่อระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก
2 คือ ปลายรางระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก
3 คือ รางระบายน้ำทิ้ง
4 คือ ท่อระบายน้ำทิ้ง
5 คือ ปลายท่อระบายน้ำทิ้งจากบ่อพักน้ำทิ้ง
6 คือ บ่อพักน้ำทิ้งขณะระบายออกสู่ภายนอก
7 คือ บ่อพักน้ำทิ้งที่จะระบายออกสู่ภายนอก
8 คือ ปลายท่อระบายน้ำทิ้งจากบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้าย
9 คือ บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายขณะระบายออกสู่ภายนอก
10 คือ บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อสุดท้ายที่จะระบายออกสู่ภายนอก

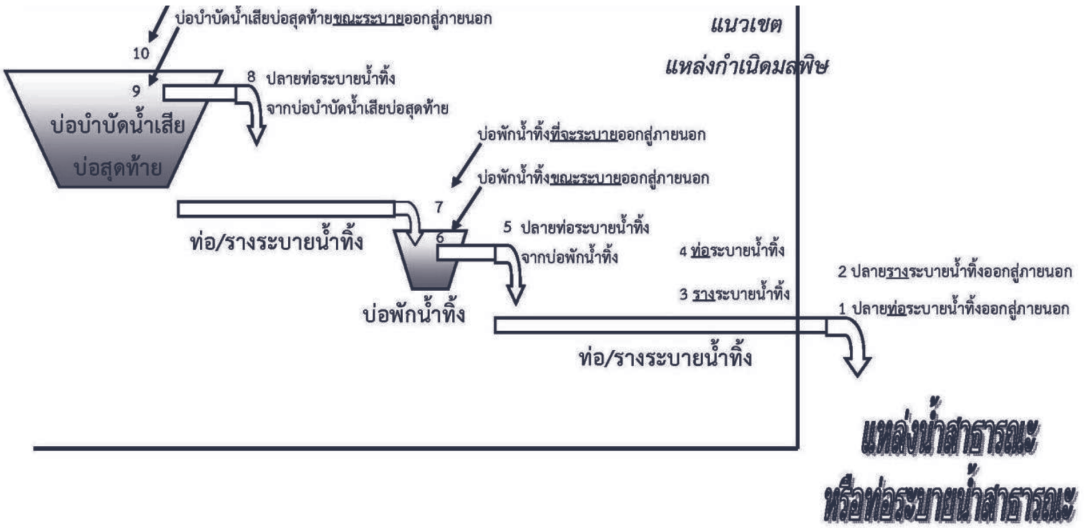

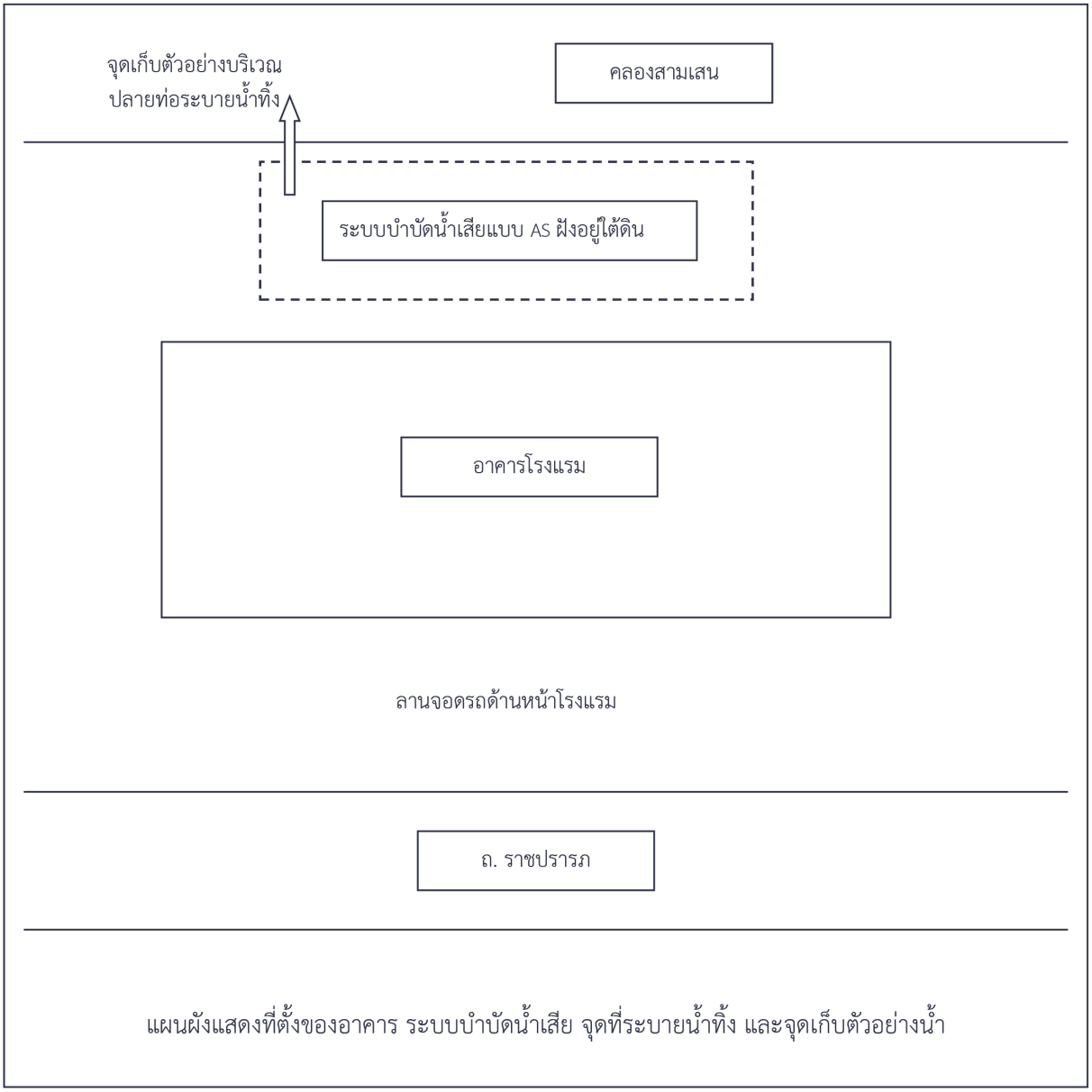

แผนผังแสดงที่ตั้งของอาคาร ระบบบำบัดน้ำเสีย จุดที่ระบายน้ำทิ้ง และจุดเก็บตัวอย่างน้ำ

๒.๑๐ ค่าใช้จ่ายในการเดินระบบบำบัดน้ำเสีย

ค่าจ้างบุคลากร.....-..... บาท/เดือน
ค่าไฟฟ้า.....-..... บาท/เดือน
ค่าบำรุงรักษา.....-..... บาท/เดือน
รวมทั้งสิ้น.....-..... บาท/เดือน

ค่าสารเคมี.....-..... บาท/เดือน
ค่าวิเคราะห์ตัวอย่าง.....-..... บาท/เดือน
อื่นๆ.....-..... บาท/เดือน

๓. ปัญหา/อุปสรรค ข้อคิดเห็น และอื่นๆ

.....

.....-.มีการปรับปรุงในบ่อตกตะกอน โดยเพิ่มระยะเวลาในบ่อตกตะกอนให้นานขึ้น.....

.....- ได้กำชับให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียทุกวัน.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ทั้งนี้ ในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษครั้งนี้ได้รับความยินยอมจากเจ้าของ/ผู้ครอบครอง/ผู้แทนของแหล่งกำเนิดมลพิษ และระหว่างปฏิบัติงาน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและคณะมิได้กระทำความเสียหายอย่างใดแก่ทรัพย์สินซึ่งอยู่ในสถานที่ดังกล่าว จึงได้ลงลายมือชื่อผู้ตรวจสอบ ผู้นำตรวจสอบ และผู้ร่วมตรวจสอบไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....
(....นางสาวปฏิณญา พรหมสุข....)
ตำแหน่ง..เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ...
ผู้ตรวจสอบ

ลงชื่อ.....
(...นายสากล มโนธรรม...)
ตำแหน่ง.....ผู้จัดการฝ่ายซ่อมบำรุง.....
เจ้าของ/ผู้ครอบครอง/ผู้แทนของแหล่งกำเนิดมลพิษ
ผู้นำตรวจสอบ

ลงชื่อ.....
(....นายสมคิด บดินทร....)
ตำแหน่ง.....นักวิชาการสุขาภิบาล 6.....
ผู้ร่วมตรวจสอบ

ลงชื่อ.....
(....นางสาวคำสร้อย ร่าเริง....)
ตำแหน่ง.....นักวิชาการสิ่งแวดล้อม.....
ผู้ร่วมตรวจสอบ

รายการข้อมูลเอกสารที่ต้องการ

รายการเอกสาร	วัน เดือน ปีที่ต้องจัดส่ง
-	

กองตรวจมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ แขวงพญาไท
เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๙๘..... โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๕๓๙๖
www.pcd.go.th

เล่มที่.... **(ตัวอย่าง)** **เลขที่.....**

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

แบบบันทึกการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ/เรื่องร้องเรียน

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว ปฏิณญา พรหมสุข เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และ/หรือปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และคณะได้เข้าตรวจสอบ โรงแรมแฮปปี้เดย์

ตั้งอยู่ที่ ๑๐๐ ถนนเชียงใหม่ – ลำพูน ตำบลวัดเกต อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

โทรศัพท์ ๐ ๕๓๔๖ ๔๘๒๓ โทรสาร ๐ ๕๓๔๖ ๔๘๒๔ เมื่อวันที่ ...๑๗...เดือน...ธันวาคม...พ.ศ.....๒๕๕๓.....

ระหว่างเวลา....๑๐.๑๕ ..... - ....๑๑.๓๐.....น.

ขณะตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริงเบื้องต้นว่า โรงแรมแฮปปี้เดย์ มีการประกอบกิจการตามปกติ

- ได้รับใบอนุญาตให้เปิดโรงแรม เลขที่ ๗๘/๒๕๔๙ มีจำนวนห้องพัก ๕๒๖ ห้อง
- มีระบบบำบัดน้ำเสียแบบตะกอนเร่ง (AS) และมีการระบายน้ำทิ้งลงสู่แม่น้ำปิง จำนวน ๑ จุด
- ทำการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากบริเวณปลายท่อระบายน้ำทิ้ง เพื่อวิเคราะห์ BOD, SS, O&G, TKN, และ S^{2-}
- ทำการจัดเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียดเป็นรายวันตามแบบ ทส. ๑ และจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือนส่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ทส. ๒ ครบถ้วน

.....

ในการตรวจสอบครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้เก็บตัวอย่าง / ตรวจวัด ☑ น้ำเสีย/น้ำทิ้ง ☐ อากาศ ☐ กากของเสีย ☐ อื่น ๆ (ระบุ)..... จำนวน .....๑..... ตัวอย่าง รหัสตัวอย่าง .....HT๑-HPD.....

โดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้แทนสถานประกอบกิจการข้างต้น ซึ่งเจ้าหน้าที่และคณะ มิได้กระทำการใดๆ ให้เกิดความเสียหายหรือไร้ประโยชน์ต่อทรัพย์สินของสถานประกอบกิจการดังกล่าว จึงได้ลงลายมือชื่อผู้ตรวจสอบ และผู้นำตรวจสอบไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....
(....นางสาวปฏิณญา พรหมสุข....)
ตำแหน่ง..นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ...
ผู้ตรวจสอบ

ลงชื่อ.....
(...นายชาญ มณีกุล...)
ตำแหน่ง.....หัวหน้าช่าง.....
เจ้าของ/ผู้ครอบครอง/ผู้แทนของแหล่งกำเนิดมลพิษ
ผู้นำตรวจสอบ

ลงชื่อ.....
(....นายบรรชา เมธาวดี....)
ตำแหน่ง.....รองหัวหน้าช่าง.....
ผู้ร่วมตรวจสอบ

ลงชื่อ.....
(....นางสาวสุชาดา สุดแสง....)
ตำแหน่ง.....นักวิชาการสิ่งแวดล้อม.....
ผู้ร่วมตรวจสอบ

บันทึก

บันทึก

บันทึก

บันทึก

คู่มือตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงแรม

ผู้เรียบเรียง

นางสาวโอปอล ประกอบบุญ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

คณะทำงาน

ดร.ผานิต รัตสุข	ผู้อำนวยการกองตรวจมลพิษ
นายบุญเติม โชติวัฒนสิริ	ผู้อำนวยการส่วนตรวจมลพิษ 1
นายกิติพัฒน์ ล่ำสัน	ผู้อำนวยการส่วนตรวจมลพิษ 2
ดร.วิลาสินี ศักดิ์เทวินทร์	ผู้อำนวยการส่วนจัดการเรื่องร้องทุกข์ด้านมลพิษ
นางจินตนา ถิรมงคล	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและประมวลผล
นางสาวอัญชลี คงสมบูรณ์	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาระบบงานบังคับใช้กฎหมาย
นายธานี จารุนัฏ	ผู้อำนวยการศูนย์ควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง
นางสาวโอปอล ประกอบบุญ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวนภารัตน์ ทองโคตร	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาววรรณา นาคกายสิทธิ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวยลดา ใยประยูร	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางนพวรรณ พสุพงศ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวอุทุมพร เพ็ชร์รุ่งเรือง	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวปรินันท์ ศุภสุวรรณ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ

จัดพิมพ์และเผยแพร่

ส่วนพัฒนาระบบงานบังคับใช้กฎหมาย กองตรวจมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2298 2601-3 โทรสาร 0 2298 5396

พิมพ์ที่ บริษัท ฮีซ์ จำกัด

พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 600 เล่ม

คพ. 07-005

ISBN : 978-616-316-557-2

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ 0 2298 2000 โทรสาร 0 2298 2002
www.pcd.go.th
เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์และมีลิขสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้ มกราคม 2563
พิมพ์ที่ บริษัท ฮีซ์ จำกัด
ISBN : 978-616-316-557-2 คพ. 07-005